

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 16 decembrie 2021
(OR. en)

15096/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0424(COD)**

ENER 561
ENV 1013
CLIMA 456
IND 388
RECH 568
COMPET 915
ECOFIN 1257
CODEC 1662
IA 209

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	15 decembrie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 804 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului (reformare)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 804 final.

Anexă: COM(2021) 804 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.12.2021
COM(2021) 804 final

2021/0424 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și
hidrogenului
(reformare)**

{SEC(2021) 431 final} - {SWD(2021) 455 final} - {SWD(2021) 456 final} -
{SWD(2021) 457 final} - {SWD(2021) 458 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

1.1 Introducere

Uniunea Europeană și-a stabilit un obiectiv ambițios, și anume acela de a fi primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050. În acest scop, statele membre și Parlamentul European au convenit, în Legea europeană a climei, să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030. Pentru a atinge aceste obiective și, în același timp, pentru a contribui la competitivitate, la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă, sistemul energetic necesită o schimbare sistemică: trebuie să reducem utilizarea combustibililor fosili – inclusiv a gazelor fosile – și să sporim utilizarea surselor regenerabile de energie. Prin urmare, trebuie să concepem astăzi o tranziție ambițioasă a sectorului gazelor către gaze cu emisii scăzute de carbon și gaze din surse regenerabile.

Gazele fosile reprezintă aproximativ 95 % din combustibilii gazeoși consumați în prezent în UE. Combustibilii gazeoși reprezintă aproximativ 22 % din consumul total de energie al UE în prezent (inclusiv aproximativ 20 % din producția de energie electrică a UE și 39 % din producția de energie termică). Conform scenariilor relevante utilizate în evaluarea impactului aferentă Planului privind obiectivul climatic, ponderea combustibililor gazeoși în consumul total de energie al UE în 2050 ar fi de aproximativ 20 %. Combustibilii gazeoși vor juca un rol important în mixul energetic până în 2050, necesitând decarbonizarea sectorului gazelor prin intermediul unui concept orientat către viitor pentru piețe competitive ale gazelor decarbonizate. În pofida contribuției lor minore la mixul energetic actual al UE, biogazul, biometanul, hidrogenul din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, precum și metanul sintetic (toate împreună fiind gaze din surse regenerabile și gaze cu emisii scăzute de carbon) ar reprezenta aproximativ 2/3 din combustibilii gazeoși din cadrul mixului energetic din 2050, gazele fosile cu CSC/U (captarea și stocarea carbonului și utilizarea acestuia) reprezentând restul. Prezenta inițiativă face parte, de asemenea, din pachetul „Pregătiți pentru 55”. Ea se referă la organizarea pieței gazelor, inclusiv a hidrogenului, și va elimina barierele de reglementare existente, creând condițiile necesare pentru ca acest lucru să fie realizat într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceasta este o parte importantă a trecerii la un sistem energetic integrat care să reducă la minimum costurile tranziției către neutralitatea climatică, în special pentru consumatori, și să deschidă noi oportunități de reducere a facturilor la energie ale acestora, precum și o participare activă la piață.

Se preconizează că hidrogenul va fi utilizat în principal în domeniile în care electrificarea nu este o opțiune, inclusiv în sectoarele industriale energointensive actuale (de exemplu, rafinării, îngrășăminte, siderurgie) și în anumite sectoare de transport cu vehicule grele (transportul maritim, aviația, vehiculele grele de lung parcurs). Dezvoltarea unei infrastructuri dedicate hidrogenului este necesară pentru a valorifica întregul potențial al acestui vector energetic în aplicații de utilizare finală specifice. Obiectivul promovării gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii scăzute de carbon este de a decarboniza aceste sectoare, de a spori flexibilitatea sistemului de energie electrică datorită tehnologiilor de tip „power-to-X”, de a consolida siguranța aprovizionării prin reducerea dependenței de importurile de gaze naturale și de a permite stocarea (și producerea) energiei electrice. Acest lucru permite

conectarea diferitelor sectoare ale economiei, împreună cu alte forme de stocare și de flexibilitate, precum bateriile și răspunsul părții de consum. De asemenea, el va sprijini producția proprie și utilizarea inteligentă a aprovizionării distribuite cu energie, contribuind la un mai mare grad de abilitare a consumatorilor. Consumatorii au nevoie și de informații clare și ușor accesibile pentru a contribui la schimbarea modelelor de consum energetic și la trecerea la soluții regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, în mod similar cu ceea ce pot face pe piața energiei electrice.

Deși se urmărește un maximum de hidrogen din surse regenerabile începând din 2030, pe termen scurt și mediu există alte forme de gaze cu emisii scăzute de carbon care pot juca un rol, în special hidrogenul cu emisii scăzute de carbon, în principal pentru a reduce rapid emisiile generate de producția de hidrogen existentă și pentru a sprijini adoptarea în paralel și în viitor a hidrogenului din surse regenerabile. În conformitate cu strategia UE privind hidrogenul, producția de hidrogen din surse regenerabile în UE ar trebui să atingă 1 milion de tone până în 2024 și până la 10 milioane de tone până în 2030. Din acel moment, hidrogenul din surse regenerabile ar trebui să fie utilizat la scară largă și să înlocuiască hidrogenul cu emisii scăzute de carbon.

O dezvoltare eficientă și sustenabilă a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, precum și a pieței hidrogenului necesită adaptarea cadrului de piață. Acest lucru se datorează faptului că gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon se confruntă în prezent cu bariere de reglementare în ceea ce privește accesul la piață și la rețea, ceea ce reprezintă un dezavantaj față de gazele naturale. Mai mult, pentru ca o piață a gazelor decarbonizate să fie creată și să contribuie la tranziția energetică, sunt necesare ponderi semnificativ mai mari ale surselor regenerabile de energie în cadrul unui sistem energetic integrat, cu o participare activă a consumatorilor pe piețe competitive. Acest lucru ar trebui să le permită consumatorilor să beneficieze de prețuri accesibile, de standarde bune de servicii și de o alegere eficientă a ofertelor care să reflecte evoluțiile tehnologice.

Este probabil ca utilizarea unor tipuri diverse de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon să apară în paralel și se preconizează că acestea se vor dezvolta într-un ritm diferit în întreaga UE:

- o infrastructură pe bază de hidrogen va completa în mod treptat rețeaua de gaze naturale;
- o infrastructură pentru gaze în cadrul căreia gazele fosile vor fi înlocuite treptat de alte surse de metan.

În plus, evenimentele legate de creșterea prețurilor la energie ne-au reamintit că reziliența sistemului energetic european este din ce în ce mai importantă, pe măsură ce sistemul energetic al UE încorporează o energie din surse regenerabile mai descentralizată, iar combustibilii fosili sunt eliminați treptat. Siguranța aprovizionării și măsurile de pregătire pentru riscuri din sectorul gazelor trebuie să fie adecvate pentru tranziția către o energie curată. Comunicarea Comisiei privind un set de măsuri de acțiune și de sprijin pentru abordarea creșterii prețurilor energiei¹ evidențiază interacțiunea dintre siguranța aprovizionării, utilizarea optimă a capacităților de stocare și volatilitatea prețurilor la energie.

¹ COM(2021) 660 final.

1.2 Obiectivele propunerii

Prezenta inițiativă urmărește să faciliteze pătrunderea în sistemul energetic a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, facilitând tranziția de la gazele naturale, și să permită acestor noi gaze să își joace rolul necesar în vederea atingerii obiectivului de neutralitate climatică a UE în 2050.

În acest context, ea abordează următoarele domenii:

Nivelul scăzut de implicare și de protecție a clienților pe piața cu amănuntul a gazelor ecologice. Pentru ca noile gaze să joace un rol deplin în tranziția energetică, normele privind piața cu amănuntul trebuie să le permită clienților să opteze pentru gaze din surse regenerabile și gaze cu emisii scăzute de carbon. Acest lucru nu se întâmplă în prezent. Mai mult, la nivelul UE nu există un sistem comun de terminologie și de certificare pentru combustibilii și gazele cu emisii scăzute de carbon. În plus, piețele cu amănuntul ale gazelor prezintă o concentrare a pieței și niveluri scăzute de noi intrări și de inovare. Acest lucru îi împiedică pe clienți să beneficieze de concurență alegând opțiuni cu emisii scăzute de carbon.

Pentru a putea face alegeri sustenabile în ceea ce privește energia, clienții au nevoie de informații suficiente cu privire la consumul lor de energie și la proveniența acestei energii, precum și instrumente eficiente pentru a putea participa la piață. Mai mult, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a proteja clienții vulnerabili și pe cei afectați de sărăcia energetică. Piața gazelor decarbonizate nu trebuie dezvoltată fără ca aceștia să poată beneficia pe deplin de ea, precum și prin abordarea nevoilor tuturor generațiilor, de la cei tineri la cei mai în vârstă.

Infrastructura pentru hidrogen și piețele hidrogenului. Cadrul de reglementare actual pentru purtătorii de energie gazoși nu abordează implementarea hidrogenului ca purtător de energie independent prin intermediul unor rețele de hidrogen dedicate. La nivelul UE nu există norme privind investițiile bazate pe tarife în rețele sau privind proprietatea și exploatarea rețelelor de hidrogen dedicate. În plus, nu există norme armonizate privind calitatea hidrogenului (pur). În consecință, există bariere în calea dezvoltării unei infrastructuri transfrontaliere de hidrogen eficiente din punctul de vedere al costurilor și a unei piețe competitive a hidrogenului, care reprezintă o condiție prealabilă pentru adoptarea producției și consumului de hidrogen. Prezenta propunere urmărește să remedieze aceste deficiențe. Ea include o propunere de sistem de terminologie și de certificare a hidrogenului cu emisii scăzute de carbon și a combustibililor cu emisii scăzute de carbon.

Gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon din cadrul infrastructurii și a piețelor actuale ale gazelor, precum și securitatea energetică. În ziua de astăzi, gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon reprezintă o pondere minoră în mixul energetic al UE. Pentru a valorifica potențialul acestora, o condiție prealabilă esențială o reprezintă accesul la piața angro a gazelor, și anume la punctele de tranzacționare virtuale. Eliminarea costurilor pentru comerțul transfrontalier cu aceste gaze și facilitarea racordării instalațiilor de producție vor îmbunătăți, de asemenea, argumentele economice. Diferențele în ceea ce privește parametrii de calitate a gazelor și volumul de hidrogen adăugat în sistemul de gaze naturale pot afecta proiectarea infrastructurii de gaze, aplicațiile la nivelul utilizatorilor finali și interoperabilitatea sistemelor transfrontaliere, riscând astfel să fragmenteze piața internă. Cu toate acestea, normele actuale privind calitatea gazelor nu sunt adecvate pentru a face față evoluțiilor viitoare. În ceea ce privește GNL, abordarea barierelor reziduale legate de accesul la terminalele de GNL ar putea deschide calea

pentru importul de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon din străinătate, sprijinind decarbonizarea pieței gazelor din UE. În fine, menținerea și consolidarea rezilienței în cadrul tranziției necesită măsuri adecvate pentru siguranța aprovizionării.

Planificarea rețelelor. Astfel cum s-a subliniat în Strategia pentru integrarea sistemului energetic a Comisiei, planificarea și exploatarea în mod coordonat a întregului sistem energetic al UE, la nivelul mai multor purtători de energie, infrastructuri și sectoare de consum, reprezintă o condiție prealabilă pentru atingerea obiectivelor climatice pentru 2050. Schemele și practicile actuale de planificare a rețelelor sunt deficitare, deoarece există discrepanțe între planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani („TYNDP”) la nivelul UE și planurile naționale de dezvoltare a rețelei („NDP”). O mai bună legătură între TYNDP și NDP ar permite un schimb transnațional de informații privind utilizarea sistemelor de transport.

Siguranța aprovizionării și înmagazinarea. Ca reacție la creșterile semnificative ale prețurilor la energie la nivelul UE în toamna anului 2021, Consiliul European a invitat Comisia să ia rapid în considerare măsuri pe termen mediu și lung care să sporească reziliența sistemului energetic al UE, inclusiv măsuri care să sporească siguranța aprovizionării. Pentru a contribui la un răspuns în timp util la această criză și la o posibilă nouă criză la nivelul Uniunii, prezenta propunere include măsuri specifice de îmbunătățire a cooperării și a rezilienței, în principal pentru a asigura o utilizare mai eficace și mai coordonată a capacităților de înmagazinare și a mecanismelor de solidaritate operațională. Măsurile sunt menite să consolideze în timp util reziliența sistemului energetic al UE la șocurile viitoare. Ele includ măsurile prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) 2017/1938 privind siguranța furnizării de gaze. Pentru a se asigura un răspuns coerent, măsurile privind siguranța aprovizionării fac parte din prezenta propunere legislativă și nu sunt înaintate ca propunere legislativă separată. După cum s-a arătat în Comunicarea privind prețurile energiei din 13 octombrie 2021 intitulată „Un set de măsuri de acțiune și de sprijin pentru abordarea creșterii prețurilor energiei”, coordonarea siguranței aprovizionării la nivel transfrontalier este esențială pentru reziliența la șocurile viitoare.

Măsurile propuse impun statelor membre să includă în mod explicit capacitățile de înmagazinare în evaluările lor privind riscurile la adresa siguranței aprovizionării la nivel regional, incluzând riscurile legate de controlul exercitat asupra capacităților de înmagazinare de către entități din țări terțe. Statele membre trebuie să aibă în vedere măsuri de înmagazinare prin cooperare regională în cazul unor riscuri neabordate. Propunerea definește condiții favorizante pentru desfășurarea unor achiziții comune voluntare de stocuri strategice de gaze care să fie utilizate în caz de urgență. De asemenea, se introduc măsuri pentru îmbunătățirea transparenței și a accesului la capacitățile de înmagazinare, pentru abordarea riscurilor de securitate cibernetică în domeniul gazelor și pentru facilitarea acordurilor bilaterale de solidaritate între statele membre în caz de criză. Comisia încurajează statele membre să nu aștepte pentru a lua măsuri de solidaritate, astfel încât, chiar și în situații de criză gravă, gospodăriile să primească gazele de care au nevoie.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Inițiativa propusă este strâns legată și complementară propunerilor legislative prezentate în contextul pachetului „Pregătiți pentru 55” în vederea implementării Pactului verde european, printre care:

Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile („RED II”), care este principalul instrument al UE de reglementare a promovării energiei din surse regenerabile. Ea are ca scop să accelereze pătrunderea în sistemul energetic a energiei din surse regenerabile, inclusiv a gazelor din surse regenerabile. Propunerea sa de modificare sporește la 40 % obiectivul privind sursele regenerabile de energie din mixul energetic al UE și promovează adoptarea combustibililor din surse regenerabile, precum hidrogenul din surse regenerabile, în industrie și în transporturi, cu obiective suplimentare. În legătură cu această inițiativă, RED II definește hidrogenul din surse regenerabile ca fiind „combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile” și „combustibili din biomasă” care ating o reducere de 70 % a emisiilor de gaze cu efect de seră în comparație cu combustibilii fosili, stabilind obiective secundare specifice pentru consumul de hidrogen din surse regenerabile (50 % din consumul total de hidrogen în scopuri energetice și de materie primă în industrie până în 2030 și 2,6 % din energia furnizată sectorului transporturilor).

Directiva privind eficiența energetică („DEE”) și Directiva conexă privind performanța energetică a clădirilor („DPEC”), inclusiv propunerile de modificare a acestora, interacționează cu prezenta inițiativă deoarece afectează nivelul și structura cererii de gaze. Măsurile de eficiență energetică pot atenua sărăcia energetică și pot reduce vulnerabilitatea consumatorilor. Întrucât combustibilii gazoși domină în prezent furnizarea de încălzire și de răcire și centralele de cogenerare din Europa, utilizarea lor eficientă rămâne în centrul măsurilor de eficiență energetică. Directiva privind gazele și Regulamentul privind gazele sunt coerente cu principiul „eficiența energetică înainte de toate”: o piață a UE deschisă și competitivă, cu prețuri care reflectă costurile de producție ale purtătorilor de energie, costurile emisiilor de carbon și costurile și beneficiile externe, ar furniza în mod eficient hidrogen curat și sigur utilizatorilor finali care îl apreciază cel mai mult.

Regulamentul TEN-E, propus de Comisie în decembrie 2020, urmărește să sprijine mai bine modernizarea infrastructurii energetice transfrontaliere europene, pentru Pactul verde european. El introduce infrastructura pentru hidrogen ca o nouă categorie de infrastructură pentru dezvoltarea rețelei europene. Prezenta inițiativă completează propunerea de regulament TEN-E, deoarece se axează pe alinierea planurilor naționale la cerințele planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul întregii Europe.

Astfel cum s-a anunțat în strategia UE de reducere a emisiilor de metan, Comisia va propune **acte legislative pentru reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic**. Inițiativa va urmări să îmbunătățească informațiile cu privire la toate emisiile de metan legate de energie. Prezenta inițiativă este complementară, deoarece urmărește să faciliteze pătrunderea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, permițând tranziția de la gazele naturale.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii („ETS”) crește prețul utilizării combustibililor fosili în raport cu gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon și, prin urmare, stimulează cererea de astfel de gaze și investițiile în tehnologiile de producție conexe. Comisia a propus consolidarea și extinderea acestuia, inclusiv în ceea ce privește sectorul aviației, transportul maritim și rutier și clădirile. În acest sistem sunt incluse toate instalațiile de producție a hidrogenului, precum și electrolizoarele cu o capacitate de producție de peste 25 de tone/zi. Fondul pentru inovare, care a fost instituit prin Directiva privind sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) pentru perioada 2021-2030, este unul dintre instrumentele de finanțare care sprijină tranziția către o Europă

neutră din punct de vedere climatic până în 2050. Fondul pentru inovare, care a fost instituit prin Directiva EU ETS pentru perioada 2021-2030, este unul dintre instrumentele de finanțare care sprijină tranziția către o Europă neutră din punct de vedere climatic până în 2050.

Revizuirea Directivei privind impozitarea energiei urmărește să alinieze impozitarea produselor energetice la politicile UE în domeniul energiei și al climei, să promoveze tehnologiile curate și să elimine scutirile perimate și cotele reduse care încurajează în prezent utilizarea combustibililor fosili. În temeiul directivei revizuite, produsele reglementate de directivă sunt grupate și clasificate în funcție de performanța lor de mediu. În consecință, revizuirea stabilește niveluri minime preferențiale de impozitare de 0,15 EUR/GJ (față de 10,75 EUR/GJ în cazul combustibililor fosili) pentru combustibilii pe bază de hidrogen din surse regenerabile și de hidrogen cu emisii scăzute de carbon utilizați drept carburanți. Pentru combustibilii pe bază de hidrogen din surse regenerabile și de hidrogen cu emisii scăzute de carbon utilizați drept combustibili pentru încălzire, revizuirea stabilește niveluri minime preferențiale de impozitare de 0,15 EUR/GJ (față de 0,6 EUR/GJ în cazul gazelor naturale).

Regulamentul revizuit privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (RICA), care va abroga Directiva 2014/94/UE privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (DICA), propus de Comisie în iulie 2021, urmărește să abordeze problema creșterii emisiilor în transportul rutier pentru a sprijini tranziția către un parc auto cu emisii aproape zero până în 2050. Regulamentul impune statelor membre să își extindă rețeaua de infrastructură de reîncărcare și de realimentare în conformitate cu vânzările de autoturisme cu emisii zero și să instaleze puncte de încărcare și de alimentare la intervale regulate pe autostrăzile majore. Revizuirea Regulamentului privind infrastructura pentru combustibili alternativi va necesita câte o stație de realimentare (min. 2 t/zi, 700 bari) la fiecare 150 km de-a lungul rețelei centrale TEN-T și în fiecare nod urban până în 2030; acest lucru ar avea ca rezultat aproximativ 700 de puncte de realimentare cu hidrogen de-a lungul nodurilor de transport și 88 de puncte de realimentare cu hidrogen în nodurile urbane.

Modificarea Regulamentului de stabilire a standardelor privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme și camioane urmărește să asigure o cale clară, începând din 2025, în direcția transporturilor cu emisii zero. Regulamentul definește în special vehiculele cu emisii zero ca fiind vehicule electrice cu baterie, vehicule cu pile de combustie și alte vehicule alimentate cu hidrogen și stabilește un obiectiv de emisii medii zero ale noilor parcuri de vehicule până în 2030.

Propunerea FuelEU în domeniul maritim vizează creșterea ponderii combustibililor alternativi durabili cu emisii scăzute de carbon și fără emisii de carbon în mixul energetic al transportului maritim internațional, inclusiv: biocombustibili lichizi, e-lichide, gaze decarbonizate (inclusiv bio-GNL și e-gaz), hidrogen decarbonizat și combustibili decarbonizați derivați din hidrogen (inclusiv metan și amoniac). Accentul pus pe combustibili și pe tehnologiile energetice ar trebui să permită reduceri semnificative și rapide ale emisiilor, utilizând pe deplin tehnologiile și infrastructura existente, împreună cu stimulentele oferite de alte măsuri care urmează să fie propuse. De asemenea, va facilita definirea căilor de decarbonizare pentru întregul cluster maritim.

Propunerea ReFuelEU în domeniul aviației, care vizează promovarea potențialului combustibililor de aviație durabili de a reduce amprenta de GES a aviației, este încă în mare măsură neexploată. Pentru a-și reduce în mod semnificativ emisiile, sectorul aviației va trebui să își reducă dependența actuală de combustibilii de aviație fosili și să se bazeze din ce în ce mai mult pe utilizarea combustibililor de aviație durabili (CAD) în anii care vin.

Propunerea stabilește o pondere minimă de 0,7 % a „combustibililor de aviație sintetici” în combustibilii de aviație furnizați operatorilor de aeronave în cazul în care „combustibilii de aviație sintetici” sunt combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile, astfel cum sunt definiți în directiva privind energia din surse regenerabile.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Obiectivele prezentei inițiative nu pot fi atinse la nivel național. Măsurile planificate în cadrul prezentei inițiative urmăresc să avanseze cele patru obiective prevăzute la articolul 194 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TFUE), contribuind în același timp la decarbonizarea economiei UE. Măsurile planificate urmează să fie adoptate în temeiul articolului 194 alineatul (2) din TFUE coroborat cu articolul 114 alineatul (1) din TFUE. În domeniul energiei, UE deține competență partajată în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (i) din TFUE.

Prezenta inițiativă se bazează, de asemenea, pe un set cuprinzător de acte legislative care au fost adoptate și actualizate în ultimele două decenii. În scopul creării unei piețe interne a energiei, UE a adoptat patru pachete legislative consecutive în perioada 1996-2019, cu obiectivul general de a integra piețele și de a liberaliza piețele naționale ale energiei electrice și ale gazelor. Aceste dispoziții acoperă o gamă largă de aspecte, de la accesul la piață la transparență, la drepturile consumatorilor, la sporirea lichidității piețelor gazelor și la independența autorităților de reglementare.

• Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)

În prezent, la nivelul UE nu există norme care să reglementeze rețelele sau piețele dedicate hidrogenului și nici hidrogenul cu emisii scăzute de carbon și combustibilii cu emisii scăzute de carbon. Având în vedere eforturile actuale de la nivelul UE și de la nivel național de a promova utilizarea hidrogenului din surse regenerabile ca înlocuitor pentru combustibilii fosili, statele membre ar fi stimulate să adopte norme privind transportul hidrogenului printr-o infrastructură dedicată la nivel național. Acest lucru creează riscul unui peisaj de reglementare fragmentat în întreaga UE, ceea ce ar putea împiedica integrarea rețelilor și a piețelor naționale ale hidrogenului, împiedicând sau descurajând astfel comerțul transfrontalier cu hidrogen.

Armonizarea normelor privind infrastructura pentru hidrogen într-o etapă ulterioară (și anume, după intrarea în vigoare a legislației naționale) ar duce la sporirea sarcinilor administrative pentru statele membre și la creșterea costurilor de reglementare și a incertitudinii pentru întreprinderi, în special în ceea ce privește investițiile pe termen lung în producția de hidrogen și în infrastructura de transport.

Crearea unui cadru de reglementare la nivelul UE pentru rețele și piețe dedicate hidrogenului ar promova integrarea și interconectarea rețelilor și piețelor naționale ale hidrogenului. Existența unor norme la nivelul UE privind planificarea, finanțarea și exploatarea unor astfel de rețele dedicate hidrogenului ar crea previzibilitate pe termen lung pentru potențialii investitori în acest tip de infrastructură pe termen lung, în special pentru interconexiunile transfrontaliere (care, în caz contrar, ar putea face obiectul unor legislații naționale diferite și potențial divergente).

În privința biometanului, în lipsa unei inițiative la nivelul UE este probabil ca până în 2030 să existe în continuare un mozaic de reglementare în ceea ce privește accesul la piețele angro, obligațiile de conectare și măsurile de coordonare între operatorii de sisteme de transport (OST) și operatorii de sisteme de distribuție (OSD). În mod similar, în lipsa unui anumit nivel de armonizare la nivelul UE, producătorii de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon se vor confrunta cu costuri de conectare și de injectare foarte diferite în întreaga UE, ceea ce va duce la condiții de concurență inegale.

Fără o legislație suplimentară la nivelul UE, statele membre ar continua să aplice standarde diferite de calitate a gazelor și norme diferite privind nivelurile de adăugare de hidrogen în rețelele de gaze naturale, riscând să restricționeze fluxurile transfrontaliere și să segmenteze piața. Standardele de calitate a gazelor ar continua să fie definite în principal de parametrii de calitate ai gazelor naturale, limitând integrarea gazelor din surse regenerabile în rețea.

Toate aceste aspecte ar putea reduce comerțul transfrontalier cu gaze din surse regenerabile și cu gaze cu emisii scăzute de carbon, care ar putea fi compensat prin creșterea importurilor de gaze naturale. Utilizarea terminalelor de GNL și a importurilor ar putea rămâne limitată la gazele naturale, în pofida faptului că nu ar fi necesară adaptarea terminalelor de GNL în cazul în care ar fi disponibil metan sintetic sau biometan competitiv din surse din afara UE.

Planificarea națională a rețelei va trebui să fie realizată numai în statele membre în care activează operatori de transport independenți (OTI) și operatori de sistem independenți (OSI) certificați. În timp ce majoritatea statelor membre au un plan național unic de dezvoltare în domeniul gazelor, pe baza căruia operatorii din sectorul gazelor cooperează, la nivel transsectorial există încă o cooperare limitată.

Pregătirea coordonată la nivelul UE pentru situații de urgență în sectorul actual al gazelor s-a dovedit a fi mai eficientă decât măsurile luate doar la nivel național.

- **Proportionalitatea**

Inițiativa respectă principiul proporționalității. Ea se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Intervenția politică este proporțională cu amploarea și natura problemelor definite, precum și cu realizarea obiectivelor stabile.

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului general urmărit de a facilita decarbonizarea combustibililor gazoși într-un mod competitiv, cu cele mai mici costuri economice, asigurând în același timp securitatea energetică și plasând consumatorii în centrul piețelor energetice. Setul preferat de opțiuni este considerat proporțional și se bazează, în măsura posibilului, pe abordări existente. Echilibrul dintre obligații și luarea în considerare a diferitelor capacități de acțiune ale statelor membre și entităților private este considerat adecvat, având în vedere imperativul realizării neutralității climatice până în 2050.

- **Alegerea instrumentului**

Pe baza evaluării globale a cadrului de reglementare actual pentru piața gazelor, instrumentele alese sunt o directivă de reformare a Directivei 2009/73/CE și un regulament de reformare a Regulamentului nr. 715/2009. Alegerea unei reformări a acestor acte juridice existente va spori claritatea juridică. Este posibil ca utilizarea unui act de modificare să fi fost inadecvată pentru a aborda o gamă largă de noi dispoziții. Prin urmare, alegerea instrumentelor necesită o revizuire a normelor deja adoptate și implementate, ca evoluție naturală a legislației actuale,

având în vedere aceste schimbări. Prin Regulamentul privind gazele vor trebui modificate și alte acte, după cum urmează: Regulamentul (UE) 2017/1938 privind siguranța aprovizionării, Regulamentul (UE) 2019/942 privind ACER și Regulamentul (UE) No 1227/2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX-POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Intrarea în vigoare a celui de al treilea pachet privind energia a contribuit în mod pozitiv la concurența și performanța piețelor interne ale energiei. Cu toate acestea, cadrul de reglementare actual pentru gaze se axează pe gazele naturale pe bază de combustibili fosili și nu anticipează pe deplin apariția unor alternative la gazul metan (inclusiv gazele naturale și biometanul), precum hidrogenul.

Este necesară o reexaminare a cadrului actual de reglementare a pieței gazelor, care a fost deja anunțat în Comunicarea Comisiei Europene intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic”. Dat fiind potențialul diferit al statelor membre ale UE în ceea ce privește producția de hidrogen din surse regenerabile și de hidrogen cu emisii scăzute de carbon, un cadru de piață adecvat ar putea facilita îndeplinirea de către hidrogen a rolului său de purtător de energie și de catalizator al integrării sistemului energetic.

Pe această bază, au fost identificați patru factori principali în cadrul domeniului problematic I din evaluarea impactului: (i) decarbonizarea va duce la apariția unui lanț valoric european al hidrogenului, bazat pe o piață transfrontalieră a hidrogenului; (ii) lipsa investițiilor în infrastructura pentru hidrogen împiedică dezvoltarea pieței; (iii) infrastructura pentru hidrogen poate constitui un monopol natural, ducând la apariția unor structuri de piață necompetitive; (iv) existența unor norme divergente privind calitatea hidrogenului ar putea împiedica fluxurile transfrontaliere și genera costuri suplimentare.

Normele existente în domeniul gazelor, care se axează pe gazele naturale pe bază de combustibili fosili importate în principal din afara UE, nu abordează caracteristicile specifice ale producției descentralizate de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon din cadrul UE. În plus, volumele tot mai mari de biometan, de hidrogen, dar și de GNL afectează calitatea gazelor și, prin urmare, proiectarea infrastructurii de gaze și a aparatelor de la nivelul utilizării finale. În special, evaluarea impactului recunoaște cinci factori principali legați de acest domeniu problematic: (i) accesul limitat la piață și la rețea pentru producătorii locali de biometan racordați la rețelele de distribuție, divergența normelor privind obligația de racordare și costurile racordării la rețea pentru gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon, precum și tarifele de intrare/ieșire din interiorul UE împiedică crearea unei piețe interne a gazelor pe deplin integrate, lichide și interoperabile în UE; (ii) diferențele în ceea ce privește calitatea gazelor și nivelurile de adăugare de hidrogen în rețelele de gaze naturale pot avea un impact negativ asupra fluxurilor transfrontaliere și a utilizatorilor finali, iar normele actuale privind calitatea gazelor nu sunt adecvate pentru a face față evoluțiilor viitoare; (iii) terminale de GNL echipate pentru a recepționa în principal gaze naturale, accesul limitat al noilor gaze la terminalele de GNL; (iv) contractele de furnizare pe termen lung pentru gazele naturale din surse fosile pot bloca gazele naturale în sistem și pot împiedica furnizarea de gaze din surse regenerabile în vederea obiectivului pentru 2050; (v) măsurile actuale în materie de securitate energetică abordează numai riscurile legate de

aprovizionarea cu gaze naturale și nu și de aprovizionarea cu gaze din surse regenerabile și cu gaze cu emisii scăzute de carbon.

În ceea ce privește planificarea rețelei, cooperarea dintre OST și autoritățile de reglementare trebuie să evolueze în continuare. Pătrunderea tot mai mare a surselor de energie intermitente necesită o mai bună integrare a întregului sistem energetic și o mai mare interconectare a infrastructurii, pe baza unei abordări mai holistice și mai incluzive. Evaluarea impactului evidențiază trei factori principali în ceea ce privește acest domeniu problematic: (i) planificarea rețelelor variază de la un stat membru la altul și de la un OST la altul și există o planificare separată pentru energia electrică și pentru gaze; (ii) lipsa transparenței în ceea ce privește potențialul de reafectare sau dezafectare a infrastructurii existente; (iii) OSD nu sunt incluși în mod explicit în planificarea OST. Mai mult, o strategie mai armonizată de dezvoltare a sistemului ar spori și mai mult interconexiunile dintre sistemele de energie electrică și de gaze, inclusiv cel de hidrogen.

Evaluarea a arătat că trebuie îmbunătățită concurența pentru a se asigura faptul că toate beneficiile integrării pieței sunt transferate consumatorilor din UE. În plus, consumatorii sunt în continuare privați de instrumentele necesare pentru a se implica activ pe piață. Dispozițiile privind protecția consumatorilor din legislația analizată se dovedesc a fi doar parțial adecvate scopului. În special, protecția clienților vulnerabili este încă inegală între statele membre, iar sărăcia energetică continuă să fie semnificativă în întreaga UE. În consecință, s-au identificat trei factori determinanți ai problemelor din domeniul problematic IV: (i) potențialul de concurență neexploatat de pe piețele cu amănuntul; (ii) abilitarea insuficientă a clienților în ceea ce privește schimbarea furnizorului, instrumentele de comparare a prețurilor, informațiile privind facturarea, comunitățile energetice și accesul la date și (iii) protecția inadecvată a consumatorilor, în special în ceea ce privește persoanele vulnerabile și cele afectate de sărăcia energetică.

- **Consultări cu părțile interesate**

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, Comisia a realizat o consultare cuprinzătoare și incluzivă a părților interesate, pe baza unei strategii de consultare care a inclus o serie de metode și de instrumente. Această strategie a urmărit să asigure luarea în considerare a tuturor dovezilor relevante, inclusiv a datelor privind costurile, a impactului societal și a beneficiilor inițiativei. Au fost utilizate mai multe instrumente de consultare: o consultare privind evaluarea inițială a impactului (foaia de parcurs), o consultare publică online bazată pe un chestionar, o prezentare din partea Comisiei și feedbackul părților interesate, inclusiv Forumul de reglementare a gazelor, discuții cu statele membre, cu membri ai Parlamentului European și cu autoritățile naționale de reglementare, precum și discuții cu părțile interesate în cadrul unui atelier amplu cu părțile interesate.

Comisia a primit 263 de răspunsuri la consultarea publică deschisă. În general, respondenții au confirmat că, în opinia lor, este necesară revizuirea Directivei privind gazele și a Regulamentului privind gazele pentru a contribui la atingerea obiectivelor de decarbonizare. Mai mult, peste 60 % dintre respondenți se așteaptă ca schimbările tehnologice și de reglementare necesare pentru decarbonizarea pieței gazelor să prezinte potențialul de a crea noi locuri de muncă până în 2030.

În ceea ce privește dezvoltarea infrastructurii și a piețelor pentru hidrogen, marea majoritate a respondenților sprijină introducerea de reglementări într-un stadiu incipient pentru a promova o piață și o infrastructură a hidrogenului funcțională și competitivă.

Respondenții au pledat pentru un cadru legislativ al UE care să definească principiile de reglementare esențiale și să adopte o abordare în etape. O mare majoritate a respondenților sprijină, de exemplu, accesul la rețea al terților, normele privind accesul la conductele, terminalele de import și capacitățile de înmagazinare pentru hidrogen și pledează pentru separarea activităților din rețea. Majoritatea respondenților au considerat că este important să se definească de timpuriu rolul părților private în dezvoltarea infrastructurii pentru hidrogen. O mare majoritate a respondenților consideră, de asemenea, că rețelele private existente și viitoare pot fi exceptate (temporar) de la anumite cerințe de reglementare, dar că trebuie asigurată convergența cu un cadru de reglementare unic. Marea majoritate a respondenților consideră că drepturile și cerințele de autorizare pentru noile infrastructuri de hidrogen ar trebui să fie similare cu cele aplicabile în prezent conductelor de gaz metan.

În ceea ce privește promovarea accesului gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii scăzute de carbon la infrastructura și piața existentă a gazelor, părțile interesate convin asupra necesității de a revizui actualul cadru de reglementare pentru a contribui la atingerea obiectivelor de decarbonizare. Majoritatea părților interesate consideră că este important să se asigure accesul integral la piață și să se faciliteze injectarea de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon în rețeaua de gaze. Numeroși respondenți pledează pentru obligația operatorilor de rețea de a conecta producătorii de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon și de a introduce o reducere a taxei de injectare. Majoritatea respondenților sprijină și îmbunătățirea cadrului de transparență pentru terminalele GNL. De asemenea, există un sprijin puternic pentru aplicarea armonizată a unor standarde de calitate a gazelor la nivelul întregii UE, pentru consolidarea coordonării transfrontaliere și pentru sporirea transparenței. Respondenții au opinii împărțite în ceea ce privește adăugarea de hidrogen în rețelele de gaze naturale, dar majoritatea sunt de acord că aceasta poate oferi un prim pas rapid și eficient din punctul de vedere al costurilor în direcția decarbonizării sistemului energetic, în pofida costurilor tehnice ridicate. Puține părți interesate sprijină eliminarea tarifelor transfrontaliere intra-UE. Majoritatea respondenților consideră că provocările în materie de securitate și măsurile de securitate cibernetică specifice gazelor sunt importante.

În ceea ce privește integrarea planificării rețelelor, majoritatea părților interesate sprijină alinierea calendarului planului de dezvoltare a rețelei (NDP) la TYNDP, precum și un plan unic privind gazele, indiferent de modelul de separare ales. Majoritatea respondenților au exprimat un sprijin și mai puternic pentru un scenariu comun privind energia electrică și gazele. Un număr semnificativ de părți interesate solicită includerea proiectelor privind hidrogenul în NDP. Majoritatea părților interesate sunt de acord cu rolul OSD de a furniza și de a partaja informații, mai mulți respondenți sprijinind, de asemenea, propunerea ca OSD să își prezinte propriul plan, inclusiv optimizarea sistemelor în diferite sectoare. Respondenții au preferat, de asemenea, un plan comun privind gazele și energia electrică, față de scenarii comune cu planuri separate. Mai multe părți interesate au subliniat că opțiunea preferată ar fi un plan comun privind metanul și hidrogenul, cu un plan separat privind energia electrică.

În ceea ce privește implicarea și protecția clienților pe piețele cu amănuntul ale gazelor ecologice, majoritatea părților interesate au solicitat un nivel de ambiție mai mare în ceea ce privește dispozițiile referitoare la cetățeni/consumatori, prin reflectarea celor aferente pieței energiei electrice. De asemenea, dispozițiile privind sărăcia energetică ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că consumatorii nu plătesc costul trecerii la opțiuni bazate pe gaze curate. Reprezentanții sectorului privat sprijină planurile de eliminare treptată a prețurilor reglementate, în timp ce unele organizații ale consumatorilor ar opta pentru menținerea acestora pentru a proteja consumatorii vulnerabili și pe cei afectați de sărăcia energetică.

Aproape jumătate din toți respondenții doresc ca dispozițiile privind comparabilitatea ofertelor și accesibilitatea datelor, transparența, sistemele de contorizare inteligentă și schimbarea furnizorului să fie consolidate. Niciun respondent nu a susținut abordarea fără caracter normativ.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Inițiativa propusă și evaluarea impactului care stă la baza acesteia se bazează pe dovezile obținute din contribuția părților interesate la consultările ample desfășurate în acest sens, precum și pe analiza literaturii de specialitate și pe modelizare. Analiza literaturii de specialitate a inclus rezultatele unei serii de studii tematice privind elemente esențiale, precum rolul infrastructurii, pieței și producției de hidrogen și de gaze decarbonizate, care au fost efectuate pentru evaluarea impactului sau care au contribuit la aceasta, precum și evaluările efectuate pentru alte inițiative relevante ale Comisiei. În cadrul analizei au fost luate în considerare, de asemenea, concluziile adoptate în cadrul mai multor forumuri ale părților interesate, în special în cadrul forumului privind reglementarea gazelor (Forumul de la Madrid) și în cadrul forumului privind reglementarea energiei electrice (Forumul de la Florența). Discuțiile cu statele membre, cu membri ai Parlamentului European, cu autoritățile naționale de reglementare, cu ACER și cu alte părți interesate au fost, de asemenea, luate în considerare.

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare, Comisia a efectuat o evaluare a impactului pentru mai multe opțiuni de politică. Această activitate a fost sprijinită de o consultare în cadrul Comisiei prin intermediul unui grup de coordonare interservicii.

Evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN) și discutată cu acesta. Comitetul de control normativ a emis un „aviz pozitiv cu rezerve”. Rezervele au fost abordate în special prin: (i) integrarea concluziilor evaluării în descrierea problemei, (ii) precizarea rolului inițiativei ca parte a cadrului favorabil al pachetului „Pregătiți pentru 55”, (iii) clarificarea nivelului de referință al impactului opțiunilor de politică, (iv) o distincție mai clară între diferiți actori, în special între producătorii și consumatorii de gaze naturale și de hidrogen, (v) furnizarea unei evaluări a modului în care inițiativa poate avea un impact diferit pentru IMM-uri în comparație cu alte întreprinderi (mai mari), (vi) o mai bună reflectare a opiniilor divergente și minoritare la nivelul întregului raport, inclusiv în ceea ce privește definirea problemei, elaborarea opțiunilor, analiza impactului și alegerea opțiunii preferate, (vii) îmbunătățirea prezentării raportului și (viii) completarea tabelelor de costuri și beneficii în formatul corespunzător.

Pe parcursul activității de evaluare a impactului, au fost luate în considerare o serie de măsuri, în cadrul a patru domenii problematice, pentru a aborda problemele identificate și factorii determinanți ai problemelor în vederea atingerii obiectivelor inițiativei: în urma unei evaluări a eficacității, eficienței, coerenței și proporționalității acestora, s-a constatat că un pachet de opțiuni preferate este cel mai potrivit pentru a contribui la obiectivele stabilite.

Domeniul problematic I: Infrastructura pentru hidrogen și piețele hidrogenului

Domeniul problematic I are în vedere următoarele opțiuni de politică: licitarea drepturilor de exploatare a rețelei de hidrogen (opțiunea 1); introducerea unor principii de reglementare fundamentale inspirate de cele aplicabile în prezent pieței gazelor naturale, dar adaptate la stadiul de dezvoltare a piețelor hidrogenului (opțiunea 2) și instituirea unui regim de

reglementare complet dezvoltat pentru hidrogen (similar celui aplicabil în prezent sectorului gazelor naturale), fără a fi necesară tranziția către o piață a hidrogenului mai matură (opțiunea 3). Opțiunea preferată este introducerea unor principii de reglementare esențiale de la bun început, oferind în același timp claritate cu privire la regimul de reglementare final (viitor). (Opțiunea 2b „Principii de reglementare fundamentale cu viziune”). Principalul beneficiu al acestei opțiuni este că stimulează integrarea pieței, oferă claritate investitorilor, evită apariția unor structuri de piață necompetitive, precum și costurile ajustărilor *ex-post* ale normelor odată ce piața este matură, dar lasă flexibilitate pentru a adapta regulamentul la intensificarea treptată a sectorului hidrogenului.

Domeniul problematic II: Gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon din cadrul infrastructurii și a piețelor actuale ale gazelor, precum și securitatea energetică

Domeniul problematic II conține opțiuni care promovează accesul gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii scăzute de carbon la piața și infrastructura existentă pentru gaze. Toate opțiunile includ, de asemenea, un nivel progresiv de intervenție pentru abordarea motivelor de îngrijorare legate de securitatea energetică, în special extinderea instrumentelor, a standardelor și a procedurilor existente la gazele din surse regenerabile și la gazele cu emisii scăzute de carbon, o solidaritate efectivă și abordarea riscurilor legate de securitatea cibernetică pentru sectorul gazelor. Opțiunea 3 „Permiterea și promovarea accesului integral la piață al gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii scăzute de carbon” este opțiunea preferată pentru domeniul problematic II. Această opțiune conține măsuri de sprijinire a accesului gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii scăzute de carbon la piața angro, la terminalele de GNL și la rețeaua de transport (indiferent de locul de conectare), inclusiv reduceri tarifare pentru injectarea în rețea și pentru transportul transfrontalier. Calitatea gazelor ar fi guvernată de o abordare armonizată la nivelul UE pentru punctele de interconectare transfrontaliere, lăsând în același timp o marjă de flexibilitate statelor membre. Plafonul permis pentru adăugarea de hidrogen în rețelele de gaze naturale este stabilit la 5 % pentru toate punctele transfrontaliere – un nivel eficient din punctul de vedere al costurilor în ceea ce privește costurile de adaptare și de reducere a emisiilor.

Favorizarea și promovarea unei piețe integrale a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon: Măsurile prevăzute sunt coerente cu eforturile Uniunii de combatere a schimbărilor climatice și necesare pentru atingerea obiectivelor Pactului verde european. Principalul beneficiu este acela că măsurile vor reduce costurile de producție pentru producătorii de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon, vor spori concurența, lichiditatea și schimburile comerciale pentru gazele din surse regenerabile, încurajând în același timp o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Acest lucru constituie un avantaj pentru consumatori și contribuabili, deoarece sprijinul ar putea fi redus. De asemenea, în acest mod se vor limita riscurile pentru securitatea energetică și se vor economisi timp și resurse, se vor reduce incertitudinile, se va îmbunătăți eficiența măsurilor de urgență și se vor consolida cerințele specifice de securitate pentru întreprinderile din sectorul gazelor.

Domeniul problematic III: Planificarea rețelei

Domeniul problematic III are în vedere opțiuni privind planificarea rețelei integrate. Opțiunea preferată pentru domeniul problematic III este opțiunea 2 „Planificare la nivel național pe baza unor scenarii europene”. Această opțiune permite planificarea la nivel național, dar impune ca aceasta să se bazeze pe scenarii comune pentru gaze și pentru energie electrică,

aliniată la TYNDP și legate de planul național privind energia și clima relevant. Ea include toți actorii relevanți (OSD) și permite identificarea conductelor care pot fi utilizate pentru reconversia de la metan la H₂, la un nivel de detaliu care nu ar fi ușor de realizat la nivel european.

Stabilirea planificării naționale pe baza unor scenarii europene: Principalul beneficiu este că acest lucru va elimina riscurile ca OST din sectorul energiei electrice și al gazelor să planifice evoluția sistemelor lor pe baza unor ipoteze incompatibile. Acest lucru permite integrarea sectorului și un plan de sistem conceptual, menținând în același timp beneficiile unor planuri sectoriale mai detaliate de dezvoltare a rețelei. El asigură o viziune comună a diferitelor părți interesate, ceea ce implică faptul că planificarea rețelei ține seama de strategiile de decarbonizare la nivel național și la nivelul UE, reducând riscul de blocaje potențiale în sistem sau de active depreciate.

Domeniul problematic IV: Nivelul scăzut de implicare și de protecție a clienților pe piața cu amănuntul a gazelor ecologice

Domeniul problematic IV conține opțiuni care postulează o abordare fără caracter normativ în ceea ce privește concurența și implicarea consumatorilor sau necesită, în schimb, abordarea factorilor determinanți ai problemelor prin noi acte legislative, reflectând în mare parte ceea ce s-a stabilit deja în sectorul energiei electrice. În lumina analizei efectuate, opțiunea preferată este opțiunea 2 „Legislație flexibilă”, care reflectă protecția consumatorilor de pe piața energiei electrice și dispozițiile privind abilitarea acestora. Este foarte probabil ca această opțiune să fie cea mai eficace, eficientă și coerentă cu alte domenii problematice.

Principalul beneficiu este acela că va oferi un potențial semnificativ de economisire, va ajuta noii furnizori și prestatori de servicii să intre pe piață și să dezvolte produse inovatoare, ceea ce va duce la creșterea concurenței, la implicarea consumatorilor și la beneficii economice. De asemenea, acest lucru ar permite cetățenilor și comunităților să sporească acceptarea socială, să mobilizeze capital privat și să faciliteze utilizarea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon. Reducerea riscului de investiții excesive va avea un impact pozitiv asupra mediului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerile de modificare a legislației existente sunt concepute în conformitate cu opțiunile de politică cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor analizate în evaluarea impactului. Se preconizează ca unele dintre opțiunile preferate să ducă la sporirea costurilor administrative, de implementare și de asigurare a respectării legislației pentru organismele de reglementare și pentru operatorii de piață. De exemplu, măsurile propuse ar putea duce la intensificarea schimburilor administrative dintre ANR-uri și transportatorii de gaze naturale, la sporirea eforturilor de coordonare dintre OSD și OST și la continuarea eforturilor de reglementare și de implementare de către statele membre și autoritățile naționale. Cu toate acestea, cadrul modificat este preconizat să genereze, de asemenea, costuri de reglementare mai scăzute și mai eficiente.

În plus, evaluarea impactului arată că măsurile propuse oferă opțiunile de reglementare cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru a atinge obiectivul general al inițiativei, și anume stabilirea de norme pentru transportul, distribuirea, furnizarea și înmagazinarea metanului și a gazelor pe bază de hidrogen care pot sprijini decarbonizarea sistemului energetic, asigurând în același timp o energie sigură și la prețuri accesibile.

Costurile de reglementare pe termen scurt pe care le implică unele dintre măsurile preferate trebuie evaluate în raport cu costurile și eforturile pe care le-ar necesita o integrare și o decarbonizare tardivă a sistemului energetic pe termen lung. Beneficiile preconizate ale opțiunilor în ceea ce privește sprijinul pentru sursele regenerabile, integrarea sistemului energetic, protecția consumatorilor și securitatea energetică vor depăși cu mult costurile administrative și de implementare imediate.

Propunerea contribuie, de asemenea, la simplificarea cadrului de reglementare actual prin armonizarea dispozițiilor privind infrastructura și piața gazelor cu noua arhitectură de reglementare concepută de pachetul privind energia curată pentru sectorul energiei electrice. Se preconizează că o mai mare aliniere între sectoare va aduce beneficii în multe domenii de reglementare, în special în ceea ce privește abilitarea și protecția consumatorilor, guvernanta și supravegherea reglementară. De asemenea, se prevăd contribuții similare în privința introducerii timpurii a unui cadru de reglementare pentru infrastructurile și piețele hidrogenului. Deși aceste norme vor spori probabil costurile administrative imediate și sarcinile de reglementare pentru autoritățile naționale și pentru operatorii de piață, se preconizează că o armonizare timpurie a principiilor de reglementare pentru hidrogen va reduce în mod semnificativ costurile viitoare de asigurare a conformității și va preveni riscul unor divergențe majore în materie de reglementare și al unor costuri de implementare mari.

- **Drepturi fundamentale**

Protejarea valorilor UE și a drepturilor fundamentale și a securității cetățenilor într-un mediu energetic verde și digital în curs de dezvoltare este de o importanță capitală. Măsurile de politică propuse privind gestionarea datelor au fost elaborate ținând seama de acest lucru, urmărind să asigure un acces și o utilizare pe scară largă a tehnologiilor digitale și a serviciilor bazate pe date și garantând în același timp un nivel ridicat al dreptului la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, astfel cum este consacrat la articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a UE și în Regulamentul general privind protecția datelor.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Impactul asupra bugetului UE asociat propunerii din cadrul prezentului pachet se referă la resursele umane ale Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și ale Direcției Generale (DG) Energie a Comisiei Europene, care sunt descrise în fișa financiară legislativă ce însoțește propunerea Comisiei de reformare a [Regulamentului privind gazele]. În esență, noile sarcini care urmează să fie îndeplinite de ACER, în special în ceea ce privește normele care facilitează dezvoltarea unui sector competitiv al hidrogenului, dar și complexitatea tot mai mare a piețelor gazelor datorată unei ponderi în creștere a altor gaze decât gazele naturale, necesită introducerea treptată a 21 de ENI suplimentare în ACER începând din 2023. În vederea implementării noilor norme propuse pentru un sector nou și în creștere, a integrării unor noi tipuri de gaze în infrastructura și pe piața gazelor, precum și a asigurării respectării dispozițiilor consolidate privind consumatorii, și resursele umane ale DG Energie trebuie sporite cu 5 ENI suplimentare.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de implementare și măsuri de monitorizare, de evaluare și de raportare

Monitorizarea progreselor va consta într-o abordare pe două niveluri a raportării anuale de către ACER și într-o evaluare efectuată de Comisie.

Mandatul ACER de monitorizare și de raportare anuală a performanței pieței în cadrul raportului său anual de monitorizare a pieței [obligație prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 715/2009] va fi menținut, domeniul său de aplicare fiind extins la hidrogen. În termen de un an de la adoptarea propunerilor, Comisia va invita ACER să își revizuiască și să își actualizeze indicatorii de monitorizare actuali (cu implicarea părților interesate afectate) pentru a asigura relevanța continuă a acestora pentru monitorizarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor care stau la baza prezentelor propuneri. ACER se va baza în continuare pe sursele de date deja consacrate care sunt utilizate pentru pregătirea raportului de monitorizare a pieței, completate cu date relevante privind hidrogenul.

Raportarea anuală a ACER va înlocui obligațiile de raportare ale Comisiei care există încă în temeiul Directivei privind gazele. Propunerile detaliate vor asigura faptul că monitorizarea de către ACER este complementară altor exerciții de monitorizare (în special monitorizării în temeiul guvernantei uniunii energetice și a acțiunilor climatice), evitându-se orice suprapunere.

Comisia va efectua o evaluare completă a impactului inițiativelor propuse, inclusiv a eficacității, eficienței, relevanței și coerenței continue a propunerilor, într-un anumit termen de la intrarea în vigoare a măsurilor adoptate (cu titlu indicativ, cinci ani). Până la 31 decembrie 2030, Comisia va reexamina directiva și va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului.

• Documente explicative (în cazul directivelor)

În urma hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Comisia/Belgia (cauza C-543/17), statele membre trebuie să anexeze la notificările măsurilor naționale de transpunere informații suficient de clare și de precise care să indice ce dispoziții din legislația națională transpun ce dispoziții ale unei directive. Aceste informații trebuie furnizate pentru fiecare obligație, nu doar la „nivel de articol”. Dacă statele membre respectă această obligație, ele nu ar trebui, în principiu, să trimită Comisiei documente explicative privind transpunerea.

Regulamentul va fi pus în aplicare în mod direct și uniform în statele membre și, prin urmare, nu necesită un document explicativ.

• Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Propunerea de **directivă revizuită** constă în zece capitole, care cuprind 91 de articole.

Capitolul 1 – Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Acest capitol stabilește obiectul și domeniul de aplicare al normelor privind transportul, distribuirea, furnizarea și înmagazinarea gazelor utilizând sistemul pentru gaze naturale, precum și al normelor privind transportul, furnizarea și înmagazinarea hidrogenului utilizând sistemul de hidrogen. De asemenea, el definește principalii termeni utilizați în propunerea de directivă.

Capitolul 2 – Norme generale privind organizarea piețelor

Acest capitol stabilește normele pentru asigurarea unor piețe competitive, orientate către consumatori, flexibile și nediscriminatorii pentru gaze. El conține dispoziții privind accesul la piață, precum libertatea de alegere a furnizorului, prețurile de furnizare bazate pe piață, obligațiile de serviciu public, sustenabilitatea, certificarea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, promovarea cooperării regionale, precum și norme tehnice și procedurale.

Capitolul 3 – Abilitarea și protecția consumatorilor și piețele cu amănuntul

Acest capitol prevede, în special, un set de drepturi ale consumatorilor: el detaliază drepturile contractuale de bază, drepturile și comisioanele de schimbare a furnizorului, precum și normele privind instrumentele de comparare, clienții activi și comunitățile energetice ale cetățenilor. De asemenea, el conține dispoziții privind facturarea, contorizarea inteligentă și convențională și gestionarea datelor.

Acest capitol mai cuprinde și dispoziții privind punctele unice de contact, dreptul la soluționarea extrajudiciară a litigiilor, clienții vulnerabili și piețele cu amănuntul.

Capitolul 4 – Accesul terților la infrastructură

Acest capitol este împărțit în 3 secțiuni, pentru a trata următoarele: accesul la infrastructura de gaze naturale, accesul la infrastructura de hidrogen și refuzul accesului și al conectării.

Capitolul 5 – Norme aplicabile operatorilor de transport, de instalații de înmagazinare și de sistem pentru gazele naturale

Acest capitol detaliază sarcinile operatorilor de sisteme de transport, de înmagazinare și de GNL, confidențialitatea și competențele decizionale.

Capitolul 6 – Operatorii de sisteme de distribuție a gazelor naturale

Acest capitol stabilește desemnarea operatorilor de sisteme de distribuție, sarcinile acestora, competențele decizionale în ceea ce privește racordarea la sistemul de distribuție a noilor instalații de producție a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, separarea operatorilor de sisteme de distribuție, obligațiile de confidențialitate ale operatorilor de sisteme de distribuție, dispozițiile privind sistemele de distribuție închise și operatorul combinat.

Capitolul 7 – Norme aplicabile rețelelor de hidrogen dedicate

Acest capitol prevede, în special, sarcinile operatorilor de rețele, de instalații de înmagazinare și de terminale de hidrogen, dispoziții privind rețelele de hidrogen existente, rețelele de hidrogen limitate din punct de vedere geografic, sistemele de hidrogen închise, interconexiunile cu țări terțe și confidențialitatea pentru operatori.

Capitolul 8 – Planificarea rețelei integrate

Acest capitol detaliază dezvoltarea rețelei și competențele pentru adoptarea de decizii privind investițiile, raportarea cu privire la dezvoltarea rețelei de hidrogen, precum și finanțarea noilor infrastructuri de hidrogen transfrontaliere.

Capitolul 9 – Separarea operatorilor de sisteme de transport

Acest capitol este împărțit în șase secțiuni, pentru a trata următoarele: separarea proprietății, operatorii de sistem independenți, operatorii de transport independenți, separarea operatorilor de rețele de hidrogen dedicate și desemnarea acestora, certificarea operatorilor de sisteme de gaze naturale și de hidrogen și separarea și transparența conturilor.

Capitolul 10 – Autoritățile de reglementare

Acest capitol se axează pe desemnarea și pe independența autorităților de reglementare, pe obiectivele generale ale autorităților de reglementare, pe îndatoririle și competențele acestora, pe regimul de reglementare cu privire la aspectele transfrontaliere, pe conformitatea cu orientările privind codurile de rețea și pe păstrarea evidențelor.

Capitolul 11 – Dispoziții finale

Ultimul capitol se axează pe dispozițiile finale și include articole privind, în special, măsurile de salvagardare, condițiile de concurență echitabile, acordurile tehnice, derogările, procedura de delegare a competențelor, exercitarea delegării, procedura comitetului, raportarea, abrogarea, transpunerea, intrarea în vigoare, destinatarii.

Anexa I se referă la cerințele minime privind facturarea și informațiile referitoare la facturare.

Anexa II tratează contorizarea inteligentă a gazelor naturale.

Anexa III enumeră data aplicării și limitele de transpunere a directivei abrogate și a modificărilor aduse acesteia.

Anexa IV conține un tabel de corespondență.

Propunerea de **regulament revizuit** constă în opt capitole, care cuprind 69 de articole.

Capitolul 1 – Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Acest capitol stabilește obiectul și domeniul de aplicare al normelor referitoare la obiectivele uniunii energetice, la cadrul privind clima și energia, precum și la consumatori. De asemenea, el definește principalii termeni utilizați în propunerea de regulament.

Capitolul 2 – Norme generale privind organizarea piețelor și accesul la infrastructură

Acest capitol stabilește principiile generale, precum și separarea bazei reglementate a activelor, serviciile de acces al terților, evaluarea pieței pentru gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon, principiile mecanismelor de alocare a capacității și ale procedurii de gestionare a congestiilor, comercializarea drepturilor la capacitate, normele de echilibrare și taxele de dezechilibru, certificarea și cooperarea operatorilor de sisteme de transport.

Capitolul 3 – Accesul la rețea

Acest capitol detaliază tarifele de acces la rețele și reducerile.

Capitolul 4 – Exploatarea sistemelor de transport și de înmagazinare și a terminalelor de GNL și de hidrogen

Acest capitol stabilește dispoziții privind capacitatea fermă pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon, coordonarea transfrontalieră privind calitatea gazelor, adăugarea de hidrogen în rețelele de gaze naturale, Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de gaze, monitorizarea de către ACER, autoritățile de reglementare, consultările, costurile, cooperarea regională, TYNDP, cerințele de transparență și ținerea evidențelor.

Capitolul 5 – Exploatarea sistemelor de distribuție

Acest capitol stabilește normele privind capacitatea fermă pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon, cooperarea dintre OSD și OST, cerința de transparență, Entitatea europeană pentru operatorii de sisteme de distribuție. El include proceduri și sarcini.

Capitolul 6 – Accesul la rețele de hidrogen dedicate

Acest capitol se axează pe coordonarea transfrontalieră privind calitatea hidrogenului, pe Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen, pe sarcinile acestora, pe TYNDP pentru hidrogen, pe costuri și pe consultare, pe monitorizarea de către ACER, pe cooperarea regională și pe cerințele de transparență.

Capitolul 7 – Coduri de rețea și orientări

Acest capitol stabilește dispoziții privind adoptarea de coduri de rețea și de orientări, instituirea codurilor de rețea, modificarea codurilor de rețea și a orientărilor, dreptul statelor membre de a prevedea măsuri mai detaliate, furnizarea de informații și confidențialitatea, precum și sancțiuni. Toate cele trei norme sunt adaptate la hidrogen.

Capitolul 8 – Dispoziții finale

Acest capitol se axează pe dispozițiile finale și include articole privind, în special, noua infrastructură de gaze naturale și de hidrogen, procedura comitetului, scutiri, derogări, exercitarea delegării, modificarea regulamentelor, modificarea Regulamentului privind siguranța furnizării de gaze pentru a-l extinde la gazele din surse regenerabile și la gazele cu emisii scăzute de carbon și pentru a include măsuri privind securitatea cibernetică, solidaritatea și înmagazinarea, abrogarea și intrarea în vigoare.

Anexa I conține orientări.

Anexa II conține anexa IX la Regulamentul 2017/1938, introdusă aici.

Anexa III conține informații privind regulamentul abrogat, cu lista modificărilor succesive.

Anexa IV conține un tabel de corespondență.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere ~~Tratatul de instituire a Comunității Europene~~ ☒ Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ☒, în special articolul ~~95~~ ☒ 194 alineatul (2) ☒,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

- (1) Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ a fost modificat de mai multe ori, în mod substanțial. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivului regulament.

↓ 715/2009 considerentul 1 (adaptat)

- (2) Piața internă a gazelor naturale, care a fost implementată treptat începând cu 1999, are drept obiectiv să ofere tuturor consumatorilor din ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒,

² JO C 211, 19.8.2008, p. 23.

³ JO C 172, 5.7.2008, p. 55.

⁴ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, 14.8.2009, p. 36).

indiferent dacă sunt persoane fizice sau întreprinderi, posibilități reale de alegere, precum și noi oportunități de afaceri și un comerț transfrontalier mai intens, pentru a asigura obținerea de progrese în materie de eficiență, prețuri competitive și îmbunătățirea calității serviciilor, precum și pentru a contribui la siguranța alimentării ☒ aprovizionării ☒ cu gaze și la dezvoltarea durabilă.

↓ nou

- (3) Pactul verde european și Legea climei au stabilit obiectivul ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050 într-un mod care să contribuie la competitivitatea, creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Europa. Pentru ca piețele gazelor decarbonizate să fie create și să contribuie la tranziția energetică, sunt necesare ponderi semnificativ mai mari ale surselor regenerabile de energie în cadrul unui sistem energetic integrat, cu participarea activă a consumatorilor pe piețe competitive.
- (4) Prezentul regulament urmărește să faciliteze pătrunderea în sistemul energetic a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, permițând tranziția de la gazele fosile, și să permită acestor noi gaze să joace un rol important în ceea ce privește atingerea obiectivelor climatice ale UE pentru 2030 și a neutralității climatice în 2050. De asemenea, Regulamentul urmărește să instituie un cadru de reglementare care să permită și să stimuleze ca toți participanții la piață să țină seama de rolul de tranziție al gazelor fosile atunci când își planifică activitățile, pentru a se evita efectele de blocare în sistem și pentru a se asigura eliminarea treptată și în timp util a gazelor fosile, în special în toate sectoarele industriale relevante și în scopuri de încălzire.
- (5) Strategia UE privind hidrogenul recunoaște că, întrucât statele membre ale UE au un potențial diferit în ceea ce privește producția de hidrogen din surse regenerabile, o piață a UE deschisă și competitivă, cu un comerț transfrontalier neîngrădit, prezintă beneficii importante pentru concurență, pentru prețuri accesibile și pentru siguranța aprovizionării. Mai mult, ea subliniază faptul că trecerea la o piață lichidă cu tranzacționarea hidrogenului ca produs de bază ar facilita intrarea unor noi producători și ar fi benefică pentru o integrare mai profundă cu alți transportatori de energie. Acest fapt ar crea semnale de preț viabile pentru investiții și decizii operaționale. Prin urmare, normele stabilite în prezentul regulament ar trebui să favorizeze apariția piețelor hidrogenului, a tranzacționării hidrogenului ca produs de bază și a hub-urilor de tranzacționare lichide, iar statele membre ar trebui să elimine orice bariere nejustificate în acest sens. Deși se recunosc diferențele inerente, normele existente care au permis desfășurarea unor operațiuni comerciale eficiente pentru piețele energiei electrice și gazelor și pentru tranzacționarea acestora ar trebui avute în vedere și pentru o piață a hidrogenului.

↓ 715/2009 considerentul 2

~~Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale⁵ și Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 septembrie 2005 privind~~

⁵

JO L 176, 15.7.2003, p. 57.

condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale⁶ au adus o contribuție semnificativă la crearea unei piețe interne a gazelor naturale.

↓ 715/2009 considerentul 3

Experiința dobândită din punerea în aplicare și monitorizarea primului set de linii directoare în materie de bune practici, adoptat de Forumul european de reglementare a gazelor naturale (Forumul de la Madrid) în 2002, demonstrează că, pentru a asigura deplina punere în aplicare a normelor definite de respectivele linii directoare în toate statele membre și pentru a oferi în practică o garantare minimă a unor condiții uniforme de acces la piață, este necesar să se prevadă ca acestea să devină obligatorii din punct de vedere juridic.

↓ 715/2019 considerentul 4

Un al doilea set de norme comune intitulat „Al doilea set de linii directoare în materie de bune practici” a fost aprobat la reuniunea Forumului de la Madrid din 24-25 septembrie 2003, iar obiectivul prezentului regulament este acela de a defini, pe baza respectivelor linii directoare, norme și principii de bază privind accesul la rețea și serviciile referitoare la accesul terților, gestionarea congestiei, transparența, echilibrarea și comercializarea drepturilor la capacitate.

↓ 715/2009 considerentul 5
(adaptat)

- (6) ☒ [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx,] ☒ ~~Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale⁷~~ prevede posibilitatea de a recurge la un operator combinat ☒ de sistem ☒ de transport și de distribuție. Prin urmare, dispozițiile prezentului regulament nu impun modificarea organizării sistemelor naționale de transport și distribuție atunci când acestea sunt conforme cu dispozițiile relevante ale directivei respective.

↓ 715/2019 considerentul 6

Conduetele de înaltă presiune care leagă distribuitorii locali la rețeaua de gaze naturale și care nu sunt utilizate în principal pentru distribuția de gaze naturale la nivel local sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

↓ 715/2009 considerentul 7
⇒ nou

- (7) Este necesar să se specifice criteriile conform cărora se stabilesc tarifele de acces la rețea, pentru a garanta respectarea deplină a principiului nediscriminării și a cerințelor unei bune funcționări a pieței interne, precum și pentru a lua în considerare în totalitate necesitatea integrității sistemului și a reflecta costurile reale suportate, în măsura în care acestea sunt transparente și corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural, incluzând și un randament corespunzător al

⁶ JO L 211, 14.8.2009, p. 36.

⁷ A se vedea pagina 94 din prezentul Jurnal Oficial.

investiției ⇒ și permițând integrarea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon ⇐ și, după caz, luând în considerare analizele comparative ale tarifelor realizate de autoritățile de reglementare. ⇐ Normele privind tarifele de acces la rețea din prezentul regulament sunt completate de norme suplimentare privind tarifele de acces la rețea, în special din codurile de rețea și din orientările adoptate în temeiul prezentului regulament, din [Regulamentul TEN-E, propus în COM(2020) 824 final], din [Regulamentul privind metanul, propus în COM(2021) xxx], din Directiva (UE) 2018/2001 și din [Directiva privind eficiența energetică, propusă în COM(2021) 558 final]. ⇐

↓ nou

- (8) În general, cel mai eficient este să se finanțeze infrastructura prin veniturile obținute de la utilizatorii infrastructurii respective și să se evite subvențiile încrucișate. Mai mult, astfel de subvenții încrucișate ar fi incompatibile, în cazul activelor reglementate, cu principiul general al tarifelor care reflectă costurile. În cazuri excepționale, asemenea subvenții încrucișate ar putea aduce totuși beneficii societale, în special în fazele timpurii ale dezvoltării rețelei, când capacitatea rezervată este scăzută în comparație cu capacitatea tehnică și incertitudinea cu privire la momentul în care se va materializa cererea viitoare de capacitate este semnificativă. Prin urmare, subvențiile încrucișate ar putea contribui la tarife rezonabile și previzibile pentru primii utilizatori ai rețelei și ar putea reduce riscurile investițiilor pentru operatorii de rețea. Subvențiile încrucișate ar putea astfel să contribuie la un climat de investiții care să sprijine obiectivele Uniunii în materie de decarbonizare. Subvențiile încrucișate nu ar trebui să fie finanțate de utilizatorii rețelei din alte state membre, indiferent dacă direct sau indirect. Prin urmare, este oportun să se colecteze finanțare pentru subvențiile încrucișate numai de la punctele de ieșire către clienții finali din același stat membru. Mai mult, întrucât subvențiile încrucișate sunt excepționale, ar trebui să se asigure faptul că acestea sunt proporționale, transparente, limitate în timp și stabilite sub supraveghere reglementară.

↓ 715/2009 considerentul 8

~~La calcularea tarifelor pentru accesul la rețele, este necesar să fie luate în considerare costurile reale suportate, în măsura în care acestea sunt transparente și corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural, precum și nevoia de a oferi un randament corespunzător al investiției și stimulente pentru construirea unei noi infrastructuri, inclusiv măsuri speciale de reglementare pentru investiții noi, astfel cum se prevede în Directiva 2009/73/CE. În această privință, în special în cazul în care există concurență reală între conducte, analiza comparativă a tarifelor realizată de autoritățile de reglementare reprezintă un element important de luat în considerare.~~

↓ 715/2009 considerentul 9
(adaptat)
⇒ nou

- (9) Folosirea de modalități de stabilire a tarifelor bazate pe piață, cum ar fi licitațiile, trebuie să fie compatibilă cu dispozițiile ~~prevăzute de~~ ☒ Directivei reformate privind gazele, propusă în COM(2021) xxx, ☒ ~~Directiva 2009/73/CE~~ ⇐ și ale Regulamentului (UE) 2017/459 al Comisiei ⇐.

↓ 715/2009 considerentul 10
(adaptat)

- (10) Este necesar un set comun minim de servicii referitoare la accesul terților pentru a oferi un standard comun minim care să reglementeze condițiile practice de acces în întreaga ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒, pentru a garanta că serviciile referitoare la accesul terților sunt suficient de compatibile și pentru a permite valorificarea avantajelor pe care le oferă o bună funcționare a pieței interne a gazelor naturale.
-

↓ 715/2009 considerentul 11
(adaptat)

~~În prezent, există obstacole în calea vânzării de gaze naturale în condiții de egalitate, fără discriminare sau vreun dezavantaj în cadrul Comunității. În special, nu există încă în fiecare stat membru un acces nediscriminatoriu la rețea și nici niveluri de supraveghere exercitate de autoritățile de reglementare, similare din punct de vedere al eficienței, iar piețe izolate există în continuare.~~

↓ nou

- (11) Acordurile privind accesul terților ar trebui să fie bazate pe principiile stabilite în prezentul regulament. Organizarea sistemelor de intrare-ieșire, care permit alocarea liberă a gazelor pe baza capacității ferme, a fost salutăată de cel de al XXIV-lea Forum de la Madrid încă din octombrie 2013. Prin urmare, ar trebui introdusă o definiție a sistemului de intrare-ieșire și ar trebui asigurată integrarea nivelului sistemului de distribuție în zona de echilibrare, ceea ce ar contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon conectate fie la nivelul de transport, fie la cel de distribuție. Stabilirea tarifelor operatorilor de sisteme de distribuție și organizarea alocării capacităților între sistemul de transport și cel de distribuție ar trebui lăsate la latitudinea autorităților de reglementare, pe baza principiilor consacrate în [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx].
- (12) Accesul la sistemul de intrare-ieșire ar trebui să se bazeze, în general, pe capacitatea fermă. Operatorii de rețea ar trebui să aibă obligația de a coopera într-un mod care să maximizeze oferta de capacitate fermă, ceea ce, la rândul său, le permite utilizatorilor rețelei să aloce în mod liber gazul care intră sau iese, pe baza capacității ferme, către oricare punct de intrare sau de ieșire din același sistem de intrare-ieșire.
- (13) Capacitatea condiționată ar trebui oferită numai atunci când operatorii de rețea nu sunt în măsură să ofere capacitate fermă. Operatorii de rețea ar trebui să definească condițiile pentru capacitatea condiționată pe baza constrângerilor operaționale, într-un mod transparent și clar. Autoritatea de reglementare ar trebui să se asigure că numărul de produse de capacitate condiționată este limitat, pentru a se evita fragmentarea pieței și pentru a se asigura respectarea principiului asigurării unui acces eficient al terților.

↓ 715/2009 considerentul 12

- (14) Pentru finalizarea pieței interne a gazelor naturale, ar trebui să se atingă un nivel suficient al capacității de interconectare transfrontalieră în ceea ce privește gazele, iar integrarea pieței ar trebui promovată.

↓ 715/2009 considerentul 13

~~Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa” a subliniat importanța realizării pieței interne a gazelor naturale și a creării unor condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile din domeniul gazelor naturale stabilite în Comunitate. Comunicările Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulate „Perspectivele pentru piața internă a gazelor naturale și a energiei electrice” și „Anchetă efectuată în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în sectoarele europene ale gazelor naturale și energiei electrice (raport final)” au demonstrat că normele și măsurile actuale nu asigură cadrul necesar și nici nu oferă posibilitatea creării unor capacități de interconectare în vederea îndeplinirii obiectivului de a realiza o piață internă funcțională, eficientă și deschisă.~~

↓ 715/2009 considerentul 14

~~Pe lângă punerea în aplicare completă a cadrului de reglementare existent, cadrul de reglementare al pieței interne în sectorul gazelor naturale, prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005, ar trebui adaptat în conformitate cu comunicările menționate.~~

↓ 715/2009 considerentul 15
(adaptat)
⇒ nou

- (15) Este necesară, ~~în special,~~ o mai bună cooperare și coordonare între operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem ⇒ și, acolo unde este relevant, de distribuție ⇐, pentru a crea coduri de rețea, în vederea asigurării și gestionării unui acces eficient și transparent la rețelele de transport transfrontaliere, precum și pentru a garanta o planificare coordonată și suficient orientată spre viitor și o evoluție tehnică satisfăcătoare a sistemului de transport ⇒ gaze naturale ⇐ în cadrul Comunității ☒ Uniunii ☒, inclusiv crearea de capacități de interconectare, acordând atenția cuvenită protecției mediului. Codurile de rețea respective ar trebui să fie conforme cu orientările-cadru care, prin natura lor, nu au caracter obligatoriu (orientări-cadru) și care sunt elaborate de Agenția ☒ Uniunii Europene ☒ pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei ☒ (ACER) ☒ instituită în conformitate cu prin Regulamentul ☒ (UE) 2019/942 ☒ ~~(CE) nr. 713/2009~~ al Parlamentului European și al Consiliului⁸⁹ ~~din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei¹⁰ („agenția”).~~

⁸ Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei.

⁹ Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO L 211, 14.8.2009, p. 1).

¹⁰ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ ar trebui să aibă un rol în revizuirea, pe baza unor fapte concrete, a proiectelor de coduri de rețea, inclusiv în ceea ce privește conformitatea acestora cu orientările-cadru, și ar trebui să aibă posibilitatea de a le recomanda Comisiei spre aprobare. De asemenea, se consideră oportun ca ☒ ACER ☒ ~~agencia~~ să evalueze modificările propuse la codurile de rețea și ar trebui ca aceasta să aibă posibilitatea de a le recomanda Comisiei spre adoptare. Operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ ar trebui să își exploateze rețelele în conformitate cu aceste coduri de rețea.

↓ 715/2009 considerentul 16
(adaptat)

- (16) În scopul asigurării unei gestionări optime a rețelilor de transport de gaze din ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒, ar trebui ☒ prevăzută ☒ ~~instituită~~ o rețea europeană a operatorilor ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ de gaze (ENTSO de gaze). Atribuțiile ENTSO de gaze ar trebui să fie îndeplinite în conformitate cu normele ~~comunitare~~ ☒ Uniunii ☒ în domeniul concurenței, care ~~rămân~~ ☒ sunt ☒ aplicabile deciziilor ~~ENTSO de gaze~~ ~~acesteia~~. Atribuțiile ENTSO de gaze ar trebui să fie clar definite, iar metoda sa de lucru ar trebui să asigure eficiența, transparența și natura reprezentativă a ENTSO de gaze. Codurile de rețea întocmite de ENTSO de gaze nu sunt menite să înlocuiască codurile de rețea naționale necesare pentru aspecte fără caracter transfrontalier. Având în vedere faptul că un progres mai eficace poate fi realizat printr-o abordare la nivel regional, operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ ar trebui să înființeze structuri regionale în cadrul structurii generale de cooperare, garantând, în același timp, faptul că rezultatele la nivel regional sunt compatibile cu codurile de rețea și cu planurile ~~la nivel comunitar~~ fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani ☒ la nivelul Uniunii ☒. Cooperarea în cadrul acestor structuri regionale presupune separarea efectivă a activităților de exploatare a rețelilor de activitățile ☒ de producție și de furnizare ☒ ~~legate de producere și alimentare~~. În absența unei astfel de separări, cooperarea regională dintre operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ poate da naștere unui risc de comportament anticoncurențial. Statele membre ar trebui să promoveze cooperarea și să monitorizeze eficacitatea operațiunilor din cadrul rețelei la nivel regional. Cooperarea la nivel regional ar trebui să fie compatibilă cu evoluția către o piață internă a ~~gazului~~ ☒ gazelor ☒ competitivă și eficientă.

↓ 715/2009 considerentul 17
(nou)

~~Toți participanții la piață prezintă un interes în activitatea care se așteaptă să fie desfășurată de ENTSO de gaze. Prin urmare, un proces eficient de consultare este esențial, iar structurile existente, care au fost instituite în vederea facilitării și simplificării acestui proces precum Asociația europeană pentru simplificarea schimburilor de energie, autoritățile de reglementare naționale sau agenția ar trebui să joace un rol important.~~

↓ 715/2009 considerentul 18
(adaptat)

- (17) În vederea asigurării unei transparențe sporite a dezvoltării rețelei de transport de gaz din ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒, ENTSO de gaze ar trebui să elaboreze, să publice și să

actualizeze periodic un plan ~~la nivel comunitar~~ fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani ☒ la nivelul Uniunii ☒ (planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒). Rețelele viabile pentru transportul gazelor ~~naturale~~ și interconexiunile regionale necesare, relevante din punct de vedere comercial sau din perspectiva siguranței ☒ aprovizionării ☒ ~~alimentării~~, ar trebui incluse în acest plan de dezvoltare a rețelei.

↓ 715/2009 considerentul 19

(adaptat)

⇒ nou

- (18) În scopul consolidării concurenței prin crearea de piețe angro lichide ale gazelor ~~naturale~~, este vital ca ~~gazele acestea~~ să poată fi comercializate independent de localizarea în sistem. Unica modalitate de a realiza acest lucru este de a oferi utilizatorilor rețelei libertatea de a rezerva, în mod independent, capacitate de intrare și de ieșire, ceea ce ar avea ca rezultat organizarea transportului de gaze ~~naturale~~ pe zone, și nu sub formă de fluxuri contractuale. ⇒ Pentru a asigura libertatea de rezervare a capacității în mod independent la punctele de intrare și de ieșire, tarifele stabilite pentru un anumit punct de intrare nu ar trebui, prin urmare, să fie corelate cu tariful stabilit pentru un anumit punct de ieșire și viceversa, ar trebui să fie oferite separat pentru aceste puncte, iar tariful nu ar trebui să grupeze taxa de intrare și de ieșire într-un singur preț. ⇐ ~~Preferința pentru sistemele de intrare-ieșire care să faciliteze dezvoltarea concurenței a fost deja exprimată de majoritatea părților interesate, în cadrul celui de-al șaselea Forum de la Madrid din 30-31 octombrie 2002. Tarifele nu ar trebui să depindă de ruta de transport. Prin urmare, tariful stabilit pentru unul sau mai multe puncte de intrare nu ar trebui să depindă de tariful stabilit pentru unul sau mai multe puncte de ieșire și/sau viceversa.~~

↓ nou

- (19) Deși Regulamentul (UE) 312/2014 al Comisiei de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz prevede norme pentru stabilirea unor norme tehnice care să instituie un regim de echilibrare și lasă diverse opțiuni de concepție pentru fiecare regim de echilibrare care este aplicat într-un anumit sistem de intrare-ieșire. Combinația de opțiuni aleasă conduce la un regim de echilibrare specific care este aplicabil într-un anumit sistem de intrare-ieșire, aceste sisteme reflectând în prezent, în mare parte, teritoriile statelor membre.
- (20) Utilizatorilor rețelei le revine responsabilitatea de a-și echilibra intrările și ieșirile lor cu platformele de tranzacționare înființate pentru a facilita mai bine comerțul cu gaze între utilizatorii rețelei. Pentru a integra mai bine gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon în sistemul de intrare-ieșire, zona de echilibrare ar trebui să acopere, de asemenea, nivelul sistemului de distribuție. Punctul de tranzacționare virtual ar trebui utilizat pentru a face schimb de gaze între conturile de echilibrare ale utilizatorilor rețelei.

↓ 715/2019 considerentul 20
(adaptat)

- (21) Trimiterile la contractele armonizate de transport în contextul accesului nediscriminatoriu la rețea al operatorilor ~~de~~ de sisteme ~~de~~ de transport ~~și de sistem~~ nu înseamnă că respectivele condiții ale contractelor de transport ale unui operator ~~de~~ de sistem ~~de~~ de transport ~~și de sistem~~ dintr-un stat membru trebuie să fie aceleași cu cele ale altui operator ~~de~~ de sistem ~~de~~ de transport ~~și de sistem~~ din același sau din alt stat membru, cu excepția cazului în care se stabilesc cerințe minime ce trebuie respectate de toate contractele de transport.

↓ 715/2009 considerentul 21

~~Rețelele de gaze se confruntă cu o congestie contractuală semnificativă. Gestionarea congestiei și principiile de alocare a capacității în cadrul contractelor recente sau negociate recent se bazează pe eliberarea capacității neutilizate, prin acordarea dreptului utilizatorilor de a subînchiria sau revinde capacitățile contractate și prin impunerea, asupra operatorilor de transport și de sistem, a obligației de a oferi pe piață capacitatea neutilizată, cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt și cu posibilitatea de întrerupere. Având în vedere numărul mare de contracte existente și necesitatea creării de condiții cu adevărat echitabile de concurență atât pentru utilizatorii de capacitate nouă, cât și pentru utilizatorii de capacitate deja existentă, aceste principii ar trebui aplicate cu privire la întreaga capacitate contractată, inclusiv cu privire la contractele deja în vigoare.~~

↓ 715/2019 considerentul 22

~~Deși, în prezent, congestia fizică a rețelelor este rareori o problemă în Comunitate, aceasta poate deveni o problemă în viitor. Prin urmare, este important să se stabilească principiul de bază pentru alocarea capacității congestionate în astfel de situații.~~

↓ 715/2009 considerentul 23

~~Monitorizarea pieței realizată în ultimii ani de autoritățile de reglementare naționale și de Comisie a demonstrat că cerințele de transparență și normele privind accesul la infrastructură sunt insuficiente pentru a asigura existența unei piețe interne a gazelor cu adevărat funcțională, deschisă și eficientă.~~

↓ 715/2019 considerentul 24

- (22) Accesul egal la informații despre starea fizică și eficiența sistemului este necesar astfel încât toți participanții la piață să poată evalua situația globală a cererii și a ofertei și să poată identifica cauzele variațiilor prețului angro. Acest lucru cuprinde informații mai precise privind cererea și oferta, capacitatea rețelei, fluxurile și întreținerea, echilibrarea și disponibilitatea și utilizarea capacității de rezervă. Având în vedere importanța respectivelor informații pentru funcționarea pieței, este necesară atenuarea limitărilor existente cu privire la publicare impuse din motive de confidențialitate.

↓ 715/2009 considerentul 25

- (23) Cerințele privind confidențialitatea pentru informațiile sensibile din punct de vedere comercial prezintă o deosebită relevanță în cazul în care sunt vizate date de natură comercială strategică pentru societate, în cazul în care există doar un singur utilizator pentru o instalație de înmagazinare sau în cazul în care sunt vizate date referitoare la punctele de ieșire dintr-un sistem sau ~~un~~ subsistem care nu ~~este conectat~~~~sunt conectate~~ la alt sistem de transport sau ~~de~~ distribuție, ci la un singur client industrial final, atunci când publicarea acestor date ar dezvălui informații confidențiale cu privire la procesul de producție al respectivului client.
-

↓ 715/2009 considerentul 26
(adaptat)

- (24) În scopul sporirii încrederii în piață, participanții la piață ar trebui să se asigure că toate persoanele care adoptă un comportament abuziv pot fi supuse unor sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Autoritățile competente ar trebui abilitate să investigheze în mod efectiv alegațiile referitoare la abuzurile de piață. În acest scop, este necesar ca autoritățile competente să aibă acces la datele care oferă informații cu privire la deciziile operaționale luate de întreprinderile de furnizare. Pe piața gazelor ~~naturale~~, toate aceste decizii sunt comunicate operatorilor de sisteme sub forma rezervelor de capacitate, a nominalizărilor și a fluxurilor realizate. Operatorii de sistem ar trebui să păstreze informațiile respective, într-un format ușor accesibil, la dispoziția autorităților competente pentru o perioadă de timp determinată. Autoritățile competente ar trebui, în plus, să monitorizeze periodic respectarea normelor de către operatorii ~~de sisteme~~ de transport și ~~de sisteme~~.
-

↓ 715/2009 considerentul 27
(adaptat)
⇒ nou

- (25) În unele state membre, accesul la instalațiile de înmagazinare a gazelor ⇒ naturale ⇐ și la instalațiile de gaze naturale lichefiate (GNL) este insuficient, fiind necesară, prin urmare, îmbunătățirea punerii în aplicare a normelor în materie existente ⇒ , inclusiv în ceea ce privește domeniul transparenței. Această îmbunătățire ar trebui să țină seama de potențialul și de adoptarea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon pentru aceste instalații pe piața internă. ⇐ Monitorizarea efectuată de către Grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor ~~naturale~~ a condus la concluzia că ~~orientările~~ ~~liniile directoare~~ pe bază voluntară referitoare la bunele practici în ceea ce privește accesul terților la rețea pentru operatorii ~~de sisteme~~ de înmagazinare, asupra cărora toate părțile interesate au căzut de acord în cadrul Forumului de la Madrid, sunt aplicate într-un mod insuficient și, prin urmare, este necesar ca acestea să devină obligatorii.

↓ 715/2019 considerentul 28
(adaptat)
⇒ nou

- (26) Sistemele de echilibrare nediscriminatorii și transparente din sectorul gazelor ⇒ naturale ⇐, care sunt ☒ exploatare ☒ operate de operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sisteme~~ sunt mecanisme importante, mai ales pentru participanții nou-întrași ~~noi intrași~~ pe piață, care ar putea să întâmpine mai multe dificultăți în echilibrarea portofoliului lor global de vânzări decât societățile deja existente pe piața relevantă. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme care să asigure utilizarea de către operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sisteme~~ a unor astfel de sisteme într-un mod compatibil cu condiții de acces la rețea nediscriminatorii, transparente și reale.

↓ 715/2009 considerentul 29

~~Comercializarea drepturilor primare la capacitate reprezintă un element important al dezvoltării unei piețe competitive și a creării de lichiditate. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să stabilească norme de bază în acest sens.~~

↓ 715/2019 considerentul 30
(adaptat)
⇒ nou

- (27) Autoritățile de reglementare naționale ar trebui să asigure respectarea normelor cuprinse în prezentul regulament ⇒, precum și a codurilor de rețea ⇐ și a ☒ orientărilor ☒ ~~liniilor directoare~~ adoptate în temeiul acestuia.

↓ 715/2009 considerentul 31
(adaptat)
⇒ nou

- (28) În ~~liniile directoare~~ ☒ orientările ☒ anexate la prezentul regulament sunt definite norme ~~specifice și~~ ☒ mai ☒ detaliate ~~de punere în aplicare, pe baza celui de al doilea set de linii directoare în materie de bune practici.~~ După caz, normele respective ~~vor evolua~~ ⇒ ar trebui să evolueze ⇐ în timp, luând în considerare diferențele care există între rețelele naționale din sectorul gazelor ⇒ și la nivelul dezvoltării acestora ⇐.

↓ 715/2009 considerentul 32
(adaptat)

- (29) Înainte de a se propune modificarea ~~liniilor directoare~~ ☒ orientărilor ☒ anexate la prezentul regulament, Comisia ar trebui să asigure consultarea prealabilă a tuturor părților relevante implicate la care se referă ☒ orientările ☒ ~~liniile directoare~~, reprezentate de organizațiile profesionale, ~~și pentru care liniile directoare prezintă interes~~, precum și a statelor membre din cadrul Forumului de la Madrid.

↓ 715/2009 considerentul 33

- (30) Statele membre și autoritățile naționale competente ar trebui să prezinte Comisiei informațiile relevante. Comisia ar trebui să trateze aceste informații în mod confidențial.

↓ 715/2019 considerentul 34
(adaptat)
⇒ nou

- (31) Prezentul regulament ⇒ , precum și codurile de rețea ⇐ și ~~liniile directoare~~ ☒ orientările ☒ adoptate în temeiul acestuia nu aduc atingere aplicării normelor ~~comunitare~~ ☒ Uniunii ☒ privind concurența.

↓ 715/2009 considerentul 35
(nou)

~~Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei¹¹.~~

↓ 715/2009 considerentul 36
(nou)

~~Comisia ar trebui să fie împuternicită, în special, să stabilească sau să adopte liniile directoare necesare pentru asigurarea gradului minim de armonizare necesar în vederea realizării obiectivului prezentului regulament. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.~~

↓ nou

- (32) Statele membre și părțile contractante la Comunitatea Energiei ar trebui să coopereze îndeaproape cu privire la toate aspectele legate de dezvoltarea unei regiuni integrate de tranzacționare a gazelor și nu ar trebui să ia nicio măsură care să pună în pericol integrarea în continuare a piețelor gazelor naturale sau siguranța aprovizionării statelor membre și a părților contractante.

- (33) Operatorilor de sisteme de transport li s-ar putea permite să rezerve capacități de înmagazinare pentru gazele naturale exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor lor și în scopul siguranței aprovizionării. Constituirea acestor stocuri strategice ar putea fi realizată prin intermediul achizițiilor în comun, utilizând platforma de tranzacționare menționată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 312/2014 al Comisiei, fără a se aduce atingere normelor Uniunii în materie de concurență. Retragerea de gaze naturale

¹¹ ~~JO L 184, 17.7.1999, p. 23.~~

ar trebui să fie posibilă numai pentru ca operatorii de sisteme de transport să își îndeplinească funcțiile sau în cazul unei situații de urgență declarate, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1) din regulamentul respectiv, pentru a nu afecta buna funcționare a pieței.

- (34) În cazul în care se realizează o integrare a piețelor regionale, operatorii de sisteme de transport și autoritățile de reglementare relevante ar trebui să abordeze aspecte care au un impact transfrontalier, precum structurile tarifare, regimul de echilibrare, capacitățile la punctele transfrontaliere rămase, planurile de investiții și îndeplinirea sarcinilor operatorilor de sisteme de transport și ale autorităților de reglementare.
- (35) Tranziția energetică și integrarea continuă a pieței gazelor vor necesita o mai mare transparență cu privire la veniturile autorizate sau țintă ale operatorului de sistem de transport. O serie de decizii referitoare la rețelele de gaze naturale se vor baza pe aceste informații. De exemplu, transferul activelor de transport de la o rețea de gaze naturale la o rețea de hidrogen sau implementarea unui mecanism de compensare între OST (MCO) necesită o transparență mai mare decât există în prezent. În plus, evaluările evoluției tarifelor pe termen lung necesită claritate atât în ceea ce privește cererea de gaze naturale, cât și previziunile privind costurile. Transparența cu privire la veniturile autorizate ar trebui să le facă posibile pe acestea din urmă. Autoritățile de reglementare ar trebui, în special, să furnizeze informații privind metodologia utilizată pentru calcularea veniturilor operatorilor de sisteme de transport, a valorii bazei activelor reglementate ale acestora și a amortizării acestora în timp, a valorii cheltuielilor operaționale, a costului de capital aplicat operatorilor de sisteme de transport și a stimulentei și primelor aplicate.
- (36) Cheltuielile operatorilor de sisteme de transport sunt în mod predominant costuri fixe. Modelul lor de afaceri și cadrele naționale de reglementare actuale se bazează pe ipoteza unei utilizări pe termen lung a rețelelor lor, ceea ce presupune perioade lungi de amortizare (30-60 de ani). În contextul tranziției energetice, autoritățile de reglementare ar trebui, prin urmare, să poată anticipa scăderea cererii de gaze pentru a modifica dispozițiile de reglementare în timp util și pentru a preveni o situație în care recuperarea costurilor operatorilor de sisteme de transport prin tarife amenință accesibilitatea prețurilor pentru consumatori din cauza unui raport din ce în ce mai mare între costurile fixe și cererea de gaze. Dacă este necesar, profilul de amortizare sau remunerarea activelor de transport ar putea de exemplu să fie modificate.
- (37) Transparența în ceea ce privește veniturile autorizate sau țintă ale operatorilor de sisteme de transport ar trebui sporită pentru a permite o analiză comparativă și o evaluare de către utilizatorii rețelei. O mai mare transparență ar trebui, de asemenea, să faciliteze cooperarea transfrontalieră și instituirea unor mecanisme de tip MCO între operatori, fie pentru integrarea regională, fie pentru implementarea reducerilor tarifare pentru gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon stabilite în prezentul regulament.
- (38) În vederea exploatării celor mai economice locuri pentru producția de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon, utilizatorii rețelei ar trebui să beneficieze de reduceri ale tarifelor de transport bazate pe capacitate. Acestea ar trebui să includă o reducere pentru injectarea din instalațiile de producere a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, o reducere a tarifelor la punctele de intrare dinspre instalațiile de înmagazinare și de ieșire către acestea și o reducere

privind tarifele și punctele de intrare transfrontaliere dinspre instalațiile GNL. În cazul unei modificări a valorii reducerilor netransfrontaliere, autoritatea de reglementare trebuie să echilibreze interesul dintre utilizatorii rețelelor și operatorii de rețea, ținând seama de cadrele financiare stabile specifice pentru investițiile existente, în special pentru instalațiile de producție din surse regenerabile. Dacă este posibil, indicatorii sau condițiile de modificare a reducerii ar trebui să fie furnizate cu suficient timp înainte de luarea oricărei decizii de modificare a reducerii. Această reducere nu ar trebui să afecteze metodologia generală de stabilire a tarifelor, ci ar trebui să fie furnizată *ex-post* cu privire la tariful relevant. Pentru a beneficia de reducere, utilizatorii rețelei ar trebui să prezinte informațiile necesare operatorului de sistem de transport, pe baza unui certificat care ar fi legat de baza de date a Uniunii.

- (39) Scăderea veniturilor în urma aplicării reducerilor trebuie tratată ca o scădere a veniturilor generale, de exemplu din cauza reducerii vânzărilor de capacitate, și trebuie recuperată în timp util prin intermediul tarifelor, de exemplu printr-o creștere a tarifelor specifice în conformitate cu normele generale cuprinse la articolul 15 din prezentul regulament. Comisiei ar trebui să îi fie conferită competența de a modifica nivelurile reducerilor prin intermediul unor acte delegate pentru a atenua dezechilibrele structurale ale veniturilor operatorilor de sisteme de transport.
- (40) Pentru a spori eficiența rețelelor de distribuție a gazelor naturale din Uniune și pentru a asigura o cooperare strânsă între operatorii de sisteme de transport și ENTSO de gaze, ar trebui prevăzută o entitate europeană a operatorilor de sisteme de distribuție din Uniune („entitatea OSD UE”), care să includă și operatorii de sisteme de distribuție a gazelor naturale. Atribuțiile entității OSD UE ar trebui să fie clar definite, iar metoda sa de lucru ar trebui să asigure eficiența, transparența și reprezentativitatea în rândul operatorilor de sisteme de distribuție din Uniune. Entitatea OSD UE ar trebui să coopereze îndeaproape cu ENTSO de gaze la elaborarea și, după caz, la implementarea codurilor de rețea, acolo unde este cazul, și ar trebui să ofere orientări privind integrarea, printre altele, a producerii distribuite și a altor aspecte care se referă la gestionarea rețelelor de distribuție.
- (41) Operatorii de sisteme de distribuție au de jucat un rol important în ceea ce privește integrarea în sistem a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, deoarece, de exemplu, aproximativ jumătate din capacitatea de producție de biometan este conectată la rețeaua de distribuție. Pentru a facilita participarea acestor gaze pe piața angro, instalațiile de producție conectate la rețeaua de distribuție din toate statele membre ar trebui să aibă acces la punctul de tranzacționare virtual. Mai mult, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, operatorii de sisteme de distribuție și operatorii de sisteme de transport ar trebui să colaboreze pentru a permite fluxuri inversate de la distribuție la rețeaua de transport sau pentru a asigura integrarea sistemului de distribuție prin mijloace alternative, echivalente în fapt, pentru a facilita integrarea pe piață a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon.
- (42) Integrarea unor volume tot mai mari de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon în sistemul european de gaze naturale va schimba calitatea gazelor naturale transportate și consumate în Europa. Pentru a asigura un flux transfrontalier neîngrădit de gaze naturale, pentru a menține interoperabilitatea piețelor și pentru a permite integrarea pieței, este necesar să se sporească transparența în ceea ce privește calitatea gazelor și costurile gestionării acestora, să se prevadă o abordare

armonizată a rolurilor și a responsabilităților care le revin autorităților de reglementare și operatorilor de sistem și să se consolideze coordonarea transfrontalieră. Flexibilitatea statelor membre în ceea ce privește aplicarea standardelor de calitate a gazelor în sistemele lor interne de gaze naturale ar trebui menținută, asigurându-se totodată o abordare armonizată a calității gazelor pentru punctele de interconectare transfrontaliere.

- (43) Adăugarea de hidrogen în sistemul de gaze naturale este mai puțin eficientă în comparație cu utilizarea hidrogenului în forma sa pură și diminuează valoarea hidrogenului. De asemenea, ea afectează funcționarea infrastructurii de gaze, aplicațiile de la nivelul utilizării finale și interoperabilitatea sistemelor transfrontaliere. Ar trebui menținută decizia statelor membre de a folosi sau nu practica adăugării de hidrogen în sistemele lor naționale de gaze naturale. În același timp, o abordare armonizată în ceea ce privește adăugarea de hidrogen în sistemul de gaze naturale, sub forma unui plafon permis la nivelul Uniunii în punctele de interconectare transfrontalieră dintre statele membre ale Uniunii, unde operatorii de sisteme de transport trebuie să accepte gaze naturale cu un nivel de hidrogen adăugat care să se situeze sub plafon, ar limita riscul de segmentare a pieței. Sistemele de transport adiacente ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a conveni asupra unor niveluri mai ridicate de adăugare a hidrogenului pentru punctele de interconectare transfrontaliere.
- (44) Un proces solid de coordonare transfrontalieră și de soluționare a litigiilor dintre operatorii de sisteme de transport în ceea ce privește calitatea gazelor, inclusiv în legătură cu adăugarea de hidrogen și biometan, este esențial pentru a facilita transportul eficient al gazelor naturale între sistemele de gaze naturale din cadrul Uniunii și, prin urmare, pentru a avansa către o mai mare integrare a pieței interne. Cerințele sporite de transparență în ceea ce privește parametrii de calitate a gazelor, inclusiv privind puterea calorică superioară, indexul Wobbe și conținutul de oxigen, precum și adăugirile de hidrogen și evoluția acestora în timp, combinate cu obligațiile de monitorizare și de raportare, ar trebui să contribuie la buna funcționare a unei piețe interne deschise și eficiente a gazelor naturale.
- (45) Pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentului regulament și pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește elementele neesențiale din anumite domenii specifice care sunt fundamentale pentru integrarea pieței, Comisiei ar trebui să îi fie delegată competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹². În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

¹²

JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (46) Regulamentul (UE) 2015/703 al Comisiei¹³ stabilește norme privind interoperabilitatea și schimbul de date pentru sistemul de gaze naturale, în special în ceea ce privește acordurile de interconectare, inclusiv norme privind controlul debitului, principiile de măsurare a cantității și calității gazelor, normele privind procesul de corelare și alocarea cantităților de gaze, procedurile de comunicare în cazul unor evenimente excepționale; un set comun de unități, calitatea gazelor, inclusiv norme privind gestionarea restricțiilor comerciale transfrontaliere datorate diferențelor de calitate a gazelor și diferențelor în ceea ce privește practicile de odorizare, monitorizarea calității gazelor pe termen scurt și lung și furnizarea de informații; schimbul de date și raportarea cu privire la calitatea gazelor; transparența, comunicarea, furnizarea de informații și cooperarea între participanții la piață relevanți.
- (47) În scopul asigurării unei gestionări optime a rețelei de hidrogen a Uniunii, precum și pentru a permite schimburile comerciale și furnizarea transfrontalieră de hidrogen în cadrul Uniunii, ar trebui înființată o rețea europeană a operatorilor de rețele de hidrogen („ENNOH”). Sarcinile ENNOH ar trebui îndeplinite în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență. Atribuțiile ENNOH ar trebui să fie clar definite, iar metoda sa de lucru ar trebui să asigure eficiența, transparența și natura reprezentativă a ENNOH. Codurile de rețea întocmite de ENNOH nu ar trebui să înlocuiască codurile de rețea naționale necesare pentru aspecte fără caracter transfrontalier.
- (48) Până la înființarea ENNOH, ar trebui creată o platformă temporară sub conducerea Comisiei, cu implicarea ACER și a tuturor participanților la piață relevanți, inclusiv a ENTSO de gaze, a ENTSO pentru energie electrică și a entității OSD UE. Această platformă ar trebui să sprijine activitățile preliminare de definire a domeniului de aplicare și de dezvoltare a aspectelor relevante pentru construirea rețelei și a piețelor hidrogenului, fără competențe decizionale formale. Platforma ar trebui dizolvată după înființarea ENNOH. Până la înființarea ENNOH, ENTSO de gaze va fi responsabilă pentru elaborarea planurilor de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, inclusiv a rețelelor de hidrogen.
- (49) Pentru a se asigura transparența în ceea ce privește dezvoltarea rețelei de hidrogen în Uniune, ENNOH ar trebui să elaboreze, să publice și să actualizeze periodic un plan neobligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii pentru hidrogen, care să vizeze nevoile piețelor hidrogenului în curs de dezvoltare. În acest plan de dezvoltare a rețelei ar trebui incluse rețelele viabile pentru transportul hidrogenului și interconexiunile necesare, relevante din punct de vedere comercial. ENNOH ar trebui să participe la realizarea analizei cost-beneficiu la nivelul întregului sistem energetic (inclusiv modelul interconectat privind piața și rețeaua de energie, care cuprinde infrastructura de transport pentru energia electrică, pentru gaze și pentru hidrogen, precum și instalațiile de înmagazinare, de GNL și electrolizoarele), a scenariilor pentru planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani și a raportului de identificare a lacunelor în materie de infrastructură, astfel cum se prevede la articolele 11, 12 și 13 din [Regulamentul TEN-E propus în COM(2020) 824 final] pentru elaborarea listelor de proiecte de interes comun. În acest scop, ENNOH ar trebui să coopereze îndeaproape cu ENTSO de energie electrică și cu ENTSO de gaze pentru a facilita integrarea

¹³ Regulamentul (UE) 2015/703 al Comisiei din 30 aprilie 2015 de stabilire a unui cod de rețea pentru normele privind interoperabilitatea și schimbul de date (JO L 113, 1.5.2015, p. 13).

sistemului. ENNOH ar trebui să îndeplinească aceste sarcini pentru prima dată în vederea elaborării celei de a 8-a liste de proiecte de interes comun, cu condiția ca ENNOH să fie operațională și să fie în măsură să furnizeze contribuția necesară la planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani până în 2026.

- (50) Toți participanții la piață prezintă un interes în activitatea care se așteaptă să fie desfășurată de ENNOH. Prin urmare, este esențial să existe un proces de consultare eficace. În ansamblu, ENNOH ar trebui să urmărească, să valorifice și să integreze în activitatea sa experiența în ceea ce privește planificarea, dezvoltarea și exploatarea infrastructurii în cooperare cu alți participanți de pe piață relevanți și cu asociațiile acestora.
- (51) Având în vedere faptul că un progres mai eficace poate fi realizat printr-o abordare la nivel regional, operatorii de rețele de hidrogen ar trebui să instituie structuri regionale în cadrul structurii generale de cooperare, asigurând, în același timp, faptul că rezultatele la nivel regional sunt compatibile cu codurile de rețea și cu planurile fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii. Statele membre ar trebui să promoveze cooperarea și să monitorizeze eficacitatea rețelei la nivel regional.
- (52) Sunt necesare cerințe privind transparența, pentru a se asigura faptul că în rândul participanților la piață se poate dezvolta încrederea în piețele emergente ale hidrogenului din Uniune. Este necesar un acces egal la informații despre starea fizică și funcționarea sistemului de hidrogen, astfel încât toți participanții la piață să poată evalua situația cererii și a ofertei în ansamblu și să poată identifica motivele care stau la baza evoluțiilor prețurilor de pe piață. Informațiile ar trebui să fie întotdeauna divulgate într-un mod semnificativ și ușor accesibil, precum și în mod nediscriminatoriu.
- (53) ENNOH va institui o platformă centrală, bazată pe internet, pentru a pune la dispoziție toate datele relevante pentru ca participanții la piață să aibă acces efectiv la rețea.
- (54) Condițiile de acces la rețelele de hidrogen în faza inițială de dezvoltare a pieței ar trebui să asigure funcționarea eficientă, nediscriminarea și transparența pentru utilizatorii rețelei, menținând în același timp suficientă flexibilitate pentru operatori. Limitarea duratei maxime a contractelor de capacitate ar trebui să reducă riscul de congestie contractuală și de monopolizare a capacității.
- (55) Ar trebui stabilite condiții generale pentru a acorda acces terților la instalațiile de înmagazinare a hidrogenului și la terminalele de hidrogen, pentru a se asigura accesul nediscriminatoriu și transparența pentru utilizatorii rețelei.
- (56) Operatorii de rețele de hidrogen ar trebui să coopereze pentru a crea coduri de rețea pentru furnizarea și gestionarea accesului transparent și nediscriminatoriu la rețele la nivel transfrontalier și pentru a asigura dezvoltarea coordonată a rețelei în Uniune, inclusiv crearea de capacități de interconectare. Codurile de rețea ar trebui să respecte orientările-cadru cu caracter neobligatoriu elaborate de ACER. ACER ar trebui să joace un rol în reexaminarea, pe baza unor fapte concrete, a proiectelor de coduri de rețea, inclusiv în ceea ce privește conformitatea acestora cu orientările-cadru, și ar trebui să aibă competența de a le recomanda Comisiei spre aprobare. ACER ar trebui să evalueze modificările propuse pentru codurile de rețea și ar trebui ca aibă

competența de a le recomanda Comisiei spre adoptare. Operatorii de rețele de hidrogen ar trebui să își exploateze rețelele în conformitate cu aceste coduri de rețea.

- (57) Codurile de rețea întocmite de Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen nu sunt menite să înlocuiască normele naționale necesare pentru aspecte fără caracter transfrontalier.
- (58) Calitatea hidrogenului transportat și consumat în Europa poate varia în funcție de tehnologia sa de producție și de particularitățile legate de transport. Prin urmare, o abordare armonizată la nivelul Uniunii în ceea ce privește gestionării calității hidrogenului în conductele de interconectare transfrontaliere ar trebui să conducă la fluxul transfrontalier de hidrogen și la integrarea pieței.
- (59) În cazurile în care autoritatea de reglementare consideră că este necesar, operatorii de rețele de hidrogen ar putea deveni responsabili pentru gestionarea calității hidrogenului în rețelele lor, în cadrul standardelor aplicabile de calitate a hidrogenului, asigurând o calitate fiabilă și stabilă a hidrogenului pentru consumatorii finali.
- (60) Un proces solid de coordonare transfrontalieră și de soluționare a litigiilor dintre operatorii de sisteme de hidrogen este esențial pentru a facilita transportul hidrogenului între rețelele de hidrogen din cadrul Uniunii și, prin urmare, pentru a avansa către o mai mare integrare a pieței interne. Cerințele de transparență sporite în ceea ce privește parametrii de calitate ai hidrogenului și evoluția acestora în timp, combinate cu obligațiile de monitorizare și de raportare, ar trebui să contribuie la buna funcționare a unei piețe interne deschise și eficiente a hidrogenului.
- (61) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴.
- (62) Pentru a se asigura funcționarea eficientă a rețelelor europene de hidrogen, operatorii de rețele de hidrogen ar trebui să fie responsabili pentru exploatarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei de transport al hidrogenului, în strânsă cooperare cu alți operatori de rețele de hidrogen, precum și cu alți operatori de sistem la care sunt conectate rețelele lor, inclusiv pentru a facilita integrarea sistemului energetic.
- (63) Este în interesul funcționării pieței interne să existe standarde care au fost armonizate la nivelul Uniunii. Odată ce trimiterea la un astfel de standard a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, conformitatea cu aceasta ar trebui să dea naștere prezumției de conformitate cu cerințele corespunzătoare stabilite în măsurile de implementare adoptate în temeiul prezentului regulament, deși ar trebui permise și alte mijloace de demonstrare a acestei conformități. În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul 1025/2012, Comisia Europeană poate solicita organizațiilor europene de standardizare să elaboreze specificații tehnice, standarde europene și standarde europene armonizate. Unul dintre principalele roluri ale standardelor armonizate ar

¹⁴

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

trebui să fie acela de a ajuta operatorii să aplice măsurile de implementare adoptate în temeiul prezentului regulament și al Directivei reformate privind gazele, propusă în COM(2021) xxx.

- (64) Pentru a ține seama pe deplin de cerințele de calitate ale utilizatorilor finali ai hidrogenului, specificațiile tehnice și standardele privind calitatea hidrogenului din rețeaua de hidrogen vor trebui să ia în considerare standardele deja existente care stabilesc astfel de cerințe ale utilizatorilor finali (de exemplu, standardul EN 17124).
- (65) Operatorii de sisteme de hidrogen ar trebui să construiască o capacitate transfrontalieră suficientă pentru transportul hidrogenului care să răspundă tuturor cererilor rezonabile din punct de vedere economic și fezabile din punct de vedere tehnic privind o astfel de capacitate, permițând astfel integrarea pieței.
- (66) ACER ar trebui să publice un raport de monitorizare privind situația congestiei.
- (67) Având în vedere potențialul hidrogenului ca purtător de energie și posibilitatea ca statele membre să se angajeze în comerțul cu hidrogen cu țări terțe, este necesar să se clarifice faptul că acordurile interguvernamentale din domeniul energiei privind gazele, care fac obiectul obligațiilor de notificare în conformitate cu Decizia (UE) 2017/684, includ acordurile interguvernamentale privind hidrogenul, inclusiv compușii de hidrogen precum amoniacul și purtătorii de hidrogen lichid organic.
- (68) Ca reacție la creșterile semnificative, la nivelul UE, ale prețurilor la energie care au fost observate în toamna anului 2021 și la efectele negative ale acestora, Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2021 intitulată „Un set de măsuri de acțiune și de sprijin: pentru abordarea creșterii prețurilor energiei” a evidențiat importanța unei piețe interne a energiei eficiente și funcționale și a utilizării eficiente a instalațiilor de înmagazinare a gazelor din Europa la nivelul întregii piețe unice. Comunicarea a subliniat de asemenea că, pentru reziliența la șocurile viitoare, este esențială o mai bună coordonare a siguranței aprovizionării la nivel transfrontalier. În perioada 20-21 octombrie 2021, Consiliul European a adoptat concluzii prin care invita Comisia să ia rapid în considerare măsuri care să sporească reziliența sistemului energetic al UE și a pieței interne a energiei, inclusiv măsuri care să sporească siguranța aprovizionării. Pentru a contribui la un răspuns coerent și în timp util la această criză și la o posibilă nouă criză la nivelul Uniunii, în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) 2017/1938 ar trebui introduse norme specifice pentru îmbunătățirea cooperării și a rezilienței, în special în ceea ce privește norme de înmagazinare și de solidaritate mai bine coordonate.
- (69) Analiza funcționării capacităților de înmagazinare realizată în cadrul evaluărilor regionale comune ale riscurilor ar trebui să se bazeze pe evaluări obiective ale necesităților în materie de siguranță a aprovizionării, ținând seama în mod corespunzător de cooperarea transfrontalieră și de obligațiile de solidaritate în temeiul prezentului regulament. De asemenea, aceasta ar trebui să țină seama de importanța evitării deprecierei activelor în tranziția către o energie curată și de obiectivul de a reduce dependența Uniunii de furnizorii externi de combustibili fosili. Analiza ar trebui să includă o evaluare a riscurilor legate de controlul infrastructurii de înmagazinare de către entități din țări terțe și să ia în considerare posibilitatea de a utiliza instalații de înmagazinare din alte state membre, precum și ca operatorii de sisteme de transport să organizeze achiziții în comun de stocuri strategice pentru

situații de urgență, cu condiția respectării condițiilor prevăzute în prezentul regulament. Evaluările regionale comune ale riscurilor și evaluările naționale ale riscurilor ar trebui să fie coerente între ele pentru a identifica măsurile din planurile de acțiune preventive și de urgență naționale în conformitate cu prezentul regulament, asigurându-se faptul că nicio măsură luată nu afectează siguranța aprovizionării altor state membre și nu împiedică în mod nejustificat funcționarea eficace a pieței gazelor. De exemplu, ele nu ar trebui să blocheze sau să restricționeze utilizarea capacităților de transport transfrontalier.

- (70) Cooperarea statelor membre cu părțile contractante la Tratatul de instituire a Comunității Energiei¹⁵ care dețin mari capacități de înmagazinare disponibile ar putea sprijini acțiuni în cazul cărora înmagazinarea în Uniune nu este fezabilă sau eficace din punctul de vedere al costurilor. Aceasta poate include posibilitatea de a lua în considerare utilizarea acestor capacități de înmagazinare situate în afara Uniunii în cadrul evaluării comune relevante a riscurilor. Statele membre pot solicita grupurilor de risc regionale relevante să invite experți din țara terță respectivă la sesiunile ad-hoc ale grupurilor de risc regionale fără a crea un precedent de participare regulată și deplină.
- (71) Achiziționarea în comun de stocuri strategice de către mai mulți operatori de sisteme de transport din diferite state membre ar trebui să fie concepută astfel încât să poată fi utilizată în caz de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional în cadrul acțiunilor coordonate de Comisie în temeiul articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1938. Operatorii de sisteme de transport care se angajează în achiziționarea în comun de stocuri strategice trebuie să se asigure că orice acord de achiziție în comun respectă normele UE în materie de concurență, în special cerințele articolului 101 din TFUE. Notificarea efectuată pentru evaluarea conformității cu prezentul regulament nu aduce atingere notificării ajutoarelor acordate de state, după caz, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE.
- (72) Sectorul energetic european trece printr-o tranziție importantă către o economie decarbonizată, asigurând în același timp siguranța aprovizionării și competitivitatea. Deși securitatea cibernetică din subsectorul energiei electrice avansează deja cu un cod de rețea privind fluxul transfrontalier de energie electrică, sunt necesare norme sectoriale obligatorii pentru subsectorul gazelor, pentru a se asigura securitatea sistemului energetic european.
- (73) După cum s-a demonstrat în simularea la nivelul Uniunii din 2017 și din 2021, măsurile de solidaritate și cooperarea regională sunt esențiale pentru a asigura reziliența Uniunii în cazul unei deteriorări grave a situației aprovizionării. Măsurile de solidaritate ar trebui să asigure aprovizionarea consumatorilor protejați din motive de solidaritate precum gospodăriile la nivel transfrontalier în toate situațiile. Statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind mecanismul de solidaritate, inclusiv prin convenirea de către statele membre în cauză a unor acorduri tehnice, juridice și financiare. Statele membre ar trebui să descrie detaliile respectivelor acorduri în planurile lor de urgență. În cazul statelor membre care nu au convenit acordul bilateral necesar, ar trebui să se aplice modelul implicit din prezentul regulament pentru a se asigura o astfel de solidaritate efectivă.

¹⁵

JO L 198, 20.7.2006, p. 18.

- (74) Prin urmare, astfel de măsuri pot genera obligația ca un stat membru să plătească o compensație celor afectați de măsurile sale. Pentru a se asigura faptul că compensația plătită de statul membru care solicită ajutor de solidaritate statului membru care acordă ajutorul de solidaritate este echitabilă și rezonabilă, autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei sau autoritatea națională din domeniul concurenței ar trebui să aibă, ca autoritate independentă, competența de a audita cuantumul compensației solicitate și plătite și, dacă este necesar, de a solicita o rectificare.

↓ 715/2009 considerentul 37
(adaptat)

- (75) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme echitabile pentru condițiile de acces la rețelele de transport al gazelor naturale, la instalațiile de înmagazinare și de GNL, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, ☒ , ci ☒ prin urmare, poate fi ☒ , mai degrabă, ☒ realizat mai bine la nivelul ~~Comunității~~ ☒ Uniunii, având în vedere amploarea sau efectele unei astfel de acțiuni ☒ , aceasta ☒ Uniunea ☒ poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din ~~tratat~~ ☒ Tratatul privind Uniunea Europeană ☒ . În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la enunțul în respectivul articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea atingerii acestui obiectiv.

↓ 715/2009 considerentul 38
(adaptat)

~~Având în vedere întinderea modificărilor aduse Regulamentului (CE) nr. 1775/2005, este de dorit, din motive de claritate și de coerență, ca dispozițiile în cauză să fie reformulate prin introducerea lor într-un singur text în cadrul unui nou regulament.~~

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

☒ Obiect, domeniu de aplicare și definiții ☒

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament ~~are drept obiectiv:~~

- (a) ~~stabilirea de~~ stabilește norme nediscriminatorii pentru condițiile de acces la sistemele ~~pentru transportul gazelor~~ ⇒ de gaze ⇐ naturale ⇒ și de hidrogen ⇐, luând în considerare caracteristicile specifice ale piețelor naționale și regionale,

în vederea asigurării unei funcționări corespunzătoare a pieței interne a gazelor;
⇒ și ⇐

- (b) ~~stabilirea de norme nediscriminatorii pentru condițiile de acces la instalațiile GNL și de înmagazinare, luând în considerare caracteristicile specifice ale piețelor naționale și regionale; și~~
- (c) ~~facilitarea realizării~~ ☒ facilitează realizarea ☒ unei piețe angro funcționale și transparente, cu un nivel ridicat al siguranței ☒ aprovizionării ☒ alimentare cu gaze, și asigurarea mecanismelor ☒ asigură mecanisme ☒ de armonizare a normelor de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de gaze.

Obiectivele menționate la primul paragraf cuprind definirea unor principii armonizate de fixare a tarifelor sau a unor metodologii de calcul al acestor tarife, definirea unor principii armonizate pentru accesul la rețeaua ⇒ de gaze naturale ⇐, dar nu și la instalațiile de înmagazinare, stabilirea de servicii pentru accesul terților și de principii armonizate pentru alocarea capacității și gestionarea congestiei, stabilirea de cerințe de transparență, norme de echilibrare și tarife de dezechilibru și facilitarea comercializării de capacitate.

Prezentul regulament, cu excepția articolului 31~~49~~ alineatul (5~~4~~), se aplică exclusiv instalațiilor de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale și a hidrogenului ⇐ care intră sub incidența articolului 29~~33~~ alineatul (3) sau ~~alineatul~~ (4) din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx ☒.

Statele membre pot înființa o entitate sau un organism, în conformitate cu ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ Directiva reformată privind gazele, prezentată în COM xxx ☒, în scopul îndeplinirii uneia sau mai multor funcții atribuite în mod obișnuit operatorului ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem ⇒ sau operatorului de rețea de hidrogen ⇐; această entitate sau acest organism face obiectul cerințelor prezentului regulament. Entitatea sau organismul respectiv face obiectul unei certificări în conformitate cu articolul 13~~3~~ din prezentul regulament și face obiectul desemnării în conformitate cu articolul 65~~40~~ din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx ☒.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

⇓ nou

1. „baza activelor reglementate” înseamnă toate activele de rețea ale unui operator de rețea utilizate pentru furnizarea de servicii de rețea reglementate, care sunt luate în considerare la calcularea veniturilor din servicii aferente rețelei.

2. ~~1.~~ „transport” înseamnă transportul gazelor naturale printr-o rețea formată în special din conducte de înaltă presiune, alta decât o rețea de conducte în amonte și alta decât partea de conducte de înaltă presiune folosită în special pentru distribuția de gaze naturale la nivel local, pentru a fi livrate clienților, dar care nu include ~~☒~~ furnizarea ~~☒~~ alimentarea;
3. ~~2.~~ „contract de transport” înseamnă un contract încheiat de operatorul ~~☒~~ de sistem ~~☒~~ de transport și de sistem ~~⇒~~ sau de operatorul de rețea de hidrogen ~~⇐~~ cu un utilizator al rețelei în vederea ~~⇒~~ furnizării de servicii de transport pentru gaze ~~⇐~~ efectuării transportului;
4. ~~3.~~ „capacitate” înseamnă fluxul maxim, exprimat în metri cubi normali pe unitate de timp sau în unitate de energie pe unitate de timp, la care are dreptul utilizatorul rețelei în conformitate cu prevederile contractului de transport;
5. ~~4.~~ „capacitate neutilizată” înseamnă capacitatea fermă pe care a achiziționat-o un utilizator al rețelei în baza unui contract de transport dar pe care utilizatorul nu a ~~☒~~ nominalizat-o ~~☒~~ indicat-o până la termenul limită specificat în contract;
6. ~~5.~~ „gestionarea congestiei” înseamnă gestionarea portofoliului de capacități al operatorului ~~☒~~ de sistem ~~☒~~ de transport și de sistem în vederea utilizării optime și maxime a capacității tehnice și pentru detectarea în timp util a viitoarelor puncte de congestie și ~~a punctelor~~ de saturație;
7. ~~6.~~ „piață secundară” înseamnă piața capacității comercializate altfel decât pe piața principală;
8. ~~7.~~ „nominalizare” înseamnă raportarea prealabilă de către utilizatorul rețelei către operatorul ~~☒~~ de sistem ~~☒~~ de transport și de sistem a debitului real pe care utilizatorul rețelei dorește să-l injecteze sau să-l retragă efectiv din sistem;
9. ~~8.~~ „renominalizare” înseamnă raportarea ulterioară a nominalizării corectate;
10. ~~9.~~ „integritatea sistemului” înseamnă ~~☒~~ orice situație ~~☒~~ starea unei rețele de transport, inclusiv instalațiile de transport necesare, în care presiunea și calitatea gazelor naturale ~~⇒~~ sau ale hidrogenului ~~⇐~~ rămân între limitele minime și maxime stabilite de operatorul de transport și de sistem, astfel încât transportul gazelor naturale ~~⇒~~ sau al hidrogenului ~~⇐~~ să fie garantat din punct de vedere tehnic;
11. ~~10.~~ „perioadă de echilibrare” înseamnă perioada în care fiecare utilizator al rețelei trebuie să compenseze retragerea unei cantități de gaze ~~naturale~~, exprimate în unități de energie, prin injectarea aceleiași cantități de gaze ~~naturale în rețeaua de transport~~ în conformitate cu ~~contractul de transport sau~~ codul rețelei;
12. ~~11.~~ „utilizator al rețelei” înseamnă ~~☒~~ un ~~☒~~ orice client sau potențial client al unui operator ~~de transport și de sistem~~ și operatorii ~~de transport și de sistem~~ înșiși, în măsura în care acest lucru le este necesar pentru îndeplinirea funcțiilor lor ~~⇒~~ în ceea ce privește transportul gazelor naturale și al hidrogenului ~~⇐~~ în materie de transport;

13. ~~12.~~ „serviciu întreruptibil” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de operatorul de rețea de hidrogen ⇐ în legătură cu capacitatea întreruptibilă;
14. ~~13.~~ „capacitate întreruptibilă” înseamnă capacitatea de transport al gazelor care poate fi întreruptă de operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de operatorul de rețea de hidrogen ⇐ în conformitate cu condițiile prevăzute în contractul de transport;
15. ~~14.~~ „serviciu pe termen lung” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de operatorul de rețea de hidrogen ⇐ cu o durată de un an sau mai mult;
16. ~~15.~~ „serviciu pe termen scurt” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de operatorul de rețea de hidrogen ⇐ cu o durată mai mică de un an;
17. ~~16.~~ „capacitate fermă” înseamnă capacitatea de transport de gaze garantată contractual ca fiind neîntreruptibilă de către operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de către operatorul de rețea de hidrogen ⇐;
18. ~~17.~~ „servicii ferme” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de operatorul de rețea de hidrogen ⇐ în legătură cu capacitatea fermă;
19. ~~18.~~ „capacitate tehnică” înseamnă capacitatea fermă maximă ⇒ care poate fi oferită ⇐ ~~pe care o poate oferi operatorul de transport și de sistem~~ utilizatorilor rețelei, luând în considerare integritatea sistemului și cerințele de exploatare a rețelei ⇒ de hidrogen sau a sistemului ⇐ de transport;
20. ~~19.~~ „capacitate contractată” înseamnă capacitatea ~~pe care operatorul de transport și de sistem a alocat-o~~ ⇒ care a fost alocată ⇐ unui utilizator al rețelei printr-un contract de transport;
21. ~~20.~~ „capacitate disponibilă” înseamnă partea din capacitatea tehnică care nu este alocată și este încă disponibilă pentru sistem în momentul respectiv;
22. ~~21.~~ „congestie contractuală” înseamnă situația în care nivelul cererii de capacitate fermă depășește capacitatea tehnică;
23. ~~22.~~ „piață principală” înseamnă piața capacității comercializate direct de către operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau de către operatorul de rețea de hidrogen ⇐;
24. ~~23.~~ „congestie fizică” înseamnă situația în care nivelul cererii de livrări efective depășește capacitatea tehnică la un moment dat;
25. ~~24.~~ „capacitate a instalației de GNL” înseamnă capacitatea disponibilă la un terminal de ☒ gaz natural lichefiat ☒ (GNL) pentru lichefierea gazelor naturale sau pentru import, descărcare, servicii auxiliare, înmagazinare temporară și regazeificare a GNL;

26. ~~25~~ „spațiu” înseamnă volumul pe care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să îl utilizeze pentru înmagazinarea gazelor;
27. ~~26~~ „debitul de extracție” înseamnă debitul la care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să extragă gazele din instalație;
28. ~~27~~ „debitul de injecție” înseamnă debitul la care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să injecteze ☒ gaze în ☒ gazele din instalație;
29. ~~28~~ „capacitatea de înmagazinare” înseamnă orice combinație între spațiu, debitul de injecție și debitul de extracție;=

↓ nou

30. „sistem de intrare-ieșire” înseamnă agregarea tuturor sistemelor de transport și de distribuție sau a tuturor rețelelor de hidrogen cărora li se aplică un singur regim de echilibrare specific;
31. „zonă de echilibrare” înseamnă un sistem de intrare-ieșire căruia i se aplică un regim de echilibrare specific;
32. „punct de tranzacționare virtual” înseamnă un punct comercial nefizic din cadrul unui sistem de intrare-ieșire în care gazele sunt schimbate între un vânzător și un cumpărător fără a fi necesară rezervarea de capacitate de transport sau de distribuție;
33. „punct de intrare” înseamnă un punct care face obiectul procedurilor de rezervare de către utilizatorii sau producătorii din rețea și care oferă acces la un sistem de intrare-ieșire;
34. „punct de ieșire” înseamnă un punct care face obiectul unor proceduri de rezervare de către utilizatorii rețelei sau de către clienții finali și care permite ieșirea fluxurilor de gaze din sistemul de intrare-ieșire;
35. „capacitate condiționată” înseamnă capacitatea fermă care presupune condiții transparente și predefinite fie pentru furnizarea accesului de la și către punctul de tranzacționare virtual, fie pentru capacitatea de alocare limitată;
36. „capacitate de alocare” înseamnă combinația discreționară dintre orice capacitate de intrare și orice capacitate de ieșire sau viceversa;
37. „venit autorizat” înseamnă venitul total aferent serviciilor de transport și altor servicii decât cele de transport, provenit din furnizarea de servicii de către operatorul de sistem de transport în cursul unei perioade de timp specifice dintr-o anumită perioadă de reglementare, pe care respectivul operator de sistem de transport are dreptul să îl obțină în temeiul unui regim de tarifyare fără plafonarea prețului și care este stabilit în conformitate cu articolul 75 alineatul (6) litera (a) din Directiva 2009/73/CE;
38. „infrastructură nouă” înseamnă o infrastructură care nu a fost finalizată până la 4 august 2003.

↓ 715/2009 (adaptat)

- (2) Fără a se aduce atingere definițiilor de la alineatul (1) ~~din prezentul articol, se aplică, de asemenea,~~ definițiile de la articolul 2 din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx ☒, care sunt relevante pentru aplicarea prezentului regulament ~~, se aplică de asemenea, cu excepția definiției transportului de la punctul 3 din articolul menționat.~~

Definițiile de la punctele ~~43-2423~~ de la alineatul (1) ~~al prezentului articol~~ care fac referire la transport se aplică, prin analogie, cu referire la instalațiile de înmagazinare și la instalațiile de GNL.

↓ nou

CAPITOLUL II

NORME GENERALE APLICABILE SISTEMELOR DE GAZE NATURALE ȘI DE HIDROGEN

SECȚIUNEA 1

NORME GENERALE PRIVIND ORGANIZAREA PIEȚELOR ȘI ACCESUL LA INFRASTRUCTURĂ

Articolul 3

Principii generale

Statele membre, autoritățile de reglementare, operatorii de sisteme de transport, operatorii de sisteme de distribuție, operatorii de instalații de înmagazinare, operatorii de GNL, operatorii de sisteme de hidrogen și operatorii delegați, cum ar fi operatorii din domeniul piețelor sau operatorii platformelor de rezervare, se asigură că piețele gazelor sunt exploatate în conformitate cu următoarele principii:

- (a) prețurile la gaze se formează în funcție de cerere și ofertă;
- (b) operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție cooperează unii cu alții pentru a le oferi utilizatorilor rețelei libertatea de a rezerva în mod independent capacitate de intrare și de ieșire. Gazele sunt transportate prin sistemul de intrare-ieșire, și nu sub formă de fluxuri contractuale;
- (c) tarifele percepute la punctele de intrare și de ieșire sunt structurate astfel încât să contribuie la integrarea pieței, sporind siguranța aprovizionării și promovând interconectarea rețelelor de gaze;

- (d) întreprinderile care își desfășoară activitatea în cadrul aceluiași sistem de intrare-ieșire fac schimb de gaze la punctul de tranzacționare virtual;
- (e) utilizatorii rețelei au responsabilitatea de a-și echilibra portofoliile pentru a reduce la minimum necesitatea ca operatorii de sisteme de transport să ia măsuri de echilibrare;
- (f) măsurile de echilibrare se efectuează pe baza unor produse standardizate și se desfășoară pe o platformă de tranzacționare;
- (g) normele de piață evită acțiunile care împiedică formarea prețurilor pe baza cererii și a ofertei de gaze;
- (h) normele de piață promovează apariția și funcționarea tranzacționării lichide a gazelor, stimulând formarea prețurilor și transparența acestora;
- (i) normele de piață permit decarbonizarea sistemelor de gaze naturale și de hidrogen, inclusiv prin facilitarea integrării gazelor din surse regenerabile de energie pe piața gazelor și prin oferirea de stimulente pentru eficiența energetică;
- (j) normele de piață oferă stimulente adecvate pentru investiții, în special pentru investiții pe termen lung într-un sistem de gaze decarbonizat și sustenabil, în înmagazinarea energiei, în eficiența energetică și în răspunsul părții de consum pentru a răspunde nevoilor pieței, și facilitează concurența loială și siguranța aprovizionării;
- (k) dacă există, barierele din calea fluxurilor transfrontaliere de gaze, dintre sistemele de intrare-ieșire, sunt eliminate;
- (l) normele de piață facilitează cooperarea și integrarea regională.

Articolul 4

Separarea bazelor de active reglementate

- (1) În cazul în care un operator de transport sau de rețea furnizează servicii reglementate pentru gaze, pentru hidrogen și/sau pentru energie electrică, el respectă cerința de separare a conturilor prevăzută la articolul 69 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] și la articolul 56 din Directiva (UE) 2019/944 și are o bază de active reglementate separată pentru activele de gaze, de energie electrică sau de hidrogen. O bază de active reglementate separată asigură faptul că:
 - (a) veniturile din servicii obținute din furnizarea de servicii reglementate specifice nu pot fi utilizate decât pentru recuperarea cheltuielilor de capital și de exploatare legate de activele incluse în baza de active reglementate prin care au fost furnizate serviciile reglementate;
 - (b) atunci când activele sunt transferate către o bază de active reglementate diferită, se va stabili valoarea lor. Valoarea stabilită pentru activul transferat face obiectul unui audit și al aprobării de către autoritatea de reglementare

competentă. Valoarea stabilită va fi de așa natură încât să nu existe subvenții încrucișate.

(2) Un stat membru poate permite transferuri financiare între servicii reglementate care sunt separate în sensul alineatului (1), cu următoarele condiții:

- (a) toate veniturile necesare pentru transferul financiar sunt colectate sub forma unei taxe specifice;
- (b) taxa specifică este colectată numai de la punctele de ieșire către clienții finali situați în aceleași state membre ca beneficiarul transferului financiar;
- (c) taxa specifică și transferul financiar sau metodologiile care stau la baza calculării acestora sunt aprobate înainte de intrarea lor în vigoare de către autoritatea de reglementare menționată la articolul 70;
- (d) taxa specifică și transferul financiar aprobate, precum și metodologiile, în cazul în care metodologiile sunt aprobate, se publică.

(3) Autoritatea de reglementare poate aproba un transfer financiar și o taxă specifică menționate la alineatul (2) numai cu următoarele condiții:

- (a) tarifele de acces la rețea sunt percepute de la utilizatorii bazei de active reglementate care beneficiază de un transfer financiar;
- (b) suma transferurilor financiare și a veniturilor din servicii colectate prin intermediul tarifelor de acces la rețea nu poate fi mai mare decât veniturile autorizate;
- (c) un transfer financiar este aprobat pentru o perioadă limitată în timp și nu poate depăși niciodată o treime din perioada de amortizare a infrastructurii în cauză.

(4) Până la [data adoptării = 1 an], ACER emite recomandări pentru operatorii de transport sau de rețea și pentru autoritățile de reglementare cu privire la metodologiile pentru:

- (a) determinarea valorii activelor care sunt transferate către o altă bază de active reglementate și a destinației oricăror profituri și pierderi care ar putea apărea în consecință;
- (b) calcularea dimensiunii și a duratei maxime a transferului financiar și a taxei specifice;
- (c) criteriile de alocare a contribuțiilor la taxa specifică între consumatorii finali care sunt conectați la baza de active reglementate.

ACER actualizează recomandările cel puțin o dată la doi ani.

Articolul 5~~14~~

Servicii pentru accesul terților cu privire la operatorii de ☒ sisteme de ☒ transport și de sistem

- (1) Operatorii de sisteme de ☒ transport ☒ înmagazinare au obligația:
- (a) să garanteze că oferă ⇒ capacitate și ⇐ servicii în condiții nediscriminatorii tuturor utilizatorilor rețelei;
 - (b) să ofere ⇒ atât capacitate fermă, cât și întreruptibilă ⇐ ~~servicii de acces al terților, atât pe baze ferme, cât și întreruptibile~~. Prețul capacității întreruptibile trebuie să reflecte probabilitatea întreruperii;
 - (c) să ofere utilizatorilor rețelei ⇒ capacitate ⇐ atât ~~servicii~~ pe termen lung, cât și pe termen scurt.

În ceea ce privește primul paragraf litera (a), în cazul în care un operator ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem oferă același serviciu unor clienți diferiți, acesta procedează astfel pe baza unor condiții și clauze contractuale echivalente, folosind fie contracte de transport armonizate, fie un cod de rețea comun, aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul ~~7241~~ ☒ sau 73 ☒ din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx ☒.

- (2) Contractele de transport semnate cu date non-standard de intrare în vigoare sau cu o durată mai mică decât un contract anual de transport standard nu trebuie să determine tarife arbitrar mai mari sau mai mici care să nu reflecte valoarea de piață a serviciului, în conformitate cu principiile enunțate la articolul ~~1513~~ alineatul (1).

- (3) În cazul în care două sau mai multe puncte de interconectare leagă aceleași două sisteme de intrare-ieșire adiacente, respectivii operatori de sisteme de transport adiacenți oferă capacitățile disponibile în punctele de interconectare într-un singur punct de interconectare virtual. Orice capacitate contractată la punctele de interconectare, indiferent de data încheierii contractului, se transferă către punctul de interconectare virtual.

Se stabilește un punct de interconectare virtual numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) capacitatea tehnică totală în punctele de interconectare virtuale este mai mare sau egală cu suma capacităților tehnice în fiecare dintre punctele de interconectare care contribuie la punctele de interconectare virtuale;

- (b) punctul de interconectare virtual facilitează utilizarea economică și eficientă a sistemului, inclusiv a normelor prevăzute la articolele 9 și 10 din prezentul regulament, dar fără a se limita la acestea.

↓ 715/2009 (adaptat)

- ~~(4)(3)~~ După caz, se pot acorda servicii pentru accesul terților, sub rezerva ca utilizatorii rețelei să ofere garanții de solvabilitate corespunzătoare cu privire la terții respectivi. Aceste garanții nu trebuie să constituie bariere ☒ nejustificate ☒ ilegale la intrarea pe piață și trebuie să fie nediscriminatorii, transparente și proporționale.

↓ 2009/73/CE articolul 32
alineatul (2) (adaptat)

- ~~(5)(2)~~ Operatorii de ☒ sisteme de ☒ transport și de sistem trebuie, ☒ dacă este necesar pentru realizarea ☒ după caz și în cadrul realizării activităților lor, inclusiv în ceea ce privește transportul transfrontalier, să aibă acces la rețeaua altor operatori ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem.

↓ nou

Articolul 6

Servicii pentru accesul terților cu privire la operatorii de rețele de hidrogen

- (1) Operatorii de rețele de hidrogen își oferă serviciile în condiții nediscriminatorii tuturor utilizatorilor rețelei. În cazul în care același serviciu este oferit unor clienți diferiți, acest serviciu este oferit în condiții contractuale echivalente. Operatorii de rețele de hidrogen publică pe site-ul lor web condițiile contractuale și tarifele percepute pentru accesul la rețea și, dacă este cazul, tarifele de dezechilibru.
- (2) Participanților la piață li se pune la dispoziție capacitatea maximă a unei rețele de hidrogen, ținându-se seama de integritatea sistemului și de funcționarea eficientă a rețelei.
- (3) Durata maximă a contractelor de capacitate este de 20 ani pentru infrastructura finalizată până la [data intrării în vigoare] și de 15 ani pentru infrastructura finalizată după această dată. Autoritățile de reglementare au dreptul de a impune durate maxime mai scurte, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura funcționarea pieței, pentru a proteja concurența și pentru a asigura viitoarea integrare transfrontalieră.
- (4) Operatorii de rețele de hidrogen implementează și publică proceduri nediscriminatorii și transparente de gestionare a congestiei, care facilitează, de asemenea, schimburile transfrontaliere de hidrogen în mod nediscriminatoriu.
- (5) Operatorii de rețele de hidrogen evaluează periodic cererea pieței pentru noi investiții, ținând seama de siguranța aprovizionării și de eficiența utilizărilor finale ale hidrogenului.

- (6) Începând de la 1 ianuarie 2031, rețelele de hidrogen sunt organizate ca sisteme de intrare-ieșire.
- (7) Începând de la 1 ianuarie 2031, articolul 15 se aplică și tarifelor pentru accesul la rețelele de hidrogen. Nu se percep tarife în temeiul articolului 15 pentru accesul la rețelele de hidrogen în punctele de interconectare dintre statele membre. În cazul în care un stat membru decide să aplice accesul reglementat al terților la rețelele de hidrogen în conformitate cu articolul 31 din [Directiva reformată privind gazele] înainte de 1 ianuarie 2031, tarifului de acces la rețelele de hidrogen din statul membru respectiv i se aplică articolul 15 alineatul (1).
- (8) Începând de la 1 ianuarie 2031, operatorii de rețele de hidrogen respectă cerințele impuse operatorilor de sisteme de transport în temeiul articolelor 5, 9 și 12 atunci când își oferă serviciile și publică tarifele pentru fiecare punct de rețea pe o platformă online operată de ENNOH. Până la adoptarea unui cod de rețea privind alocarea capacităților pentru rețelele de hidrogen în temeiul articolului 54 alineatul (2) litera (d) și până la intrarea sa în vigoare, această publicare poate avea loc prin intermediul unor linkuri către publicarea tarifelor pe site-urile web ale operatorilor de rețele de hidrogen.

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 715

Servicii de acces al terților cu privire la instalațiile de înmagazinare a gazelor naturale, la terminalele de hidrogen și la instalațiile de GNL și instalațiile de înmagazinare a hidrogenului

- (1) Operatorii de instalații de GNL și de terminale de hidrogen, operatorii de instalații de înmagazinare a hidrogenului, precum și operatorii de sisteme de înmagazinare a gazelor naturale și de sistem GNL au obligația:
- (a) să ofere tuturor utilizatorilor rețelei servicii în condiții nediscriminatorii, care răspund cererii de pe piață; în special, în cazul în care un operator al unei instalații de GNL sau un operator de terminal de hidrogen, de instalație de înmagazinare a hidrogenului sau de sistem de înmagazinare a gazelor naturale oferă același serviciu unor mai mulți clienți diferiți, acesta oferă respectivul serviciu în condiții contractuale echivalente;
 - (b) să ofere servicii compatibile cu modalitățile de utilizare a sistemelor interconectate de transport de gaze naturale și de hidrogen și să faciliteze accesul, prin cooperarea cu operatorul de sistem de transport sau cu operatorul de rețea de hidrogen și
 - (c) să publice informațiile pertinente, în special datele cu privire la utilizarea și disponibilitatea serviciilor, într-un interval compatibil cu necesitățile comerciale rezonabile ale utilizatorilor instalațiilor de înmagazinare sau ai instalațiilor de GNL, precum și cu cele ale utilizatorilor de terminale de hidrogen sau de instalații de înmagazinare a hidrogenului, această publicare

făcând obiectul unei monitorizări de către autoritatea ~~națională~~ de reglementare.

(2) Fiecare operator de ☒ sistem de ☒ înmagazinare are obligația:

- (a) să ofere servicii de acces al terților, atât pe baze ferme, cât și întreruptibile, cu condiția ca prețul capacității întreruptibile să reflecte probabilitatea întreruperii.
- (b) să ofere utilizatorilor instalației de înmagazinare atât servicii pe termen lung, cât și pe termen scurt; ~~și~~
- (c) să ofere utilizatorilor instalațiilor de înmagazinare atât servicii combinate, cât și servicii necombinate cu privire la spațiul de înmagazinare, debitul de injecție și debitul de extracție.

↓ nou

(3) Fiecare operator de sistem de GNL oferă utilizatorilor de instalații de GNL atât servicii combinate, cât și servicii necombinate în cadrul instalației de GNL, în funcție de nevoile exprimate de utilizatorilor instalației de GNL.

↓ 715/2009
⇒ nou

~~(4)(3)~~ Semnarea de contracte referitoare la instalațiile de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale ⇐ și de GNL nu poate conduce la creșteri arbitrare ale tarifelor de tarife atunci când astfel de contracte au fost semnate:

- (a) în afara unui an gazier cu o dată de intrare în vigoare non-standard; sau
- (b) pe o perioadă mai scurtă decât în cazul unui contract standard referitor la instalații de înmagazinare și de GNL încheiat pe bază anuală.

↓ nou

Contractele privind instalațiile de înmagazinare a hidrogenului și terminalele de hidrogen cu o durată mai scurtă decât un contract standard privind instalațiile de GNL și de înmagazinare încheiat pe bază anuală nu trebuie să conducă la creșteri arbitrare ale tarifelor.

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

~~(5)(4)~~ După caz, se pot acorda servicii pentru accesul terților, sub rezerva ca utilizatorii rețelei să ofere garanții de solvabilitate corespunzătoare cu privire la terții respectivi. Aceste garanții nu trebuie să constituie bariere ☒ nejustificate ☒ ilegale la intrarea pe piață și trebuie să fie nediscriminatorii, transparente și proporționale.

~~(6)(5)~~ Limitele contractuale cu privire la dimensiunea minimă solicitată a capacității instalației de GNL ⇒ sau a terminalului de hidrogen ⇐ și a capacității de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale sau a hidrogenului ⇐ se justifică pe baza

constrângerilor de natură tehnică și permit micilor utilizatori accesul la serviciile de înmagazinare.

↓ nou

Articolul 8

Evaluarea pieței gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon de către operatorii de sisteme de GNL și de înmagazinare

Cel puțin o dată la doi ani, operatorii de sisteme de GNL și de înmagazinare evaluează cererea pieței pentru noi investiții care să permită utilizarea în cadrul instalațiilor a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon. Atunci când planifică noi investiții, operatorii de sisteme de GNL și de înmagazinare evaluează cererea de pe piață și țin seama de siguranța aprovizionării. Operatorii de sisteme de GNL și de înmagazinare pun la dispoziția publicului orice planuri privind noi investiții care permit utilizarea în cadrul instalațiilor lor a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon.

↓ 715/2009 (adaptat)

Articolul ~~9~~¹⁶

Principii ale mecanismelor de alocare a capacității și proceduri de gestionare a congestiei cu privire la operatorii ~~de sisteme~~ de transport și de sistem

- (1) Se pune la dispoziția participanților ~~la piață~~^{la piața} capacitatea maximă în toate punctele relevante prevăzute la articolul ~~30~~³⁰¹⁸ alineatul (3), luând în considerare integritatea sistemului și ~~funcționarea~~ ~~exploatarea~~ eficientă a rețelei.
- (2) Operatorii ~~de sisteme~~ de transport și de sistem pun în aplicare și publică mecanisme de alocare a capacității nediscriminatorii și transparente, care:
 - (a) dau semnale economice corespunzătoare pentru utilizarea eficientă și la nivel maxim a capacității, facilitează investițiile în noi infrastructuri și facilitează schimburile transfrontaliere de gaze naturale;
 - (b) sunt compatibile cu mecanismele ~~de piață~~ de piață, inclusiv cu piețele la vedere (spot) și ~~cu~~ ~~hub-urile de tranzacționare~~ ~~centrale de comercializare~~ ^{cu} hub-urile de tranzacționare, fiind în același timp flexibile și capabile să se adapteze în funcție de evoluția condițiilor pieței; și
 - (c) sunt compatibile cu sistemele de acces la rețea ale statelor membre.
- (3) Operatorii ~~de sisteme~~ de transport și de sistem implementează și publică proceduri nediscriminatorii și transparente de gestionare a congestiei, care facilitează schimburile transfrontaliere ~~de gaze~~ ^{de gaze} naturale, desfășurate în mod nediscriminatoriu, și au la bază următoarele principii:

- (a) în cazul unei congestii contractuale, operatorul ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem oferă capacitatea neutilizată pe piața principală cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt (o zi) și întreruptibil și
- (b) utilizatorii rețelei care doresc să-și revândă sau să-și subînchirieze capacitatea contractată neutilizată pe piața secundară au dreptul să facă acest lucru.

În ceea ce privește primul paragraf litera (a), un stat membru poate solicita ca operatorul ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem să fie înștiințat sau informat în mod corespunzător de către utilizatorii rețelei.

↓ nou

- (4) Operatorii de sisteme de transport evaluează în mod regulat cererea de noi investiții de pe piață, ținând seama de scenariul comun elaborat pentru planul de dezvoltare a rețelei integrate în temeiul articolului 51 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx], precum și de siguranța aprovizionării.

↓ 715/2009 (adaptat)

⇒ nou

- ~~(4) În cazul unei congestii fizice, operatorul de transport și de sistem sau, după caz, autoritățile de reglementare aplică mecanisme nediscriminatorii și transparente de alocare a capacității.~~
- ~~(5) Operatorii de transport și de sistem evaluează în mod regulat cererea de noi investiții de pe piață. La planificarea de noi investiții, operatorii de transport și de sistem evaluează cererea de pe piață și au în vedere siguranța alimentării.~~

Articolul 1047

Principii privind mecanismele de alocare a capacității și pentru procedurile de gestionare a congestiei cu privire la instalațiile de înmagazinare ☒ a gazelor naturale ☒ ☒ , la terminalele de hidrogen, la instalațiile de înmagazinare a hidrogenului ☒ și la instalațiile de GNL

- (1) Participanților la piață li se pune la dispoziție capacitatea maximă a ⇒ unei instalații ⇐ instalațiilor de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale ⇐ și de GNL ⇒ sau a unei instalații de înmagazinare a hidrogenului, precum și a terminalelor de hidrogen ⇐, ținându-se seama de integritatea și de ☒ funcționarea ☒ exploatarea sistemului.
- (2) Operatorii de ⇒ instalații de înmagazinare a hidrogenului, de terminale de hidrogen, de sisteme de ⇐ înmagazinare ⇒ a gazelor naturale ⇐ și de sisteme de GNL pun în aplicare și publică mecanisme de alocare a capacității nediscriminatorii și transparente, care:
 - (a) oferă semnale economice adecvate pentru utilizarea maximă și eficientă a capacității și facilitează investițiile în infrastructuri noi;

- (b) sunt compatibile cu mecanismul de piață, inclusiv cu piețele la vedere (spot) și cu ~~cu~~ ~~hub-urile de tranzacționare~~ ~~centrele de comercializare~~, fiind în același timp flexibile și capabile să se adapteze în funcție de evoluția condițiilor pieței; ~~și~~
- (c) sunt compatibile cu sistemele de acces la rețelele conectate.
- (3) Contractele referitoare la ~~terminalele de GNL, la terminalele de hidrogen și la~~ instalațiile de înmagazinare ~~de hidrogen și a gazelor naturale~~ ~~și GNL~~ includ măsuri care să împiedice blocarea capacității neutilizate, ținându-se seama de următoarele principii, care se aplică în cazuri de congestie contractuală:
- (a) operatorul de sistem ~~trebuie să ofere~~ ~~oferă~~ ~~fără întârziere pe piața~~ ~~principală~~ ~~primară instalația GNL și capacitatea~~ ~~neutilizată a~~ instalației de GNL ~~de~~ ~~, a terminalului de hidrogen~~ ~~și a instalației~~ ~~de înmagazinare neutilizate~~; în cazul instalațiilor de înmagazinare, acest lucru ~~trebuie să se petreacă~~ ~~se petrece~~ cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt (o zi) și întreruptibil;
- (b) utilizatorii instalațiilor ~~de~~ GNL ~~de~~ ~~, ai terminalelor de hidrogen și ai~~ instalațiilor ~~și~~ de înmagazinare care doresc să revândă capacitatea contractată pe piața secundară ~~trebuie să aibă~~ ~~au~~ dreptul să facă acest lucru; ~~Operatorii instalațiilor de GNL, ai terminalelor de hidrogen și ai~~ sistemelor de înmagazinare asigură, în mod individual sau la nivel regional, o platformă de rezervare transparentă și nediscriminatorie pentru ca utilizatorii instalațiilor de GNL, ai terminalelor de hidrogen și ai instalațiilor de înmagazinare să își poată revinde pe piața secundară capacitatea contractată, în termen de cel mult 18 luni de la [intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 11~~22~~

Comercializarea drepturilor la capacitate

Fiecare operator de ~~de~~ sistem de ~~transport și de sistem~~ ~~de~~ sistem de ~~de~~ înmagazinare, ~~și de sistem de~~ GNL ~~de~~ și de sistem de hidrogen ~~de~~ ia măsuri rezonabile pentru a permite comercializarea liberă a drepturilor la capacitate și pentru a facilita această comercializare în mod transparent și nediscriminatoriu. Fiecare astfel de operator elaborează contracte ~~de~~ și proceduri armonizate privind ~~de~~ transportul, ~~contracte cu privire la~~ instalațiile de GNL ~~de~~ terminalele de hidrogen ~~și~~ ~~contracte~~ ~~de~~ instalațiile ~~de~~ de înmagazinare ~~de~~ a gazelor naturale și a hidrogenului ~~și~~ ~~proceduri armonizate~~ pe piața principală pentru a facilita schimburile de capacitate pe piața secundară și recunoaște transferul drepturilor primare la capacitate atunci când este notificat de către utilizatorii sistemului.

Contractele ~~de transport, cele cu privire la instalațiile GNL și contractele de înmagazinare~~ și procedurile armonizate se notifică autorităților de reglementare.

Articolul 12~~21~~

Norme de echilibrare și tarife de dezechilibru

- (1) Normele de echilibrare sunt concepute într-un mod echitabil, nediscriminatoriu și transparent și se bazează pe criterii obiective. Normele de echilibrare reflectă nevoile reale ale sistemului, luând în considerare resursele de care dispune operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~. Normele de echilibrare au la bază principiile de piață.
- (2) Pentru a permite utilizatorilor rețelei să ia măsuri corective oportune, operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ furnizează prin mijloace electronice informații suficiente, oportune și fiabile în legătură cu situația utilizatorilor rețelei din punctul de vedere al echilibrării.

Informațiile furnizate reflectă nivelul informațiilor disponibile operatorului ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ și perioada de decontare pentru care se calculează tarife de dezechilibru.

Nu se percep tarife pentru furnizarea informațiilor în temeiul prezentului alineat.

- (3) Tarifele de dezechilibru reflectă, în măsura în care este posibil, costurile, oferind în același timp suficiente stimulente pentru ca utilizatorii rețelei să-și echilibreze injectările și retragerile de gaze. Tarifele de dezechilibru evită subvenționarea încrucișată între utilizatorii rețelei și nu împiedică intrarea de noi participanți pe piață.

Autoritățile competente sau, după caz, operatorul ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ publică orice metodologie de calculare a tarifelor de dezechilibru, precum și ⇒ valorile ⇐ ~~tarifele~~ finale.

- (4) Statele membre se asigură că operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ depun eforturi pentru a armoniza regimurile de echilibrare și pentru a raționaliza structurile și nivelurile tarifelor de dezechilibru pentru a facilita comercializarea gazelor ⇒ efectuată în punctul de tranzacționare virtual ⇐.

Articolul 13~~2~~

Certificarea operatorilor ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ ☒ și a operatorilor de rețele de hidrogen ☒

- (1) Comisia examinează orice notificare privind decizia de certificare a unui operator ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ ⇒ sau a unui operator de rețea de hidrogen ⇐, astfel cum se prevede la articolul ~~65~~¹⁰ alineatul (6) din ☒ [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021)xxx] ☒ ~~Directiva 2009/73/CE~~, imediat după primirea notificării. În termen de două luni de la data primirii unei

astfel de notificări, Comisia transmite autorității de reglementare ~~naționale~~ competente un aviz în ceea ce privește compatibilitatea cu articolul ~~65~~ alineatul (2) sau cu articolul ~~66~~ și cu articolul ~~54~~ din ~~Directiva 2009/73/CE~~ Directiva reformată privind gazele ~~⇒~~, în cazul operatorilor de sisteme de transport, și cu articolul 65 din directiva respectivă în cazul operatorilor de rețele de hidrogen ~~⇐~~.

În vederea elaborării avizului menționat la primul paragraf, Comisia poate solicita avizul ~~⇒~~ ACER ~~⇒~~ ~~agenției~~ cu privire la decizia autorității de reglementare ~~naționale~~ referitoare la certificare. Într-o astfel de situație, termenul de două luni menționat la primul paragraf se prelungește cu încă două luni.

În lipsa unui aviz al Comisiei în termenul menționat la primul și la al doilea paragraf, se consideră că aceasta nu a avut ~~niciun fel de~~ obiecții împotriva deciziei autorității de reglementare.

- (2) La primirea unui aviz din partea Comisiei, autoritatea de reglementare ~~națională~~ adoptă, în termen de două luni, decizia finală cu privire la certificarea operatorului ~~⇒~~ de sistem ~~⇒~~ de transport ~~și de sistem~~ ~~⇒~~ sau a operatorului de rețea de hidrogen ~~⇐~~, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul Comisiei. Decizia autorității de reglementare și avizul Comisiei se publică împreună.
- (3) În orice moment pe parcursul procedurii, autoritățile de reglementare ~~și/sau~~ Comisia pot solicita operatorilor ~~⇒~~ de sisteme ~~⇒~~ de transport ~~și de sistem~~ ~~⇒~~, operatorilor de rețele de hidrogen ~~⇐~~ și/sau întreprinderilor care desfășoară oricare dintre activitățile de producție sau de furnizare orice informații relevante pentru îndeplinirea sarcinilor ~~⇒~~ lor ~~⇒~~ ~~acestora~~, în temeiul prezentului articol.
- (4) Autoritățile de reglementare și Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.
- (5) Comisia ~~poate adopta~~ ~~⇒~~ deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a pune la dispoziție ~~⇐~~ ~~⇒~~ orientări ~~⇒~~ ~~linii directoare~~ care să stabilească detaliile procedurii care trebuie urmată pentru punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol. ~~Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).~~
- (6) În cazul în care Comisia a primit o notificare privind certificarea unui operator ~~⇒~~ de sistem ~~⇒~~ de transport ~~și de sistem~~ în temeiul articolului ~~54~~ alineatul (10) din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ~~⇒~~ Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx ~~⇒~~, Comisia ia o decizie privind certificarea. Autoritatea de reglementare se conformează deciziei Comisiei.

↓ nou

Articolul 14

Cooperarea operatorilor de sisteme de transport

- (1) Operatorii de sisteme de transport colaborează cu alți operatori de sisteme de transport și operatori de infrastructuri la coordonarea întreținerii rețelelor lor respective, pentru a reduce la minimum orice întrerupere a serviciilor de transport oferite utilizatorilor rețelei și operatorilor de sisteme de transport din alte zone.
- (2) Operatorii de sisteme de transport cooperează între ei, precum și cu alți operatori de infrastructuri, cu obiectivul de a maximiza capacitatea tehnică în cadrul sistemului de intrare-ieșire și de a reduce la minimum utilizarea combustibilului gazos, în măsura posibilului.

SECȚIUNEA 2

ACCESUL LA REȚEA

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 15~~43~~

Tarifele privind accesul la rețele

- (1) Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor, aplicate de operatorii ~~de~~ de sisteme ~~de~~ de transport și de sistem și aprobate de autoritățile de reglementare în conformitate cu articolul ~~7241~~ alineatul (67) din ~~Directiva 2009/73/CE~~ Directiva reformată privind gazele ~~de~~, precum și tarifele publicate în conformitate cu articolul ~~2732~~ alineatul (1) din directiva respectivă trebuie să fie transparente, să ia în considerare nevoia de integritate a sistemului și de îmbunătățire a acestuia și să reflecte costurile reale suportate, în măsura în care acestea corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural și ~~care sunt~~ transparente, incluzând și o rentabilitate corespunzătoare a investiției și, după caz, ~~luând în considerare analizele comparative ale tarifelor realizate de autoritățile de reglementare~~. Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor se aplică în mod nediscriminatoriu.

~~Statele membre pot hotărî că~~ Tarifele se pot stabili și prin acorduri bazate pe piață, precum licitațiile, cu condiția ca aceste acorduri și veniturile rezultate din ele să fie aprobate de autoritatea de reglementare.

Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor facilitează comerțul eficient cu gaze și concurența, în același timp evitând subvențiile încrucișate dintre utilizatorii rețelei, oferind stimulente pentru investiții și menținând sau creând interoperativitate pentru rețelele de transport.

Tarifele pentru utilizatorii de rețele sunt nediscriminatorii și se stabilesc separat pentru fiecare punct de intrare sau punct de ieșire în/din sistemul de transport. Mecanismele de alocare a costurilor și metodologia de stabilire a ratelor în ce privește punctele de intrare și de ieșire se aprobă de către autoritățile de reglementare ~~naționale~~. ~~Până la 3 septembrie 2011~~ Statele membre se asigură că, ~~la încheierea~~

~~unei perioade de tranziție,~~ tarifele de acces la rețea nu se calculează pe baza fluxurilor contractuale.

- (2) Tarifele de acces la rețea nu restricționează în ~~niciun fel~~ lichiditatea pieței și nici nu denaturează comerțul transfrontalier între diferitele ~~rețele~~ sisteme de transport. În pofida ~~Sub rezerva~~ articolului ~~724~~ alineatul (67) din ~~Directiva 2009/73/CE~~ Directiva reformată privind gazele, în cazul în care diferențele dintre structurile tarifare ~~tarifelor sau dintre mecanismele de echilibrare~~ ar stânjeni comerțul dintre sistemele de transport, operatorii de sisteme de transport și de sistem urmăresc în mod activ, în strânsă colaborare cu ~~autoritățile naționale competente,~~ să asigure convergența structurilor tarifare și a principiilor de tarifare, inclusiv în ceea ce privește echilibrarea.

↓ nou

Articolul 16

Reduceri tarifare pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon

- (1) La stabilirea tarifelor, se aplică o reducere pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon în ceea ce privește:
- (a) punctele de intrare de la instalațiile de producție din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon. Se aplică o reducere de 75 % tarifelor respective bazate pe capacitate în scopul intensificării injectării de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon;
 - (b) tarifele de transport bazate pe capacitate în punctele de intrare dinspre și de ieșire către instalațiile de înmagazinare, cu excepția cazului în care o instalație de înmagazinare este conectată la mai multe rețele de transport sau de distribuție și este utilizată pentru a concura cu un punct de interconectare. O asemenea reducere se stabilește la un nivel de 75 % în statele membre în care gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon au fost injectate pentru prima dată în sistem.
- (2) Autoritățile de reglementare pot stabili rate de reducere mai mici decât cele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol, cu condiția ca reducerea să fie conformă cu principiile generale de tarifare prevăzute la articolul 15, în special cu principiul reflectării costurilor, ținând seama de necesitatea unor cadre financiare stabile pentru investițiile existente, după caz, și de progresele înregistrate în ceea ce privește introducerea gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon în statul membru în cauză.
- (3) Detaliile privind reducerile acordate în conformitate cu alineatul (1) pot fi stabilite în codul de rețea privind structurile tarifare menționat la articolul 52 alineatul (1) litera (e).
- (4) Comisia reexaminează reducerile tarifare în temeiul alineatului (1) [la cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]. Ea publică un raport care oferă o imagine de ansamblu a implementării acestora și evaluează dacă nivelul reducerilor

stabilite la alineatul (1) este în continuare adecvat, având în vedere cele mai recente evoluții ale pieței. Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a modifica nivelul reducerilor stabilite la alineatul (1).

- (5) Începând de la data de 1 ianuarie a anului următor adoptării, utilizatorii rețelei primesc de la operatorul de sistem de transport o reducere de 100 % a tarifului reglementat în toate punctele de interconectare, inclusiv în punctele de intrare dinspre și în punctele de ieșire către țări terțe, precum și în punctele de intrare dinspre terminalele de GNL pentru gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii scăzute de carbon, după ce au furnizat operatorului de sistem de transport respectiv o dovadă a durabilității, pe baza unui certificat de durabilitate valabil în temeiul articolelor 29 și 30 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ¹⁶ și înregistrat în baza de date a Uniunii.

În ceea ce privește această reducere:

- (a) operatorii de sisteme de transport au obligația de a acorda reducerea numai pentru cea mai scurtă rută posibilă în ceea ce privește trecerea frontierei între locul în care dovada specifică a declarației de durabilitate, bazată pe certificatul de durabilitate, a fost înregistrată pentru prima oară în baza de date a Uniunii și locul în care a fost anulată ca fiind considerată consumată. Nicio primă de licitație potențială nu este acoperită de reducere;
- (b) operatorii de sisteme de transport furnizează autorității de reglementare respective informații privind volumele reale și preconizate de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon, precum și efectul aplicării reducerii tarifare asupra veniturilor lor. Autoritățile de reglementare monitorizează și evaluează impactul reducerii asupra stabilității tarifelor;
- (c) odată ce veniturile unui operator de sistem de transport din aceste tarife specifice se reduc cu 10 % ca urmare a aplicării reducerii, operatorul de sistem de transport afectat și toți operatorii de sisteme de transport învecinați trebuie să negocieze un mecanism de compensare între operatorii de sisteme de transport. Operatorii de sistem în cauză ajung la un acord în acest sens în termen de 3 ani. În cazul în care nu se ajunge la un acord în termenul respectiv, autoritățile de reglementare implicate decid de comun acord cu privire la un mecanism adecvat de compensare între operatorii de sisteme de transport, în termen de doi ani. În absența unui acord între autoritățile de reglementare, se aplică articolul 6 din Regulamentul ACER. În cazul în care autoritățile de reglementare nu au reușit să ajungă la un acord în termen de doi ani sau la cererea lor comună, ACER ia o decizie în conformitate cu articolul 6 alineatul (10) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2019/942;
- (d) detaliile suplimentare necesare în vederea implementării reducerii pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon, precum calcularea capacității eligibile pentru care se aplică reducerea și

¹⁶

Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

procese necesare, se stabilesc într-un cod de rețea instituit în temeiul articolului 53 din prezentul regulament.

Articolul 17

Veniturile operatorilor de sisteme de transport din domeniul gazelor

- (1) După [un an de la transpunere], autoritatea de reglementare relevantă asigură transparența în ceea ce privește metodologiile, parametrii și valorile utilizate pentru a determina veniturile autorizate sau veniturile țintă ale operatorilor de sisteme de transport. Autoritatea de reglementare publică informațiile menționate în anexa I sau impune publicarea acestora de către operatorul de sistem de transport relevant. Aceste informații sunt puse la dispoziție într-un format ușor de utilizat și, în măsura posibilului, într-una sau mai multe limbi de circulație.
- (2) Costurile operatorului de sistem de transport fac obiectul unei comparații a eficienței între operatorii de sisteme de transport din Uniune, care urmează să fie definită în mod corespunzător de ACER. ACER publică la [trei ani de la transpunere] și, ulterior, o dată la patru ani, un studiu care compară eficiența costurilor operatorilor de sisteme de transport din Uniune. Autoritățile de reglementare relevante și operatorii de sisteme de transport relevanți furnizează ACER toate datele necesare pentru această comparație. Rezultatele acestei comparații sunt luate în considerare de către autoritățile de reglementare, împreună cu circumstanțele naționale, atunci când acestea stabilesc periodic veniturile autorizate sau veniturile țintă ale operatorilor de sisteme de transport.
- (3) Autoritățile de reglementare relevante evaluează evoluția pe termen lung a tarifelor de transport pe baza modificărilor preconizate aduse veniturilor autorizate sau veniturilor țintă ale acestora și survenite în ceea ce privește cererea de gaze până în 2050. Pentru efectuarea acestei evaluări, autoritatea de reglementare include informațiile privind strategia descrisă în planurile naționale privind energia și clima ale statului membru respectiv și scenariile care stau la baza planului de dezvoltare a rețelei integrate elaborat în conformitate cu articolul 51 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx].

SECȚIUNEA 3

EXPLOATAREA SISTEMELOR DE TRANSPORT ȘI DE ÎNMAGAZINARE ȘI A TERMINALELOR DE GNL ȘI DE HIDROGEN

Articolul 18

Capacitate fermă pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon către sistemul de transport

- (1) Operatorii de sisteme de transport asigură capacitate fermă pentru accesul instalațiilor de producție a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon conectate la rețeaua lor. În acest scop, operatorii de sisteme de

transport elaborează, în cooperare cu operatorii de sisteme de distribuție, proceduri și mecanisme, inclusiv investiții, pentru a asigura fluxul inversat de la rețeaua de distribuție la rețeaua de transport.

- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere posibilității ca operatorii de sisteme de transport să creeze alternative la investițiile în fluxuri inversate, precum soluții de rețele inteligente sau conectarea la alți operatori de rețea. Accesul ferm se poate limita doar la oferirea de capacități care fac obiectul unor limitări operaționale, pentru a se asigura eficiența economică. Autoritatea de reglementare asigură faptul că orice limitare a capacității ferme sau orice limitare operațională este introdusă pe baza unor proceduri transparente și nediscriminatorii și nu creează obstacole nejustificate la intrarea pe piață. În cazul în care instalația de producție suportă costurile legate de asigurarea capacității ferme, nu se aplică nicio limitare.

Articolul 19

Coordonarea transfrontalieră în ceea ce privește calitatea gazelor

- (1) Operatorii de sisteme de transport cooperează pentru a evita restricționarea fluxurilor transfrontaliere din cauza diferențelor de calitate a gazelor la punctele de interconectare dintre statele membre ale Uniunii.
- (2) În cazul în care o restricție a fluxului transfrontalier din cauza diferențelor de calitate a gazelor nu poate fi evitată de către operatorii de sisteme de transport în cauză în cadrul operațiunilor lor standard, aceștia informează fără întârziere autoritățile de reglementare în cauză. Informațiile includ o descriere și o justificare a oricăror măsuri luate deja de operatorii de sisteme de transport.
- (3) Autoritățile de reglementare în cauză convin de comun acord, în termen de șase luni, dacă se recunoască restricția sau nu.
- (4) În cazul în care autoritățile de reglementare în cauză recunosc restricția, ele solicită operatorilor de sisteme de transport în cauză să efectueze, în termen de 12 luni de la recunoaștere, următoarele acțiuni succesive:
- (a) să coopereze și să dezvolte opțiuni fezabile din punct de vedere tehnic, fără a modifica specificațiile privind calitatea gazelor, printre care se pot număra angajamente privind fluxul și tratarea gazelor, pentru a elimina restricția recunoscută;
 - (b) să desfășoare în comun o analiză cost-beneficiu a opțiunilor fezabile din punct de vedere tehnic, pentru a defini soluții eficiente din punct de vedere economic care să specifice defalcarea costurilor și a beneficiilor pe categoriile de părți afectate;
 - (c) să realizeze o estimare a duratei de implementare pentru fiecare opțiune potențială;
 - (d) să efectueze o consultare publică cu privire la soluțiile fezabile identificate și să țină seama de rezultatele consultării;

- (e) să prezinte, pe baza analizei cost-beneficiu și a rezultatelor consultării publice, o propunere comună de soluție de eliminare a restricției recunoscute, inclusiv calendarul de implementare a acestei soluții, autorităților lor de reglementare respective, spre aprobare, și celorlalte autorități naționale competente din fiecare stat membru implicat, spre informare.
- (5) În cazul în care operatorii de sisteme de transport în cauză nu ajung la un acord asupra unei soluții, fiecare operator de sistem de transport își informează fără întârziere propria autoritate de reglementare.
- (6) Autoritățile de reglementare în cauză iau o decizie comună coordonată cu privire la eliminarea restricției recunoscute, ținând seama de analiza cost-beneficiu pregătită de operatorii de sisteme de transport și de rezultatele consultării publice, în termen de șase luni, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942.
- (7) Decizia coordonată comună a autorităților de reglementare în cauză include o decizie privind alocarea costurilor de investiții care urmează să fie suportate de fiecare operator de sistem de transport pentru implementarea soluției convenite, precum și includerea acestora în tarife, ținând seama de costurile și de beneficiile economice, sociale și de mediu ale soluției în statele membre în cauză.
- (8) ACER poate formula recomandări adresate autorităților de reglementare cu privire la detaliile acestor decizii de alocare a costurilor menționate la alineatul (7).
- (9) În cazul în care autoritățile de reglementare în cauză nu pot ajunge la un acord astfel cum se menționează la alineatul (3), ACER decide cu privire la restricție, urmând procesul prevăzut la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942. În cazul în care ACER recunoaște restricția, ea solicită operatorilor de sisteme de transport să efectueze, în termen de 12 luni, acțiunile menționate la alineatul (4) literele (a)-(e), în mod succesiv.
- (10) În cazul în care autoritățile de reglementare relevante nu pot lua o decizie coordonată comună astfel cum se menționează la alineatele (6) și (7), ACER decide cu privire la soluția de eliminare a restricției recunoscute și la alocarea costurilor de investiții care urmează să fie suportate de fiecare operator de sistem de transport pentru implementarea soluției convenite, urmând procesul prevăzut la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942.
- (11) Detaliile suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a elementelor prezentului articol, inclusiv detaliile privind analiza cost-beneficiu, se stabilesc într-un cod de rețea instituit în temeiul articolului 53 din prezentul regulament.

Articolul 20

Adăugarea de hidrogen în sistemul de gaze naturale la punctele de interconectare dintre statele membre ale Uniunii

- (1) Începând de la 1 octombrie 2025, operatorii de sisteme de transport acceptă fluxuri de gaze cu un conținut de hidrogen de până la 5 % din volum la punctele de

interconectare dintre statele membre ale Uniunii din sistemul de gaze naturale, sub rezerva procedurii descrise la articolul 19 din prezentul regulament.

- (2) Atunci când conținutul de hidrogen adăugat în sistemul de gaze naturale depășește 5 % din volum, procesul descris la articolul 19 din prezentul regulament nu se aplică.
- (3) Statele membre nu utilizează adăugarea de hidrogen în sistemul de gaze naturale pentru a restricționa fluxurile transfrontaliere de gaze.

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~21~~4

Rețeaua europeană a operatorilor ~~de sisteme~~ ~~de transport și de sistem~~ de gaze naturale

Toți operatorii ~~de sisteme~~ ~~de transport și de sistem~~ cooperează la ~~de~~ nivelul Uniunii ~~la nivel comunitar~~ prin ~~de~~ intermediul Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de gaze ~~de~~ (ENTSO de gaze), în scopul promovării finalizării și funcționării pieței interne a gazelor naturale și a comerțului transfrontalier, precum și în scopul asigurării unei gestionări optime, a unei exploatare coordonate și a unei evoluții tehnice sănatoase a rețelei de transport de gaze naturale.

Articolul ~~22~~5

~~Înființarea~~ ~~de~~ Organizarea ~~de~~ ENTSO de gaze

- (1) ~~Până la 3 martie 2011, fiecare operator de transport și de sistem de gaze~~ ~~de~~ ENTSO ~~de~~ transmite Comisiei și ~~agenției~~ ~~de~~ ACER ~~de~~ proiectul de statut, o listă a membrilor și proiectul de regulament de procedură, inclusiv ~~de~~ regulamentul ~~de~~ ~~normele~~ de procedură cu privire la consultarea părților interesate, ale ENTSO de gaze ~~care urmează să fie instituită~~ ~~de~~ , în cazul modificării documentelor respective sau la cererea motivată a Comisiei sau a ACER ~~de~~ .
- (2) În termen de ~~de~~ patru ~~de~~ ~~doi~~ luni de la data primirii documentelor de mai sus, după consultarea în mod oficial a organizațiilor care reprezintă ~~de~~ toate ~~de~~ părțile interesate, în special utilizatorii sistemului, inclusiv clienții, ~~de~~ ACER ~~de~~ ~~agenția~~ ~~prezintă/furnizează~~ Comisiei un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor și la proiectul de regulament de procedură.
- (3) Comisia ~~emite/furnizează~~ un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor și la proiectul de regulament de procedură, luând în considerare avizul ~~de~~ ACER ~~de~~ ~~agenției prevăzută~~ ~~de~~ menționat ~~de~~ la alineatul (2), în termen de trei luni de la data primirii avizului ~~de~~ ACER ~~de~~ ~~agenției~~.
- (4) În termen de trei luni de la data primirii avizului Comisiei, ~~operatorii de transport și de sistem înființează~~ ENTSO de gaze ~~și~~ adoptă și publică statutul și regulamentul de procedură ~~de~~ revizuite ~~de~~ ~~ale acesteia~~ ~~de~~ ale ENTSO de gaze ~~de~~.

Articolul ~~23~~

Atribuțiile ENTSO de gaze

- (1) ENTSO de gaze elaborează coduri de rețea în domeniile menționate la alineatul (6) din prezentul articol, în urma ~~unei solicitări~~ ~~solicitării~~ care i-a fost adresată de către Comisie, în conformitate cu articolul ~~53~~ alineatul (9~~6~~).
- (2) ENTSO de gaze poate elabora coduri de rețea în domeniile menționate la alineatul (6), cu scopul de a atinge obiectivele prevăzute la articolul ~~21~~4, în cazul în care respectivele coduri de rețea nu se aplică domeniilor menționate în solicitarea care i-a fost adresată de către Comisie. Codurile de rețea respective sunt transmise ☒ ACER ☒ agenției în vederea emiterii unui aviz. Respectivul aviz este luat în considerare în mod corespunzător de către ENTSO de gaze.
- (3) ENTSO de gaze adoptă:
 - (a) instrumentele comune pentru exploatarea rețelelor, pentru a asigura coordonarea exploatării rețelei în condiții normale și de urgență, inclusiv o grilă comună de clasificare a incidentelor, și planurile de cercetare;
 - (b) un plan ~~la nivel comunitar~~ fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani ☒ la nivelul Uniunii ☒ (planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒, inclusiv o evaluare europeană cu privire la adecvarea capacităților, la fiecare doi ani;
 - (c) recomandări privind coordonarea cooperării tehnice între operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și sistem din Comunitate ☒ Uniune ☒ și din țările terțe;
 - (d) un program anual de activitate;
 - (e) un raport anual;
 - (f) evaluări anuale de vară și de iarnă cu privire la adecvarea capacităților ☒ și ☒

- (g) un raport de monitorizare a calității gazelor, până cel târziu la 15 mai 2024 și, ulterior, o dată la doi ani, care să includă evoluțiile parametrilor de calitate a gazelor, evoluțiile nivelului și volumului de hidrogen adăugat în sistemul de gaze naturale, previziunile privind evoluția preconizată a parametrilor de calitate a gazelor și a volumului de hidrogen adăugat în sistemul de gaze naturale, impactul adăugării de hidrogen în sistemul de gaze naturale asupra fluxurilor transfrontaliere, precum și informații privind cazurile legate de diferențele dintre specificațiile de calitate a gazelor sau dintre specificațiile

referitoare la nivelurile de adăugare și modul în care au fost soluționate astfel de cazuri.

- (g) Raportul de monitorizare a calității gazelor include, de asemenea, evoluția domeniilor enumerate la litera (g) în măsura în care acest lucru este relevant pentru rețeaua de distribuție, pe baza informațiilor furnizate de entitatea operatorilor de sisteme de distribuție din Uniune („entitatea OSD UE”).

↓ 715/2009 (adaptat)

- (4) Evaluarea europeană cu privire la adecvarea capacităților menționată la alineatul (3) litera (b) acoperă capacitatea generală a sistemului de gaze de a satisface cererea de gaze existentă și prognozată pentru următoarea perioadă de cinci ani, precum și pentru o perioadă cuprinsă între cinci și zece ani de la data la care a fost realizată respectiva evaluare. Evaluarea europeană cu privire la adecvarea capacităților se realizează pe baza evaluărilor naționale cu privire la adecvarea capacităților, pregătite de fiecare operator ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem individual.

↓ nou

Planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii menționat la alineatul (3) litera (b) cuprinde modelarea rețelei integrate, incluzând rețelele de hidrogen, elaborarea de scenarii, o evaluare europeană cu privire la adecvarea capacităților, precum și evaluarea rezilienței sistemului.

↓ 715/2009 (adaptat)

- (5) Programul anual de activitate menționat la alineatul (3) litera (d) cuprinde o listă și o descriere a codurilor de rețea care urmează să fie ~~intocmite~~^{pregătite}, un plan cu privire la coordonarea exploatarei rețelei și la desfășurarea activităților de cercetare și dezvoltare care vor fi realizate în decursul anului în cauză, precum și un calendar previzional.
- (6) Codurile de rețea menționate la alineatele (1) și (2) acoperă următoarele domenii, ținând seama, dacă este cazul, de caracteristicile specifice ale regiunilor:
- (a) normele privind siguranța și fiabilitatea rețelei;
 - (b) normele privind racordarea la rețea;
 - (c) normele privind accesul terților;
 - (d) normele privind schimbul de date și decontarea;
 - (e) normele privind interoperabilitatea;
 - (f) procedurile operaționale pentru situații de urgență;
 - (g) normele privind alocarea capacității și gestionarea congestiei;

- (h) normele privind schimburile comerciale asociate prestării tehnice și operaționale de servicii de acces la rețea și de echilibrare a sistemului;
- (i) normele privind transparența;
- (j) normele de echilibrare, inclusiv normele cu privire la procedurile de nominalizare, normele cu privire la tarifele de dezechilibru și normele cu privire la echilibrarea operațională între sistemele ~~operatorilor de operatori~~ ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem, aferente rețelei;
- (k) normele cu privire la structurile armonizate ale tarifelor de transport; și
- (l) normele privind eficiența energetică a rețelelor de gaze ~~naturale~~;

↓ nou

- (m) normele privind securitatea cibernetică a rețelelor de gaze.

↓ 715/2009 (adaptat)

⇒ nou

- (7) Codurile de rețea sunt elaborate pentru aspecte de rețea cu caracter transfrontalier și pentru aspecte legate de integrarea pieței și nu aduc atingere dreptului statelor membre de a stabili coduri naționale de rețea care nu afectează comerțul transfrontalier.
- (8) ENTSO de gaze monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor de rețea și a ☒ orientărilor ☒ ~~liniilor-directoare~~ adoptate de Comisie în conformitate cu articolul ~~536~~ alineatul (~~1344~~) ☒ sau cu articolul 56 ☒ și impactul acestora asupra armonizării normelor aplicabile care vizează facilitarea integrării piețelor. ENTSO de gaze raportează agenției concluziile sale și include rezultatele analizei în raportul anual menționat la alineatul (3) litera (e) din prezentul articol.
- (9) ENTSO de gaze pune la dispoziție toate informațiile solicitate de ☒ ACER ☒ ~~entre~~ ~~agenție~~ în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul articolului ~~249~~ alineatul (1).
- (10) ~~(11)~~ ☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ ☒ analizează ☒ ~~revizuieste~~ planurile naționale de dezvoltare a rețelei pe zece ani, în vederea evaluării concordanței acestora cu planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒. În cazul în care ☒ ACER ☒ ~~agenția~~ identifică neconcordanțe între un plan național de dezvoltare a rețelei pe zece ani și planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒ ea recomandă, după caz, modificarea planului național de dezvoltare a rețelei pe zece ani sau a planului ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒. În cazul în care un astfel de plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani este elaborat în conformitate cu articolul ~~5122~~ din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] ☒, ☒ ACER ☒ ~~agenția~~ recomandă autorității naționale de reglementare competente să modifice planul național de dezvoltare a rețelei pe zece ani în conformitate cu articolul ~~5122~~ alineatul (~~57~~) din directiva respectivă și informează Comisia cu privire la aceasta.

- (11) ~~(12)~~ La cererea Comisiei, ENTSO de gaze prezintă Comisiei punctul său de vedere cu privire la adoptarea ☒ orientărilor ☒ ~~liniilor-directoare~~ menționate la articolul ~~56~~23.

Articolul ~~24~~24

Monitorizarea efectuată de ☒ ACER ☒ ~~către agenție~~

- (1) ☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ monitorizează executarea sarcinilor ENTSO de gaze menționate la articolul ~~23~~23 alineatele (1), (2) și (3) și raportează Comisiei.

☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ monitorizează punerea în aplicare de către ENTSO de gaze a codurilor de rețea elaborate în conformitate cu articolul ~~23~~23 alineatul (2) și a codurilor de rețea care au fost elaborate în conformitate cu articolul ~~53~~53 alineatele (1)-(12)~~10~~ dar care nu au fost adoptate de către Comisie în temeiul articolului ~~53~~53 alineatul (13)~~11~~. În cazul în care ENTSO de gaze nu a pus în aplicare astfel de coduri de rețea, ☒ ACER ☒ ~~agenția~~ solicită ENTSO de gaze să prezinte o explicație motivată corespunzător cu privire la motivele nepunerii lor în aplicare. ☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ informează Comisia referitor la această explicație și își prezintă avizul.

☒ ACER ☒ ~~Agencia~~ monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor și a ☒ orientărilor ☒ ~~liniilor-directoare~~ adoptate de Comisie în conformitate cu articolele ~~cul 52-56~~52-56 ~~alineatul (1)~~ ☒ , 53, 55 și 56 ☒ și impactul acestora asupra armonizării normelor aplicabile care vizează facilitarea integrării piețelor, precum și asupra nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței și raportează Comisiei.

- (2) ENTSO de gaze transmite ☒ ACER ☒ ~~agenției~~, în vederea emiterii unui aviz, proiectul de plan ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒, proiectul de program anual de activitate, incluzând informații cu privire la procesul de consultare și celelalte documente menționate la articolul ~~23~~23 alineatul (3).

În termen de două luni de la data primirii documentelor de mai sus, ☒ ACER ☒ ~~agenția~~ furnizează ENTSO de gaze și Comisiei un aviz motivat corespunzător și recomandări, în cazul în care consideră că proiectul de program anual de activitate sau proiectul de plan ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒ prezentat de ENTSO de gaze nu contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective, funcționării eficiente a pieței sau la realizarea unui nivel suficient de interconectare transfrontalieră deschisă accesului terților.

Articolul ~~25~~24

Autorități de reglementare

Atunci când își exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile de reglementare asigură respectarea prezentului regulament ~~și~~ ☒ , a codurilor de rețea și ☒ a ☒ orientărilor ☒ ~~liniilor-directoare~~ adoptate în temeiul articolelor ~~52-56~~52-56.

După caz, acestea colaborează între ele, cu Comisia și cu ~~ACER~~ ~~agentia~~ în conformitate cu capitolul VIII din ~~Directiva 2009/73/CE~~ Directiva reformată privind gazele ~~și~~.

Articolul 26~~40~~

Consultări

- (1) La elaborarea codurilor de rețea, a proiectului de plan ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ~~și~~ la nivelul Uniunii ~~și~~ și a programului anual de activitate menționate la articolul ~~238~~ alineatele (1), (2) și (3), ENTSO de gaze organizează un proces de consultare extinsă, într-un stadiu incipient, în mod deschis și transparent, implicând toți participanții la piață relevanți și în special organizațiile reprezentând toate părțile interesate, în conformitate cu regulamentul de procedură menționat la articolul ~~225~~ alineatul (1). Consultarea include, de asemenea, autorități de reglementare ~~naționale~~ și alte autorități naționale, întreprinderi de furnizare și producție, utilizatori ai rețelelor (inclusiv clienți), operatori ~~și~~ de sisteme ~~și~~ de distribuție, precum și asociații relevante din domeniul industriei, organisme tehnice și platforme ale părților interesate. Consultarea are ca scop identificarea punctelor de vedere și a propunerilor tuturor părților relevante implicate în procesul decizional.
- (2) Toate documentele și procesele-verbale ale întrunirilor care au legătură cu consultările menționate la alineatul (1) se fac publice.
- (3) Înainte de adoptarea programului anual de activitate și a codurilor de rețea menționate la articolul ~~238~~ alineatele (1), (2) și (3), ENTSO de gaze precizează în ce mod au fost luate în considerare observațiile primite în cadrul consultării. În cazul în care observațiile nu au fost luate în considerare, aceasta furnizează un aviz motivat.

↓ 347/2013 articolul 22 punctul 2
(adaptat)
⇒ nou

Articolul 27~~41~~

Costuri

Costurile legate de activitățile ENTSO de gaze menționate la articolele ~~214-2342~~ ⇒ , 52 și 53 ⇐ din prezentul regulament și la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ sunt suportate de operatorii ~~și~~ de sisteme ~~și~~ de transport ~~și de sistem~~ și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă costurile respective numai dacă acestea sunt rezonabile și adecvate.

¹⁷ Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene (JO L 115, 25.4.2013, p. 39).

Articolul 28~~12~~

Cooperarea regională a operatorilor ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem

- (1) Operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem instituie o cooperare regională în cadrul ENTSO de gaze, pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 23~~8~~ alineatele (1), (2) și (3). ~~Aceștia publică, în special, un plan regional de investiții la fiecare doi ani și pot lua decizii privind investițiile pe baza respectivului plan regional de investiții.~~
- (2) Operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem promovează acorduri operaționale, în vederea asigurării unei gestionări optime a rețelei, precum și dezvoltarea schimburilor de energie, alocarea coordonată de capacitate transfrontalieră prin soluții nediscriminatorii bazate pe mecanismele pieței, acordând o atenție deosebită meritelor specifice ale licitațiilor implicite pentru ☒ alocări ☒ alocări pe termen scurt, precum și ~~integrării~~ integrarea mecanismelor de echilibrare și a celor privind rezerva de putere.
- (3) În scopul atingerii obiectivelor stabilite la alineatele (1) și (2), ⇒ Comisia deține competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 63, privind ☒ definiția ☒ zonele geografice acoperite de fiecare structură de cooperare regională ~~poate fi definită de către Comisie, ținând seama de structurile de cooperare regională existente. Fiecare stat are dreptul de a promova cooperarea în mai multe zone geografice. Măsura menționată în prima teză, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).~~

În acest scop, Comisia consultă ☒ ACER ☒ ~~agenția~~ și ENTSO de gaze

Articolul 29

☒ Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani ☒

ENTSO de gaze adoptă și publică, la fiecare doi ani, ~~un planul la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒ menționat la ☒ articolul 23 ☒ alineatul (3) litera (b). Planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒ cuprinde modelarea rețelei integrate, ☒ elaborarea de scenarii ☒ ~~scenariul de dezvoltare~~, o evaluare europeană privind adecvarea ☒ capacităților ☒ ~~cererii și a ofertei~~, precum și evaluarea ☒ rezilienței ☒ ~~flexibilității~~ sistemului.

În special, planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒:

↓ 347/2013 articolul 22 punctul 1
⇒ nou

- (a) se bazează pe planuri naționale de investiții ⇒ și pe capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 ⇐, ~~luând în considerare planurile regionale de investiții menționate la articolul 12 alineatul (1) și, dacă este cazul, aspectele la nivelul Uniunii legate de planificarea rețelei, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene¹⁸; face obiectul unei analize costuri-beneficii utilizând metodologia stabilită în conformitate cu articolul 11 din regulamentul menționat;~~

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

- (b) în ceea ce privește ☒ interconexiunile ☒ ~~interconectările~~ transfrontaliere, se bazează, de asemenea, pe nevoile rezonabile ale diferiților utilizatori ☒ ai rețelei ☒ ~~de rețea~~ și integrează angajamentele pe termen lung ale investitorilor menționați la articolele ~~5614~~ și ~~5222~~ din ~~Directiva 2009/73/CE~~ ☒ [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021)xxx] ☒ și
- (c) identifică deficiențele investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.

În ceea ce privește al doilea paragraf litera (c), planul ~~la nivel comunitar~~ de dezvoltare a rețelei ☒ la nivelul Uniunii ☒ poate fi însoțit de o ☒ analiză ☒ ~~revizuire~~ a obstacolelor ~~din~~ calea creșterii capacității transfrontaliere a rețelei, provocate de diferențele existente la nivelul procedurilor sau al practicilor de aprobare.

Articolul ~~3018~~

Cerințe privind transparența ~~referitoare cu privire~~ la operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem

- (1) Operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ publică informații detaliate privind ⇒ capacitatea și ⇐ serviciile pe care le oferă și condițiile relevante aplicate, împreună cu informațiile tehnice necesare pentru ca utilizatorii rețelei să dobândească accesul efectiv la rețea.
- (2) Pentru a asigura tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și pentru a facilita utilizarea eficientă a rețelei de gaze, operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport ~~și de sistem~~ sau autoritățile naționale competente publică informații rezonabil și suficient de detaliate despre formarea, metodologia și structura tarifelor.
- (3) Pentru serviciile oferite, fiecare operator ☒ de sistem ☒ de transport ~~și de sistem~~ publică periodic, în mod continuu și într-o formă standardizată și accesibilă, informații cu privire la capacitățile tehnice, contractate și disponibile, cu cifrele

¹⁸ ~~JO L 115, 25.4.2013, p. 39.~~

aferente tuturor punctelor relevante, inclusiv punctele de intrare și ieșire ⇨ , astfel cum se detaliază în anexa I ⇨.

- (4) Punctele relevante ale unei rețele de transport despre care trebuie publicate informații se aprobă de către autoritățile competente după consultarea utilizatorilor rețelei.
- (5) Operatorii ⇨ de sisteme ⇨ de transport ~~și de sistem~~ divulgă întotdeauna informațiile necesare în temeiul prezentului regulament într-un mod ~~logic~~, clar, cuantificabil, ușor accesibil și nediscriminatoriu.
- (6) Operatorii ⇨ de sisteme ⇨ de transport ~~și de sistem~~ publică informațiile *ex ante* și *ex post* privind cererea și oferta, pe baza nominalizărilor ⇨ și a alocărilor ⇨, a previziunilor și a fluxurilor realizate de intrare și de ieșire din sistem. Autoritatea de reglementare ~~națională~~ ⇨ asigură ⇨ ~~garantează~~ faptul că toate aceste informații sunt făcute publice. Nivelul de detaliu al informațiilor care se publică reflectă informațiile disponibile operatorilor ⇨ de sisteme ⇨ de transport ~~și de sistem~~.

Operatorii ⇨ de sisteme ⇨ de transport ~~și de sistem~~ publică măsurile luate, precum și costurile suportate și veniturile generate în legătură cu echilibrarea sistemului.

Participanții la piață implicați furnizează operatorilor ⇨ de sisteme ⇨ de transport ~~și de sistem~~ datele prevăzute la prezentul articol.

⇩ nou

- (7) Operatorii de sisteme de transport publică informații detaliate privind calitatea gazelor transportate prin rețeaua lor, care ar putea afecta utilizatorii rețelei, în temeiul articolelor 16 și 17 din Regulamentul (UE) 2015/703 al Comisiei.

⇩ 715/2009 (adaptat)
⇨ nou

Articolul ~~31~~⁴⁹

Cerințe privind transparența ~~referitoare cu privire~~ la instalațiile de înmagazinare ⇨ a gazelor naturale și a hidrogenului ⇨, ~~și la instalațiile de~~ GNL ⇨ și la terminalele de hidrogen ⇨

- (1) Operatorii de ⇨ sisteme de ⇨ înmagazinare ⇨ (a gazelor naturale) și de instalații de înmagazinare a hidrogenului, precum ⇨ și de sisteme de GNL publică informații detaliate privind ⇨ toate ⇨ serviciile pe care le oferă și condițiile relevante aplicate, împreună cu informațiile tehnice necesare pentru ca utilizatorii instalațiilor de GNL și de înmagazinare ⇨ a hidrogenului ⇨ ⇨ , precum și ai terminalelor de hidrogen ⇨ să dobândească accesul efectiv la acestea. ⇨ Autoritățile de reglementare pot solicita operatorilor respectivi să facă publice orice informații suplimentare relevante pentru utilizatorii sistemului. ⇨

↓ nou

- (2) Operatorii de sisteme de GNL oferă instrumente ușor de utilizat pentru calcularea tarifelor aferente serviciilor disponibile.

↓ 715/2009 (adaptat)

⇒ nou

- (3) ~~(2)~~ În legătură cu serviciile furnizate, operatorii de ☒ sisteme de ☒ înmagazinare ⇒ a gazelor naturale, de instalații de înmagazinare a hidrogenului, precum ⇐ și de sisteme de GNL publică informații cu privire la capacitățile contractate și disponibile de înmagazinare și ale instalațiilor de GNL ⇒ și de înmagazinare a hidrogenului ⇐ ⇒ , precum și ale terminalelor de hidrogen ⇐ ~~contractate și disponibile~~, pe bază numerică, în mod regulat și continuu și într-o formă standardizată și accesibilă.
- (4) ~~(3)~~ Operatorii de ☒ sisteme de ☒ înmagazinare ⇒ a gazelor naturale, de instalații de înmagazinare a hidrogenului, precum ⇐ și de sisteme de GNL transmit întotdeauna informațiile necesare în temeiul prezentului regulament într-un mod logic, clar, cuantificabil, ușor accesibil și nediscriminatoriu.
- (5) ~~(4)~~ Operatorii de ☒ sisteme de ☒ înmagazinare și de sisteme de GNL ⇒ , precum și operatorii de instalații de înmagazinare a hidrogenului și de terminale de hidrogen ⇐ publică volumul de gaze existent în fiecare instalație de înmagazinare sau de GNL ⇒ și în fiecare terminal de hidrogen ⇐ sau în fiecare grup de instalații de înmagazinare în cazul în care aceasta corespunde modului în care este acordat accesul utilizatorilor la sistem, fluxurile de intrare și de ieșire, precum și capacitățile disponibile de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale și a hidrogenului ⇐ , precum și capacitățile instalațiilor de GNL ⇒ și ale terminalelor de hidrogen ⇐ , inclusiv cu privire la instalațiile scutite de la obligația de a acorda acces terților. Aceste informații se comunică, de asemenea, operatorului ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem ⇒ sau, în cazul terminalelor și al instalațiilor de stocare a hidrogenului, operatorului de rețea de hidrogen, ⇐ care le publică la nivel consolidat, pentru fiecare sistem sau subsistem, definit cu ajutorul punctelor relevante. Aceste informații se actualizează cel puțin o dată pe zi.

În cazurile în care utilizatorul unui sistem de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale sau a hidrogenului ⇐ este unicul utilizator al unei instalații de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale sau a hidrogenului ⇐ , utilizatorul sistemului de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale sau a hidrogenului ⇐ poate adresa autorității de reglementare nationale o cerere motivată de prelucrare în regim de confidențialitate a datelor menționate la primul paragraf. În cazul în care ajunge la concluzia că cererea respectivă este justificată, ținând seama, în special, de necesitatea asigurării unui echilibru între interesul protecției legitime a secretelor profesionale, a căror dezvăluire ar afecta în mod negativ strategia comercială globală a utilizatorului instalațiilor de înmagazinare, și obiectivul de a crea o piață internă a gazelor competitivă, autoritatea nationale de reglementare poate permite operatorului de ☒ sistem de ☒ înmagazinare să nu facă publice datele menționate la primul paragraf, pentru o perioadă de cel mult un an.

Al doilea paragraf se aplică fără a aduce atingere obligațiilor de comunicare către operatorul ☒ de sistem ☒ de transport și de sistem și de publicare de către acesta menționate la primul paragraf, cu excepția cazului în care datele cumulate sunt identice cu datele sistemului individual de înmagazinare ⇒ a gazelor naturale sau a hidrogenului ⇐ cu privire la care autoritatea de reglementare națională a aprobat nepublicarea.

- (6) ~~(5)~~ În vederea garantării unor tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și în scopul facilitării utilizării eficiente a infrastructurilor, operatorii de ☒ sisteme de ☒ înmagazinare ⇒ a gazelor naturale și a hidrogenului ⇐ și de sisteme de GNL sau autoritățile de reglementare corespunzătoare fac publice informații suficient de detaliate cu privire la ☒ formarea ☒ ~~derivarea~~ tarifelor, la metodologiile de calcul și la structura tarifelor pentru infrastructura care face obiectul accesului reglementat al terților; ⇒ Instalațiile de GNL cărora li s-a acordat o derogare în temeiul articolului 22 din Directiva 2003/55/CE și al articolului 36 din Directiva 2009/73/CE, precum și al articolului 60 din prezentul regulament, și operatorii de sisteme de înmagazinare a gazelor naturale din cadrul regimului de acces negociat al terților fac publice tarifele pentru infrastructură, în vederea asigurării unui grad suficient de transparență. ⇐

↓ nou

Operatorii de sisteme de înmagazinare și de sisteme de GNL instituie, respectiv, o platformă europeană unică în termen de 18 luni de la [data intrării în vigoare a regulamentului] pentru a publica într-un mod transparent și ușor de utilizat informațiile solicitate în prezentul articol.

↓ 715/2009 (adaptat)

Articolul ~~32~~20

Evidența datelor pentru operatorii de sisteme

Operatorii ☒ de sisteme ☒ de transport și de sistem, operatorii de ☒ sisteme de ☒ înmagazinare și operatorii de sisteme de GNL păstrează la dispoziția autorităților naționale, inclusiv a ~~autorităților~~ de reglementare naționale, a autorității naționale în domeniul concurenței și a Comisiei, pentru o perioadă de cinci ani, toate informațiile menționate la articolele ~~30~~18 și ~~31~~19, precum și în partea 3 din anexa I.

SECȚIUNEA 4

EXPLOATAREA SISTEMELOR DE DISTRIBUȚIE

Articolul 33

Capacitate fermă pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon către sistemul de distribuție

- (1) Operatorii de sisteme de distribuție asigură capacitate fermă pentru accesul instalațiilor de producție a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon conectate la rețeaua lor. În acest scop, operatorii de sisteme de distribuție elaborează, în cooperare cu operatorii de sisteme de transport, proceduri și mecanisme, inclusiv investiții, pentru a asigura fluxul inversat de la rețeaua de distribuție la rețeaua de transport.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere posibilității ca operatorii de sisteme de distribuție să creeze alternative la investițiile în fluxuri inversate, precum soluții de rețele inteligente sau conectarea la alți operatori de rețea. Accesul ferm se poate limita doar la oferirea de capacități care fac obiectul unor limitări operaționale, pentru a se asigura eficiența economică. Autoritatea de reglementare asigură faptul că orice limitare a capacității ferme sau orice limitare operațională este introdusă pe baza unor proceduri transparente și nediscriminatorii și nu creează obstacole nejustificate la intrarea pe piață. În cazul în care instalația de producție suportă costurile legate de asigurarea capacității ferme, nu se aplică nicio limitare.

Articolul 34

Cooperarea dintre operatorii de sisteme de distribuție și operatorii de sisteme de transport

Operatorii de sisteme de distribuție cooperează cu alți operatori de sisteme de distribuție și cu operatorii de sisteme de transport pentru a coordona întreținerea, dezvoltarea sistemului, noile conexiuni și exploatarea sistemului, în vederea asigurării integrității sistemului, a maximizării capacității și a reducerii la minimum a utilizării combustibilului gazos.

Articolul 35

Cerințe privind transparența referitoare la operatorii de sisteme de distribuție

În cazul în care operatorii de sisteme de distribuție sunt responsabili pentru gestionarea calității gazelor în rețelele lor, ei publică informații detaliate privind calitatea gazelor

transportate prin rețelele lor, care ar putea afecta utilizatorii rețelei, în temeiul articolelor 16 și 17 din Regulamentul (UE) 2015/703 al Comisiei.

Articolul 36

Entitatea europeană pentru operatorii de sisteme de distribuție

Operatorii de sisteme de distribuție care exploatează un sistem de gaze naturale cooperează la nivelul Uniunii prin intermediul entității europene pentru operatorii de sisteme de distribuție („entitatea OSD UE”), instituită în conformitate cu articolele 57-52 din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, pentru a promova finalizarea și funcționarea pieței interne a gazelor naturale, precum și gestionarea optimă și o exploatare coordonată a sistemelor de distribuție și de transport.

Membrii înregistrați pot participa la entitatea OSD UE direct sau pot fi reprezentați de asociația națională desemnată de un stat membru sau de o asociație de la nivelul Uniunii.

Costurile legate de activitățile entității OSD UE sunt suportate de către operatorii de sisteme de distribuție care sunt membri înregistrați și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă numai costurile rezonabile și proporționale.

Articolul 37

Modificarea principalelor norme și proceduri pentru entitatea OSD UE

- (1) Normele și procedurile privind participarea operatorilor de sisteme de distribuție la entitatea OSD UE în temeiul articolului 54 din Regulamentul (UE) 2019/942 se aplică, de asemenea, operatorilor de sisteme de distribuție care exploatează un sistem de gaze naturale.
- (2) Grupul consultativ strategic în temeiul articolului 54 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) 2019/942 cuprinde, de asemenea, reprezentanți ai asociațiilor care reprezintă operatorii de sisteme de distribuție europeni ce exploatează exclusiv un sistem de gaze naturale.
- (3) Până la [un an de la intrarea în vigoare], entitatea OSD UE transmite Comisiei și ACER proiectul de statut actualizat, inclusiv un cod de conduită, lista membrilor înregistrați, proiectul de regulament de procedură, inclusiv regulamentul de procedură cu privire la consultarea ENTSO de energie electrică, a ENTSO de gaze și a altor părți interesate, și proiectul de norme de finanțare actualizate.

Proiectul de regulament de procedură actualizat al entității OSD UE asigură o reprezentare echilibrată a tuturor operatorilor de sisteme de distribuție participanți, inclusiv a celor care dețin sau exploatează exclusiv sisteme de gaze naturale.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

- (4) În termen de patru luni de la primirea documentelor în temeiul alineatului (3), ACER transmite Comisiei avizul său, după consultarea organizațiilor care reprezintă toate părțile interesate, în special utilizatorii sistemului de distribuție.
- (5) În termen de trei luni de la primirea avizului ACER, Comisia emite un aviz cu privire la documentele furnizate în temeiul alineatului (3), luând în considerare avizul ACER prevăzut la alineatul (3).
- (6) În termen de trei luni de la data primirii avizului favorabil al Comisiei, operatorii de sisteme de distribuție adoptă și publică statutul, regulamentul de procedură și normele de finanțare actualizate ale entității.
- (7) Documentele menționate la alineatul (3) se transmit Comisiei și ACER în cazul în care li se aduc modificări sau la cererea motivată a Comisiei sau a ACER. Comisia și ACER pot emite un aviz în conformitate cu procesul prevăzut la alineatele (3), (4) și (5).

Articolul 38

Atribuții suplimentare ale entității OSD UE

- (1) Entitatea OSD UE exercită sarcinile enumerate la articolul 55 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) 2019/943 și desfășoară activitățile enumerate la articolul 55 alineatul (2) literele (c)-(e) din regulamentul respectiv și în ceea ce privește rețelele de distribuție care fac parte din sistemul de gaze naturale.
- (2) Pe lângă sarcinile enumerate la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/943, entitatea OSD UE participă la elaborarea codurilor de rețea care sunt relevante pentru exploatarea și planificarea rețelelor de distribuție și pentru exploatarea coordonată a rețelelor de transport și a rețelelor de distribuție în temeiul prezentului regulament și contribuie la atenuarea emisiilor fugitive de metan din sistemul de gaze naturale.
- Atunci când participă la elaborarea de noi coduri de rețea în temeiul articolului 53, entitatea OSD UE respectă cerințele de consultare prevăzute la articolul 56 din Regulamentul (UE) 2019/943.
- (3) Pe lângă activitățile enumerate la articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/943, entitatea OSD UE:
- (a) cooperează cu ENTSO de gaze la monitorizarea implementării codurilor de rețea și a orientărilor adoptate în temeiul prezentului regulament care sunt relevante pentru exploatarea și planificarea rețelelor de distribuție și pentru exploatarea coordonată a rețelelor de transport și a rețelelor de distribuție;
 - (b) cooperează cu ENTSO de gaze și adoptă cele mai bune practici cu privire la exploatarea și planificarea coordonată a sistemelor de transport și de distribuție, inclusiv aspecte precum schimbul de date între operatori și coordonarea resurselor de energie distribuite;

(c) lucrează la identificarea celor mai bune practici pentru implementarea rezultatelor evaluărilor în temeiul articolului 23 alineatul (1a) [propunerea de REDIII] și al articolului 23 [propunerea de DEE revizuită] și pentru cooperarea dintre operatorii de rețele de distribuție a energiei electrice, de rețele de distribuție a gazelor naturale și de sisteme și de sisteme de încălzire și răcire centralizată, inclusiv în scopul evaluării în temeiul articolului 24 alineatul (8) [propunerea de REDIII].

(4) Entitatea OSD UE furnizează ENTSO de gaze informații pentru raportarea sa cu privire la calitatea gazelor, în ceea ce privește rețelele de distribuție în cazul cărora operatorii de sisteme de distribuție sunt responsabili pentru gestionarea calității gazelor, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (3).

Capitolul III

NORME APLICABILE REȚELELOR DE HIDROGEN DEDICATE

Articolul 39

Coordonarea transfrontalieră în ceea ce privește calitatea hidrogenului

(1) Operatorii de rețele de hidrogen cooperează pentru a evita restricționarea fluxurilor transfrontaliere de hidrogen din cauza diferențelor de calitate a hidrogenului.

(2) În cazul în care o restricție a fluxurilor transfrontaliere din cauza diferențelor de calitate a hidrogenului nu poate fi evitată de către operatorii de rețele de hidrogen în cauză în cadrul operațiunilor lor standard, aceștia informează fără întârziere autoritățile de reglementare în cauză. Informațiile includ o descriere și o justificare a oricăror măsuri luate deja de operatorii de rețele de hidrogen.

(3) Autoritățile de reglementare în cauză convin de comun acord, în termen de șase luni, dacă se recunoască restricția sau nu.

(4) În cazul în care autoritățile de reglementare în cauză recunosc restricția, ele solicită operatorilor de rețele de hidrogen în cauză să efectueze, în termen de 12 luni, următoarele acțiuni succesive:

(a) să coopereze și să elaboreze opțiuni fezabile din punct de vedere tehnic pentru a elimina restricția recunoscută;

(b) să desfășoare în comun o analiză cost-beneficiu a opțiunilor fezabile din punct de vedere tehnic, pentru a defini soluții eficiente din punct de vedere economic care să specifice defalcarea costurilor și a beneficiilor pe categoriile de părți afectate;

(c) să realizeze o estimare a duratei de implementare pentru fiecare opțiune potențială;

- (d) să efectueze o consultare publică cu privire la soluțiile fezabile identificate și să țină seama de rezultatele consultării;
- (e) să prezinte, pe baza analizei cost-beneficiu și a rezultatelor consultării publice, o propunere comună de soluție de eliminare a restricției recunoscute, inclusiv calendarul de implementare a acestei soluții, autorităților lor de reglementare respective, spre aprobare, și celorlalte autorități naționale competente din fiecare stat membru implicat, spre informare.
- (5) În cazul în care operatorii de rețele de hidrogen în cauză nu ajung la un acord asupra unei soluții în termen de 12 luni, fiecare operator de rețea de hidrogen își informează fără întârziere propria autoritate de reglementare.
- (6) Autoritățile de reglementare în cauză iau o decizie comună coordonată cu privire la eliminarea restricției recunoscute, ținând seama de analiza cost-beneficiu pregătită de operatorii de sisteme de transport și de rezultatele consultării publice, în termen de șase luni, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942.
- (7) Decizia coordonată comună a autorităților de reglementare în cauză include o decizie privind alocarea costurilor de investiții care urmează să fie suportate de fiecare operator de rețea de hidrogen pentru implementarea soluției convenite, precum și includerea acestora în tarife după 1 ianuarie 2031, ținând seama de costurile și de beneficiile economice, sociale și de mediu ale soluției în statele membre în cauză.
- (8) ACER poate formula recomandări adresate autorităților de reglementare cu privire la detaliile acestor decizii de alocare a costurilor menționate la alineatul (7).
- (9) În cazul în care autoritățile de reglementare în cauză nu pot ajunge la un acord astfel cum se menționează la alineatul (3) din prezentul articol, ACER decide cu privire la restricție, urmând procesul prevăzut la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942. În cazul în care ACER recunoaște restricția, ea solicită operatorilor de rețele de hidrogen să efectueze, în termen de 12 luni, acțiunile menționate la alineatul (4) literele (a)-(e), în mod succesiv.
- (10) În cazul în care autoritățile de reglementare relevante nu pot lua o decizie coordonată comună astfel cum se menționează la alineatele (6) și (7) din prezentul articol, ACER decide cu privire la soluția de eliminare a restricției recunoscute și la alocarea costurilor de investiții care urmează să fie suportate de fiecare operator de sistem pentru implementarea soluției convenite, urmând procesul prevăzut la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942.
- (11) Detaliile suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv detalii privind o specificație comună obligatorie de calitate a hidrogenului pentru conductele de interconectare transfrontaliere de hidrogen, analize cost-beneficiu pentru eliminarea restricțiilor de flux transfrontalier din cauza diferențelor de calitate a hidrogenului, inclusiv detalii care să abordeze acordurile de interconectare, unitățile, schimbul de date, comunicarea și furnizarea de informații între participanții la piață relevanți, se stabilesc într-un cod de rețea instituit în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b).

Articolul 40

Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen

- (1) Operatorii de rețele de hidrogen cooperează la nivelul Uniunii prin intermediul Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen (ENNOH), pentru a promova finalizarea și funcționarea pieței interne a hidrogenului și comerțul transfrontalier, precum și pentru a asigura gestionarea optimă, exploatarea coordonată și evoluția tehnică solidă a rețelei europene de hidrogen.
- (2) În îndeplinirea funcțiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, ENNOH acționează în vederea instituirii unei piețe interne a hidrogenului funcționale și integrate și contribuie la realizarea în mod eficient și sustenabil a obiectivelor stabilite în cadrul de politici privind clima și energia, în special contribuind la integrarea eficientă a hidrogenului produs din surse regenerabile de energie și la sporirea eficienței energetice, menținând în același timp siguranța sistemului. ENNOH primește resurse umane și financiare adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- (3) Până la 1 septembrie 2024, fiecare operator de rețea de hidrogen transmite Comisiei și ACER proiectul de statut, lista membrilor și proiectul de regulament de procedură, inclusiv regulamentul de procedură cu privire la consultarea părților interesate, ale ENNOH care urmează să fie instituită.
- (4) Operatorii de rețele de hidrogen transmit Comisiei și ACER orice proiecte de modificare a statutului, a listei membrilor sau a regulamentului de procedură ale ENNOH.
- (5) În termen de patru luni de la primirea proiectului de statut, a listei membrilor, a proiectului de regulament de procedură sau a proiectelor de modificare a acestora, după consultarea organizațiilor care reprezintă toate părțile interesate, în special utilizatorii sistemelor, inclusiv clienții, ACER transmite Comisiei un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor, la proiectul de regulament de procedură sau la proiectele de modificare a acestora respective.
- (6) În termen de trei luni de la primirea avizului ACER, Comisia emite un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor, la proiectul de regulament de procedură sau la proiectele de modificare a acestora, luând în considerare avizul ACER prevăzut la alineatul (5).
- (7) În termen de trei luni primirea avizului favorabil al Comisiei, operatorii de rețele de hidrogen adoptă și publică statutul, lista membrilor și regulamentul de procedură.
- (8) Documentele menționate la alineatul (3) se transmit Comisiei și ACER în cazul în care li se aduc modificări sau la cererea motivată a Comisiei sau a ACER. ACER și Comisia emit un aviz în conformitate cu alineatele (5), (6) și (7).

Articolul 41

Tranziția către ENNOH

- (1) Până la înființarea ENNOH în conformitate cu articolul 40, Comisia instituie o platformă temporară care să implice ACER și toți participanții la piață relevanți, inclusiv ENTSO de gaze, ENTSO de energie electrică și entitatea OSD UE, și asigură sprijinul administrativ al acestora. Această platformă va promova activitățile de definire a domeniului de aplicare și de dezvoltare a aspectelor relevante pentru construirea rețelei și a piețelor hidrogenului. Platforma va înceta să mai existe odată ce ENNOH va fi înființată.
- (2) Până la înființarea ENNOH, ENTSO de gaze va fi responsabilă pentru elaborarea planurilor de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii în ceea ce privește rețelele de gaze și de hidrogen. În cadrul îndeplinirii acestei sarcini, ENTSO de gaze asigură consultarea și includerea efectivă a tuturor participanților la piață, inclusiv a participanților la piața hidrogenului.

Articolul 42

Atribuțiile ENNOH

- (1) ENNOH:
- (a) elaborează coduri de rețea în domeniile stabilite la articolul 54 cu scopul de a atinge obiectivele stabilite la articolul 40;
 - (b) adoptă și publică, de două ori pe an, un plan fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, inclusiv o evaluare europeană cu privire la adecvarea capacităților;
 - (c) cooperează cu ENTSO de energie electrică și cu ENTSO de gaze;
 - (d) elaborează recomandări cu privire la coordonarea cooperării tehnice dintre operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție din domeniul gazelor, pe de o parte, și operatorii de rețele de hidrogen, pe de altă parte, în Uniune;
 - (e) elaborează recomandări cu privire la coordonarea cooperării tehnice dintre operatorii de rețele din Uniune și cei terți;
 - (f) adoptă un program anual de activitate;
 - (g) adoptă un raport anual;
 - (h) adoptă o evaluare anuală privind aprovizionarea cu hidrogen care să acopere statele membre în care hidrogenul este utilizat la producerea de energie electrică sau pentru aprovizionarea gospodăriilor;
 - (i) adoptă un raport de monitorizare a calității hidrogenului, până cel târziu la 15 mai 2026 și ulterior o dată la doi ani, care să includă evoluții și previziuni referitoare la evoluțiile preconizate ale parametrilor de calitate a hidrogenului, precum și informații privind cazurile legate de diferențele dintre specificațiile de calitate a hidrogenului și modul în care au fost soluționate aceste cazuri;

- (j) promovează securitatea cibernetică și protecția datelor în cooperare cu autoritățile competente și cu entitățile reglementate;
- (2) ENNOH monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor de rețea și a orientărilor adoptate de Comisie în conformitate cu articolele 54, 55 și 56 și impactul acestora asupra armonizării normelor aplicabile care vizează facilitarea dezvoltării și integrării piețelor. Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen raportează ACER constatările sale și include rezultatele analizei în raportul anual menționat la alineatul (1) litera (f) din prezentul articol.
- (3) ENNOH publică procesele-verbale ale reuniunilor adunării generale, ale ședințelor consiliului de administrație și ale reuniunilor comitetelor sale și pune la dispoziția publicului informații periodice privind procesul decizional și activitățile sale.
- (4) Programul anual de activitate menționat la alineatul (1) litera (f) cuprinde o listă și o descriere a codurilor de rețea care urmează să fie întocmite, un plan cu privire la coordonarea exploatării rețelei, o listă a activităților de cercetare și dezvoltare care urmează să fie realizate în decursul anului în cauză, precum și un calendar previzional.
- (5) ENNOH pune la dispoziția ACER toate informațiile de care ACER are nevoie pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul articolului 46. Pentru a permite ENNOH să îndeplinească această cerință, operatorii de rețele de hidrogen furnizează ENNOH informațiile solicitate.
- (6) La cererea Comisiei, ENNOH prezintă Comisiei punctul său de vedere cu privire la adoptarea orientărilor stabilite la articolul 56.

Articolul 43

Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani pentru hidrogen

- (1) Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii menționat la articolul 42 cuprinde modelarea rețelei integrate, elaborarea de scenarii și o evaluare a rezilienței sistemului.

În special, planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii:

- (a) se bazează pe rapoartele privind dezvoltarea rețelelor naționale de hidrogen, stabilite la articolul 52 din Directiva reformată privind gazele, dacă sunt disponibile, și pe capitolul IV din Regulamentul (UE) xxx [Regulamentul TEN-E];
- (b) în ceea ce privește interconexiunile transfrontaliere, se bazează, de asemenea, pe nevoile rezonabile ale diferiților utilizatori ai rețelei și integrează angajamentele pe termen lung ale investitorilor menționați la articolul 55 și în capitolul IX secțiunea 3 din Directiva reformată privind gazele;
- (c) identifică deficiențele investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.

În ceea ce privește al doilea paragraf litera (c), planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii poate fi însoțit de o analiză a obstacolelor aflate în calea creșterii capacității transfrontaliere a rețelei, provocate de diferențele existente la nivelul procedurilor sau al practicilor de aprobare.

- (2) ACER emite un aviz cu privire la rapoartele naționale privind dezvoltarea rețelei de hidrogen, dacă este cazul, în vederea evaluării consecvenței acestora cu planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii. În cazul în care ACER identifică neconcordanțe între un raport național privind dezvoltarea rețelei de hidrogen și planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, ea recomandă, după caz, modificarea raportului național privind dezvoltarea rețelei de hidrogen sau a planului de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii.
- (3) Atunci când elaborează planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii menționat la articolul 42, ENNOH cooperează cu ENTSO de energie electrică și cu ENTSO de gaze, în special în ceea ce privește realizarea analizei cost-beneficiu la nivelul întregului sistem energetic și a modelului interconectat al pieței și rețelei energetice, incluzând infrastructura de transport pentru energia electrică, pentru gaze și pentru hidrogen, precum și instalațiile de înmagazinare, instalațiile de GNL, terminalele de hidrogen și electrolizările menționate la articolul 11 [Revizuirea TEN-E], scenariile pentru planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani menționate la articolul 12 [Revizuirea TEN-E] și identificarea lacunelor în materie de infrastructură menționate la articolul 13 [Revizuirea TEN-E].

Articolul 44

Costuri

Costurile legate de activitățile ENNOH menționate la articolul 42 din prezentul regulament sunt suportate de operatorii de rețele de hidrogen și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă costurile respective numai dacă acestea sunt rezonabile și adecvate.

Articolul 45

Consultări

- (1) La elaborarea propunerilor în conformitate cu atribuțiile menționate la articolul 42, ENNOH organizează un proces de consultare extinsă, într-un stadiu incipient și în mod deschis și transparent, implicând toți participanții la piață relevanți, în special organizațiile reprezentând toate părțile interesate, în conformitate cu regulamentul de procedură menționat la articolul 40 din prezentul regulament. Procesul de consultare ține seama de observațiile părților interesate înainte de adoptarea finală a propunerii, cu scopul de a identifica punctele de vedere și propunerile tuturor părților relevante în cursul procesului decizional. Consultarea include, de asemenea, autorități de reglementare și alte autorități naționale, producători, utilizatori ai rețelei, inclusiv clienți, organisme tehnice și platforme ale părților interesate.
- (2) Toate documentele și procesele-verbale ale reuniunilor legate de consultări se fac publice.

- (3) Înainte de adoptarea propunerilor menționate la articolul 42, ENNOH precizează în ce mod au fost luate în considerare observațiile primite în cadrul consultării. În cazul în care observațiile nu au fost luate în considerare, aceasta furnizează un avis motivat.

Articolul 46

Monitorizarea efectuată de ACER

- (1) ACER monitorizează executarea atribuțiilor ENNOH menționate la articolul 42 și raportează Comisiei cu privire la constatările sale.
- (2) ACER monitorizează implementarea de către ENNOH a codurilor de rețea și a orientărilor adoptate de Comisie, prevăzute la articolele 54, 55 și 56. În cazul în care ENNOH nu a implementat aceste coduri de rețea sau orientări, ACER solicită ENNOH să prezinte o explicație motivată corespunzător cu privire la motivele neimplementării. ACER informează Comisia referitor la această explicație și își prezintă avizul cu privire la aceasta.
- (3) ENNOH transmite ACER, în vederea emiterii unui avis, proiectul de plan de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii și proiectul de program anual de activitate, inclusiv informațiile cu privire la procesul de consultare, precum și celelalte documente menționate la articolul 42.

În cazul în care consideră că proiectul de program anual de activitate sau proiectul de plan de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii prezentat de ENNOH nu contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective, funcționării eficiente a pieței sau la realizarea unui nivel suficient de interconectare transfrontalieră, ACER transmite ENNOH și Comisiei un avis motivat corespunzător și recomandări, în termen de două luni de la prezentarea programului sau a planului.

Articolul 47

Cooperarea regională a operatorilor de rețele de hidrogen

- (1) Operatorii de rețele de hidrogen instituie o cooperare regională în cadrul ENNOH, pentru a contribui la îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 42.
- (2) Operatorii de rețele de hidrogen promovează încheierea de acorduri operaționale pentru a asigura gestionarea optimă a rețelei și asigură interoperabilitatea sistemului interconectat de hidrogen al Uniunii pentru facilitarea cooperării comerciale și operaționale dintre operatorii de rețele de hidrogen adiacenți.

Articolul 48

Cerințe privind transparența referitoare la operatorii de rețele de hidrogen

- (1) Operatorii de rețele de hidrogen publică informații detaliate privind serviciile pe care le oferă și condițiile relevante aplicate, împreună cu informațiile tehnice necesare pentru ca utilizatorii rețelei de hidrogen să dobândească accesul efectiv la rețea.

- (2) Pentru a asigura tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și pentru a facilita utilizarea eficientă a rețelei de hidrogen, începând de la 1 ianuarie 2031 operatorii de rețele de hidrogen sau autoritățile competente publică informații complete despre formarea, metodologia și structura tarifelor.
- (3) Operatorii de rețele de hidrogen publică informații detaliate privind calitatea hidrogenului transportat în rețelele lor, care ar putea afecta utilizatorii rețelei.
- (4) Punctele relevante ale unei rețele de hidrogen despre care trebuie publicate informații se aprobă de către autoritățile competente după consultarea utilizatorilor rețelei de hidrogen.
- (5) Operatorii de rețele de hidrogen divulgă întotdeauna informațiile necesare în temeiul prezentului regulament într-un mod logic, clar, cuantificabil, ușor accesibil și nediscriminatoriu.
- (6) Operatorii de rețele de hidrogen publică informații *ex ante* și *ex post* privind cererea și oferta, inclusiv previziuni periodice și informațiile înregistrate. Autoritatea de reglementare se asigură că toate aceste informații sunt făcute publice. Nivelul de detaliu al informațiilor care se publică reflectă informațiile disponibile operatorilor de rețele de hidrogen.
- (7) Participanții la piață implicați furnizează operatorilor de rețele de hidrogen datele menționate în prezentul articol.
- (8) Detaliile suplimentare necesare în vederea implementării cerințelor de transparență pentru operatorii de rețele de hidrogen, inclusiv detalii suplimentare privind conținutul, frecvența și forma furnizării de informații de către operatorii de rețele de hidrogen, se stabilesc într-un cod de rețea instituit în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) din prezentul regulament.

Articolul 49

Păstrarea evidențelor în cadrul sistemului de hidrogen

Operatorii de rețele de hidrogen, operatorii de instalații de înmagazinare a hidrogenului și operatorii de terminale de hidrogen păstrează la dispoziția autorităților naționale, inclusiv a autorității de reglementare, a autorității naționale în domeniul concurenței și a Comisiei, pentru o perioadă de cinci ani, toate informațiile menționate la articolele 31 și 48, precum și în partea 4 din anexa I.

Articolul 50

Prezumția de conformitate cu standardele armonizate

- (1) Standardele armonizate sau părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele menționate în actele delegate emise în temeiul articolului 54 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament sau în actele de punere în aplicare emise în conformitate cu articolul 51.

- (2) Comisia informează organismul european de standardizare și, dacă este necesar, emite un nou mandat în vederea revizuirii standardelor armonizate respective.

Articolul 51

Specificații comune

Comisia deține competența de a adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili specificații comune privind cerințele prevăzute la articolul 46 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] sau poate stabili specificațiile respective într-un cod de rețea în temeiul articolului 54 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament, în cazul în care:

- (a) respectivele cerințe nu sunt prevăzute de standarde armonizate sau de părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau
- (b) Comisia constată întârzieri nejustificate în adoptarea standardelor armonizate solicitate sau consideră că standardele armonizate relevante nu sunt suficiente sau
- (c) Comisia a decis, în conformitate cu procedura menționată la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, să mențină în mod restricționat sau să retragă referințele la standardele armonizate sau la părțile acestora care prevăd cerințele respective.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (3).

Capitolul IV

CODURI DE REȚEA ȘI ORIENTĂRI

Articolul 52

Adoptarea codurilor de rețea și a orientărilor

- (1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare sau acte delegate, sub rezerva competențelor menționate la articolele 53-56. Aceste acte pot fi adoptate sub formă de coduri de rețea pe baza textului propunerilor elaborate de ENTSO de gaze sau de ENNOH sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut în lista priorităților în temeiul articolului 53 alineatul (3), de către entitatea OSD UE, acolo unde este cazul în cooperare cu ENTSO de energie electrică, și de către ENNOH și ACER, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 52-55, ori sub formă de orientări adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 56.
- (2) Codurile de rețea și orientările:

- (a) asigură gradul minim de armonizare necesar pentru a atinge obiectivele prezentului regulament;
- (b) țin seama, după caz, de caracteristicile regionale specifice;
- (c) nu depășesc ceea ce este necesar în scopul literei (a) și
- (d) se aplică tuturor punctelor de interconectare din interiorul Uniunii și punctelor de intrare dinspre și de ieșire către țări terțe.

↓ 715/2009 (adaptat)

Articolul ~~53~~6

~~Stabilirea~~ ☒ **Instituirea** ☒ **Stabilirea de coduri de rețea**

↓ nou

- (1) Comisia deține competența de a adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili coduri de rețea în următoarele domenii:
- (a) normele privind schimbul de date și decontarea care pun în aplicare articolele 21 și 22 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] în ceea ce privește interoperabilitatea și schimbul de date, precum și normele armonizate pentru exploatarea sistemelor de transport al gazelor, platformele de rezervare a capacității și procesele IT relevante pentru funcționarea pieței interne.
 - (b) normele de interoperabilitate pentru sistemul de gaze naturale, care pun în aplicare articolele 9 și 46 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx], inclusiv abordând acordurile de interconectare, normele privind controlul fluxurilor și principiile de măsurare a cantității și calității gazelor, normelor privind alocarea și corelarea, seturilor comune de unități, schimbul de date, calitatea gazului, inclusiv norme privind gestionarea restricțiilor transfrontaliere cauzat de diferențele de calitate a gazelor, de diferențele în ceea ce privește practicile de odorizare sau de diferențele în ceea ce privește volumul de hidrogen adăugat în sistemul de gaze naturale, clasificarea în funcție de indicele Wobbe, măsurile de atenuare, nivelurile minime de acceptare a parametrilor de calitate a gazelor relevanți pentru asigurarea fluxului transfrontalier neîngrădit de biometan (de exemplu, conținutul de oxigen), monitorizarea pe termen scurt și lung a calității gazelor, furnizarea de informații și cooperarea între participanții la piață relevanți, raportarea cu privire la calitatea gazelor, transparența, procedurile de comunicare, inclusiv în cazul unor evenimente excepționale;
 - (c) normele privind alocarea capacității și gestionarea congestiei care pun în aplicare articolul 29 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] și articolele 7-10 din prezentul regulament, inclusiv norme privind cooperarea în legătură cu procedurile de întreținere și cu calcularea capacităților care afectează alocarea capacităților, standardizarea produselor și

unităților de capacitate, inclusiv agregarea, metodologia de alocare, inclusiv algoritmi, secvența și procedura de licitație pentru capacitatea existentă, incrementală, fermă și întreruptibilă, platformele de rezervare a capacității, schemele de suprasubscriere și de răscumpărare, schemele pe termen scurt și lung de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii sau orice altă schemă de gestionare a congestiei care împiedică blocarea capacității;

- (d) normele de echilibrare, inclusiv normele specifice rețelei privind procedura de nominalizare, normele privind tarifele de dezechilibru și normele de echilibrare operațională între rețelele operatorilor de sisteme de transport, care pun în aplicare articolul 35 alineatul (5) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] și articolele 7-10 din prezentul regulament, incluzând norme specifice rețelei privind procedura de nominalizare, tarifele de dezechilibru, procesele de decontare asociate tarifului de dezechilibru zilnic și echilibrarea operațională între rețelele operatorilor de sisteme de transport;
- (e) normele privind structurile tarifare armonizate de transport care pun în aplicare articolul 72 alineatul (7) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] și articolele 15-16 din prezentul regulament, normele privind structurile tarifare armonizate de transport pentru gaze, inclusiv normele privind aplicarea unei metodologii de stabilire a prețurilor de referință, cerințele asociate de consultare și de publicare, precum și calcularea prețurilor de rezervă pentru produsele de capacitate standard, reducerile pentru GNL și instalații de înmagazinare, veniturile autorizate, procedurile privind implementarea unei reduceri pentru gazele din surse regenerabile și pentru gazele cu emisii scăzute de carbon, inclusiv principii comune pentru mecanismele de compensare între operatorii de sisteme de transport.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (3).

- (2) Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește instituirea de coduri de rețea în următoarele domenii:

- (a) normele privind siguranța și fiabilitatea rețelei, inclusiv norme privind siguranța în exploatare a rețelei, precum și norme de fiabilitate care să asigure calitatea serviciului rețelei;
- (b) normele privind racordarea la rețea, inclusiv normele privind racordarea instalațiilor de producere a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon, procedurile pentru cererile de racordare;
- (c) procedurile operaționale pentru situații de urgență, inclusiv planurile de apărare a sistemului, planurile de restaurare, interacțiunile de pe piață, schimbul de informații și comunicarea, precum și instrumente și instalații;
- (d) normele privind schimburile comerciale asociate prestării tehnice și operaționale de servicii de acces la rețea și de echilibrare a sistemului;
- (e) eficiența energetică a rețelelor de gaze și a componentelor acestora, precum și eficiența energetică în ceea ce privește planificarea rețelelor și investițiile care

permit cea mai eficientă soluție din punct de vedere energetic din perspectiva sistemului;

(f) aspectele legate de securitatea cibernetică ale fluxurilor transfrontaliere de gaze naturale, inclusiv norme privind cerințele minime comune, planificarea, monitorizarea, raportarea și gestionarea crizelor.

(3) După consultarea ACER, a ENTSO de gaze, a ENNOH, a entității OSD UE și a celorlalte părți interesate relevante, Comisia stabilește, o dată la trei ani, o listă a priorităților care identifică domeniile prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru a fi incluse în elaborarea codurilor de rețea. Dacă obiectul codului de rețea este direct legat de exploatarea sistemului de distribuție și nu relevant în primul rând pentru sistemul de transport, Comisia poate solicita entității OSD UE, în cooperare cu ENTSO de gaze, să convoace un comitet de redactare și să înainteze ACER o propunere de cod de rețea.

(4) Comisia solicită ACER să îi prezinte, într-un termen rezonabil care nu depășește șase luni de la primirea solicitării Comisiei, orientări-cadru fără caracter obligatoriu care stabilește principii clare și obiective pentru elaborarea codurilor de rețea referitor la domeniile identificate în lista de priorități. Solicitarea Comisiei poate include condițiile pe care trebuie să le abordeze orientările-cadru. Fiecare orientare-cadru contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței. În urma unei cereri motivate din partea ACER, Comisia poate prelungi termenul pentru transmiterea orientărilor.

(5) ACER consultă ENTSO de gaze, ENNOH, entitatea OSD UE și celelalte părți interesate relevante cu privire la orientările-cadru, în termen de cel puțin două luni, într-un mod deschis și transparent.

(6) ACER prezintă Comisiei o orientare-cadru fără caracter obligatoriu atunci când i se solicită acest lucru în temeiul alineatului (4).

(7) În cazul în care Comisia consideră că orientarea-cadru nu contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței, Comisia poate solicita ACER să revizuiască orientarea-cadru într-un termen rezonabil și să o retransmită Comisiei.

(8) În cazul în care ACER nu transmite sau nu retransmite o orientare-cadru în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (4) sau (7), Comisia elaborează orientarea-cadru în cauză.

(9) Comisia solicită ENTSO de gaze sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut în lista priorităților menționată la alineatul (3), entității OSD UE în cooperare cu ENTSO de gaze să prezinte ACER, într-un termen rezonabil care să nu depășească 12 luni de la primirea solicitării Comisiei, o propunere de cod de rețea în conformitate cu orientarea-cadru relevantă.

(10) ENTSO de gaze sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut în lista priorităților menționată la alineatul (3), entitatea OSD UE în cooperare cu ENTSO de gaze convoacă un comitet de redactare care să o asiste în procesul de elaborare a codului de rețea. Comitetul de redactare este format din reprezentanți ai ACER, ai ENTSO de gaze, ai ENNOH, dacă este cazul ai entității OSD UE și dintr-un număr limitat de

părți interesate principale afectate. ENTSO de gaze sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut în lista priorităților menționată la alineatul (3), entitatea OSD UE în cooperare cu ENTSO de gaze elaborează propuneri de coduri de rețea în domeniile menționate la alineatele (1) și (2), în cazul în care Comisia le solicită acest lucru în conformitate cu alineatul (9).

- (11) ACER revizuieste propunerea de cod de rețea pentru a se asigura că aceasta este conformă cu orientările-cadru relevante și contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței și transmite Comisiei codul de rețea revizuit în termen de șase luni de la primirea propunerii. În propunerea transmisă Comisiei, ACER ține seama de opiniile exprimate de toate părțile implicate în cursul elaborării proiectului de propunere sub conducerea ENTSO de gaze sau a entității OSD UE și consultă părțile interesate relevante cu privire la versiunea codului de rețea care urmează să fie transmisă Comisiei.
- (12) În cazul în care ENTSO de gaze sau entitatea OSD UE nu au reușit să elaboreze un cod de rețea în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (9), Comisia poate solicita ACER să pregătească un proiect de cod de rețea pe baza orientării-cadru relevante. ACER poate lansa o consultare suplimentară. ACER transmite Comisiei un proiect de cod de rețea pregătit în temeiul prezentului alineat și poate recomanda adoptarea acestuia.
- (13) În cazul în care ENTSO de gaze sau entitatea OSD UE nu au elaborat un cod de rețea sau ACER nu a elaborat un proiect de cod de rețea în conformitate cu alineatul (12) ori la propunerea ACER în temeiul alineatului (11), Comisia poate adopta, din proprie inițiativă, unul sau mai multe coduri de rețea în domeniile enumerate la alineatele (1) și (2).
- (14) În cazul în care Comisia propune adoptarea unui cod de rețea din proprie inițiativă, Comisia consultă ACER, ENTSO de gaze și toate părțile interesate relevante cu privire la proiectul de cod de rețea, într-un interval de cel puțin două luni.
- (15) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului Comisiei de a adopta și de a modifica orientările stabilite la articolul 56. Prezentul articol nu aduce atingere posibilității ca ENTSO de gaze să elaboreze orientări fără caracter obligatoriu în domeniile prevăzute la alineatele (1) și (2), atunci când orientările respective nu se aplică unor domenii care fac obiectul unei solicitări adresate ENTSO de gaze de către Comisie. ENTSO de gaze transmite orice astfel de orientare către ACER, în vederea emiterii unui aviz, și ia în considerare avizul respectiv în mod corespunzător.

↓ 715/2009 (nou)

- ~~(1) După consultarea agenției, a ENTSO de gaze și a celorlalte părți interesate relevante, Comisia stabilește lista anuală a priorităților, care identifică domeniile prevăzute la articolul 8 alineatul (6) care urmează să fie incluse în elaborarea codurilor de rețea.~~
- ~~(2) Comisia solicită agenției să transmită într-un termen rezonabil, care să nu depășească șase luni, o orientare cadru fără caracter obligatoriu („orientarea cadru”), care să stabilească principii clare și obiective, în conformitate cu articolul 8 alineatul (7), pentru elaborarea codurilor de rețea referitoare la domeniile identificate în lista de~~

~~priorități. Fiecare orientare cadru contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței. În urma unei cereri motivate din partea agenției, Comisa poate prelunge acest termen.~~

~~(3) Agenția consultă în mod oficial ENTSO de gaze și alte părți interesate relevante cu privire la orientarea cadru, într-un interval de cel puțin două luni, într-un mod deschis și transparent.~~

~~(4) În cazul în care Comisia consideră că orientarea cadru nu contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței, Comisia poate solicita agenției să revizuiască orientarea cadru într-un termen rezonabil și să le retransmită Comisiei.~~

~~(5) În cazul în care agenția nu transmite sau nu retransmite orientarea cadru în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatelor (2) sau (4), Comisia elaborează orientarea cadru în cauză.~~

~~(6) Comisia solicită ENTSO de gaze să transmită agenției un cod de rețea conform cu orientarea cadru relevantă într-un termen rezonabil, care să nu depășească douăsprezece luni.~~

~~(7) În termen de trei luni de la data primirii unui cod de rețea, perioadă în care agenția poate avea o consultare formală cu părțile interesate relevante, agenția prezintă ENTSO de gaze un aviz motivat cu privire la codul de rețea.~~

~~(8) ENTSO de gaze poate modifica codul de rețea din perspectiva avizului agenției și îl poate retransmite agenției.~~

~~(9) În momentul în care agenția consideră că respectivul cod de rețea este conform cu orientarea cadru relevantă, agenția transmite Comisiei codul de rețea și poate recomanda adoptarea acestuia într-un termen rezonabil. În cazul în care Comisia nu adoptă codul de rețea respectiv, aceasta prezintă motivele în acest sens.~~

~~(10) În cazul în care ENTSO de gaze nu a reușit să elaboreze un cod de rețea în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (6), Comisia poate solicita agenției să pregătească un proiect de cod de rețea pe baza orientării cadru relevante. Agenția poate lansa alte consultări pe parcursul pregătirii unui proiect de cod de rețea, în temeiul prezentului alineat. Agenția transmite Comisiei un proiect de cod de rețea pregătit în temeiul prezentului alineat și poate recomanda adoptarea acestuia.~~

~~(11) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă în cazul în care ENTSO de gaze nu a pregătit un cod de rețea sau agenția nu a pregătit un proiect de cod de rețea în conformitate cu alineatul (10) din prezentul articol, sau la recomandarea agenției, în temeiul alineatului (9) din prezentul articol, unul sau mai multe coduri de rețea în domeniile enumerate la articolul 8 alineatul (6).~~

~~În cazul în care Comisia propune adoptarea unui cod de rețea din proprie inițiativă, Comisia consultă agenția, ENTSO de gaze și toate părțile interesate relevante cu privire la proiectul de cod de rețea într-un interval de cel puțin două luni. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).~~

~~(12) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului Comisiei de a adopta sau de a modifica liniile directoare, astfel cum se prevede la articolul 23.~~

↓ nou

Articolul 54

Instituirea de coduri de rețea pentru hidrogen

(1) Comisia deține competența de a adopta acte de punere în aplicare pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament prin stabilirea unor coduri de rețea în domeniul normelor de transparență care pun în aplicare articolul 48 din prezentului regulament, incluzând detalii suplimentare conținutul, frecvența și forma furnizării de informații de către operatorii de rețele de hidrogen, și care pun în aplicare anexa I punctul 4 din prezentul regulament, incluzând detalii privind formatul și conținutul informațiilor necesare utilizatorilor rețelei pentru a avea acces efectiv la rețea, informații care trebuie publicate la punctele relevante, detalii privind calendarele.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 61 alineatul (2).

(2) Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește instituirea de coduri de rețea în următoarele domenii:

- (a) eficiența energetică a rețelelor de hidrogen și a componentelor acestora, precum și eficiența energetică în ceea ce privește planificarea rețelelor și investițiile care permit cea mai eficientă soluție din punct de vedere energetic din perspectiva sistemului;
- (b) normele de interoperabilitate pentru rețeaua de hidrogen, inclusiv abordând acordurile de interconectare, unitățile, schimbul de date, transparența, comunicarea, furnizarea de informații și cooperarea între participanții la piață relevanți, precum și calitatea hidrogenului, inclusiv standardizare și specificații comune, odorizarea, analize cost-beneficiu pentru eliminarea restricțiilor de flux transfrontalier cauzate de diferențele de calitate a hidrogenului și raportarea cu privire la calitatea hidrogenului;
- (c) normele privind sistemul de compensare financiară pentru infrastructura transfrontalieră de hidrogen;
- (d) normele privind alocarea capacității și gestionarea congestiei, inclusiv norme privind cooperarea în legătură cu procedurile de întreținere și cu calcularea capacităților care afectează alocarea capacităților, standardizarea produselor și unităților de capacitate, inclusiv agregarea, metodologia de alocare, inclusiv algoritmi, secvența și procedura de licitație pentru capacitatea existentă, incrementală, fermă și întreruptibilă, platformele de rezervare a capacității, schemele de suprasubscriere și de răscumpărare, schemele pe termen scurt și lung de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii sau orice altă schemă de gestionare a congestiei care împiedică monopolizarea capacității;

- (e) normele privind structurile tarifare armonizate pentru accesul la rețeaua de hidrogen, inclusiv norme privind aplicarea unei metodologii de stabilire a prețurilor de referință, cerințele asociate de consultare și de publicare, precum și calcularea prețurilor de rezervă pentru produsele de capacitate standard și veniturile autorizate;
 - (f) normele pentru determinarea valorii activelor transferate și a taxei specifice;
 - (g) normele de echilibrare, inclusiv normele specifice rețelei privind procedura de nominalizare, normele privind tarifele de dezechilibru și normele de echilibrare operațională între rețelele operatorilor de rețele de hidrogen, incluzând norme specifice rețelei privind procedura de nominalizare, tarifele de dezechilibru, procesele de decontare asociate tarifului de dezechilibru zilnic și echilibrarea operațională între rețelele operatorilor de sisteme de transport;
 - (h) aspectele legate de securitatea cibernetică ale fluxurilor transfrontaliere de hidrogen, inclusiv norme privind cerințele minime comune, planificarea, monitorizarea, raportarea și gestionarea crizelor.
- (3) După consultarea ACER, a ENNOH, a ENTSO de gaze, a entității OSD UE și a celorlalte părți interesate relevante, Comisia stabilește, o dată la trei ani, o listă a priorităților care identifică domeniile prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru a fi incluse în elaborarea codurilor de rețea.
 - (4) Comisia solicită ACER să îi prezinte, într-un termen rezonabil care nu depășește șase luni de la primirea solicitării Comisiei, orientări-cadru fără caracter obligatoriu care stabilește principii clare și obiective pentru elaborarea codurilor de rețea referitor la domeniile identificate în lista de priorități. Solicitarea Comisiei poate include condițiile pe care trebuie să le abordeze orientarea-cadru. Fiecare orientare-cadru contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței. În urma unei cereri motivate din partea ACER, Comisia poate prelungi termenul pentru transmiterea orientărilor.
 - (5) ACER consultă ENNOH, ENTSO de gaze și celelalte părți interesate relevante cu privire la orientarea-cadru, într-un interval de cel puțin două luni, într-un mod deschis și transparent.
 - (6) ACER prezintă Comisiei o orientare-cadru fără caracter obligatoriu atunci când i se solicită acest lucru în temeiul alineatului (4).
 - (7) În cazul în care Comisia consideră că orientarea-cadru nu contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței, Comisia poate solicita ACER să revizuiască orientarea-cadru într-un termen rezonabil și să o retransmită Comisiei.
 - (8) În cazul în care ACER nu transmite sau nu retransmite o orientare-cadru în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (4) sau (6), Comisia elaborează orientarea-cadru în cauză.
 - (9) Comisia solicită ENNOH să prezinte ACER, într-un termen rezonabil care să nu depășească 12 luni de la primirea solicitării Comisiei, o propunere de cod de rețea în conformitate cu orientarea-cadru relevantă.

- (10) ENNOH convoacă un comitet de redactare care să o sprijine în procesul de elaborare a codului de rețea. Comitetul de redactare este format din reprezentanți ai ACER, ai ENTSO de gaze, ai ENTSO de electricitate și, dacă este cazul, ai entității OSD UE, precum și dintr-un număr limitat de părți interesate principale afectate. Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen elaborează propuneri de coduri de rețea în domeniile menționate la alineatele (1) și (2).
- (11) ACER revizuieste propunerea de cod de rețea pentru a se asigura că aceasta este conformă cu orientările-cadru relevante și contribuie la integrarea pieței și la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței și transmite Comisiei codul de rețea revizuit în termen de șase luni de la primirea propunerii. În codul de rețea revizuit, ACER ține seama de opiniile exprimate de toate părțile implicate în cursul elaborării proiectului de propunere sub conducerea Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen și consultă părțile interesate relevante cu privire la versiunea revizuită care urmează să fie transmisă Comisiei.
- (12) În cazul în care ENNOH nu a elaborat un cod de rețea în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (9), Comisia poate solicita ACER să pregătească un proiect de cod de rețea pe baza orientării-cadru relevante. ACER poate lansa o consultare suplimentară pe parcursul pregătirii unui proiect de cod de rețea în temeiul prezentului alineat. ACER transmite Comisiei un proiect de cod de rețea pregătit în temeiul prezentului alineat și poate recomanda adoptarea acestuia.
- (13) În cazul în care Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen nu a elaborat un proiect de cod de rețea sau în cazul în care ACER nu a elaborat un proiect de cod de rețea astfel cum se menționează la alineatul (12), Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la propunerea ACER în temeiul alineatului (11), unul sau mai multe coduri de rețea în domeniile enumerate la alineatele (1) și (2).
- (14) În cazul în care Comisia propune adoptarea unui cod de rețea din proprie inițiativă, Comisia consultă ACER, ENNOH, ENTSO de gaze și toate părțile interesate relevante cu privire la proiectul de cod de rețea, într-un interval de cel puțin două luni.
- (15) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului Comisiei de a adopta și de a modifica orientările stabilite la articolul 56. Prezentul articol nu aduce atingere posibilității ca ENNOH să elaboreze orientări fără caracter obligatoriu în domeniile prevăzute la alineatele (1) și (2), atunci când orientările respective nu se aplică unor domenii care fac obiectul unei solicitări adresate ENNOH de către Comisie. ENNOH transmite orice astfel de orientare către ACER, în vederea emiterii unui aviz, și ia în considerare avizul respectiv în mod corespunzător.

↓ 715/2009 (nou)

Articolul ~~55~~

Modificarea codurilor de rețea

- (1) ~~Proiectele de modificare a oricărui cod de rețea adoptat în conformitate cu articolul 6 pot fi propuse agenției de către persoanele care pot fi interesate de respectivul cod de rețea, inclusiv de către ENTSO de gaze, operatorii de transport și de sistem, utilizatorii de rețea și consumatori. De asemenea, agenția poate propune modificări din proprie inițiativă.~~
- (2) ~~Agenția consultă toate părțile interesate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009. În urma acestui proces, agenția poate prezenta Comisiei propuneri motivate de modificare, explicând modul în care propunerile respective respectă obiectivele codurilor de rețea stabilite la articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament.~~
- (3) ~~Comisia poate adopta, ținând seama de propunerile agenției, modificări la oricare dintre codurile de rețea adoptate în temeiul articolului 6. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).~~
- (4) ~~Luarea în considerare a modificărilor propuse în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 28 alineatul (2) se limitează la analizarea aspectelor legate de modificarea propusă. Modificările propuse nu aduc atingere altor modificări pe care le poate propune Comisia.~~

↓ nou

- (1) Comisia deține competența de a aduce modificări codurilor de rețea în domeniile enumerate la articolul 53 alineatele (1) și (2) și la articolul 54 alineatele (1) și (2), în conformitate cu procedura relevantă prevăzută la articolele menționate.
- (2) Persoanele susceptibile a fi interesate de un cod de rețea adoptat în temeiul articolelor 52-55, inclusiv ENTSO de gaze, Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen, entitatea OSD UE, autoritățile de reglementare, operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție, utilizatorii de sisteme și consumatorii, pot propune ACER proiecte de modificări ale respectivului cod de rețea. De asemenea, ACER poate propune modificări din proprie inițiativă.
- (3) ACER poate prezenta Comisiei propuneri motivate de modificare, explicând modul în care propunerile respective respectă obiectivele codurilor de rețea stabilite la articolul 52 din prezentul regulament. Atunci când consideră că o propunere de modificare este admisibilă și în cazul în care propune modificări din proprie inițiativă, ACER consultă toate părțile interesate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/942.

↓ 715/2009 (adaptat)

Articolul ~~56~~²³

☒ Orientări ☒ ~~Linii directoare~~

- (1) După caz, liniile directoare care asigură gradul minim de armonizare necesar pentru a atinge obiectivul prezentului regulament specifică:

↓ nou

- (1) Comisia deține competența de a adopta orientări cu caracter obligatoriu în domeniile enumerate în prezentul articol.
- (2) Comisia deține competența de a adopta orientări în domeniile în care astfel de acte ar putea fi elaborate, de asemenea, în cadrul procedurii privind codurile de rețea în temeiul articolelor 53 și 54. Respectivile orientări se adoptă sub forma unor acte delegate sau de punere în aplicare, în funcție de competențele relevante prevăzute în prezentul regulament.
- (3) Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește instituirea de orientări în următoarele domenii:

↓ 715/2009 (adaptat)

⇒ nou

- (a) detalii cu privire la serviciile pentru accesul terților, inclusiv natura, durata și alte caracteristici ale acestor servicii, în conformitate cu articolele ☒ 5-7 ☒ ~~14 și 15~~;
- (b) ☒ detalii privind ☒ principiile care stau la baza mecanismelor de alocare a capacității și ~~privind despre~~ aplicarea procedurilor de gestionare a congestiei în cazul congestiei contractuale, în conformitate cu articolele ~~916~~ și ~~1017~~;
- (c) detalii cu privire la furnizarea de informații, definirea informațiilor tehnice necesare utilizatorilor rețelei pentru a obține accesul efectiv la sistem și definirea tuturor punctelor relevante pentru cerințele de transparență, inclusiv informațiile care urmează să se publice la toate punctele relevante și frecvența publicării acestor informații, în conformitate cu articolele ~~3018~~ și ~~3119~~;
- (d) detalii cu privire la metodologia de tarificare pentru comerțul transfrontalier cu gaze naturale, în conformitate cu articolele ~~1611~~ ⇒ 15 și ⇐ ~~1612~~ ⇒ din prezentul regulament ⇐;
- (e) detalii despre domeniile enumerate la articolul ~~238~~ alineatul (6).

↓ nou

- (4) Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a modifica orientările prevăzute în anexa I la prezentul regulament.
- (5) La adoptarea sau modificarea orientărilor, Comisia consultă ACER, ENTSO de gaze, ENNOH, entitatea OSD UE și, dacă este cazul, alte părți interesate.

~~În acest scop, Comisia se consultă cu agenția și cu ENTSO de gaze.~~

- (6) ~~Linii directoare cu privire la aspectele enumerate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt stabilite în anexa I cu privire la operatorii de transport și de sistem.~~

~~Comisia poate adopta linii directoare cu privire la aspectele enumerate la alineatul (1) din prezentul articol și poate modifica liniile directoare menționate la literele (a), (b) și (c) din alineatul respectiv. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).~~

- (7) ~~Aplicarea și modificarea liniilor directoare adoptate în temeiul prezentului regulament reflectă diferențele dintre rețelele naționale de gaze și, prin urmare, nu necesită condiții detaliate pentru accesul terților care să fie uniforme la nivelul Comunității. Acestea pot, cu toate acestea, să stabilească cerințe minime care trebuie respectate pentru a îndeplini condițiile de acces la rețea nediscriminatorii și transparente necesare pentru o piață internă a gazelor naturale, cerințe care se pot aplica ulterior prin prisma diferențelor dintre rețelele naționale de gaze.~~

~~Articolul 25~~

Furnizarea de informații

~~Statele membre și autoritățile de reglementare furnizează Comisiei, la cerere, toate informațiile necesare în sensul articolului 23.~~

~~Comisia stabilește un termen rezonabil în care urmează să se furnizeze informațiile, luând în considerare complexitatea informațiilor cerute și urgența lor.~~

Articolul 57~~26~~

Dreptul statelor membre de a prevedea măsuri mai detaliate

Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor statelor membre de a menține sau de a introduce măsuri care conțin dispoziții mai detaliate decât cele prevăzute ⇒ în prezentul regulament, în orientările menționate la articolul 56 sau în codurile de rețea menționate la articolele 52-55, cu condiția ca măsurile respective să fie compatibile cu dreptul Uniunii ⇐ ~~de prezentul regulament și de liniile directoare menționate la articolul 23.~~

Articolul 58

Furnizarea de informații ☒ și confidențialitatea ☒

- (1) Statele membre și autoritățile de reglementare furnizează Comisiei, la cerere, ~~toate~~ informațiile necesare în $\Rightarrow$ scopul aplicării prezentului regulament, inclusiv orientările și codurile de rețea adoptate în temeiul prezentului regulament $\Leftarrow$ ~~sensul articolului 23~~.
- (2) Comisia stabilește un termen rezonabil în care urmează să se furnizeze informațiile, luând în considerare complexitatea $\boxtimes$ și caracterul urgent al $\boxtimes$ informațiilor cerute ~~și urgența lor~~.

↓ nou

- (3) Dacă statul membru sau autoritatea de reglementare în cauză nu furnizează informațiile în termenul stabilit de Comisie, Comisia poate solicita toate informațiile necesare în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament direct de la întreprinderile în cauză.

La trimiterea unei solicitări de informații către o întreprindere, Comisia transmite în același timp o copie a solicitării către autoritățile de reglementare ale statului membru pe al cărui teritoriu se află sediul întreprinderii respective.

- (4) În cererea sa de informații, Comisia indică temeiul juridic al cererii, termenul în care trebuie furnizate informațiile, scopul cererii, precum și sancțiunile prevăzute la articolul 59 alineatul (2) pentru furnizarea de date incorecte, incomplete sau înșelătoare.

- (5) Proprietarii întreprinderilor sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, persoanele fizice autorizate să reprezinte întreprinderea prin lege sau prin actul lor constitutiv furnizează informațiile solicitate. În cazul în care există avocați autorizați să furnizeze informații în numele clienților lor, clienții rămân pe deplin responsabili în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.

- (6) În cazul în care o întreprindere nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau dacă furnizează informații incomplete, Comisia poate impune furnizarea informațiilor prin intermediul unei decizii. Decizia precizează informațiile care trebuie furnizate și stabilește un termen corespunzător pentru furnizarea lor. Ea indică sancțiunile prevăzute la articolul 59 alineatul (2). De asemenea, decizia indică dreptul de recurs împotriva deciziei la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

În același timp, Comisia transmite o copie a deciziei sale autorităților de reglementare ale statului membru pe teritoriul căruia se află reședința persoanei sau sediul întreprinderii.

- (7) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se utilizează numai în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament.

Comisia nu divulgă informațiile obținute în temeiul prezentului regulament în cazul în care acestea fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

Articolul 5927

Sanțiuni

- (1) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament, a codurilor de rețea și a orientărilor adoptate în temeiul articolelor 52-56, precum și a orientărilor prevăzute în anexa I la prezentul regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestor norme. Sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. Statele membre notifică fără întârziere normele respective Comisiei și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară privind aceste norme.
- (2) Prin decizie, Comisia poate impune întreprinderilor plata unor amenzi care nu depășesc 1 % din totalul cifrei de afaceri din exercițiul financiar anterior, atunci când, în mod deliberat sau din neglijență, întreprinderile respective furnizează date incorecte, incomplete sau înșelătoare ca răspuns la o cerere transmisă în temeiul articolului 58 alineatul (4) sau dacă acestea nu transmit informațiile în termenul stabilit printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 58 alineatul (6) primul paragraf. La stabilirea cuantumului amenzii, Comisia ține seama de gravitatea nerespectării cerințelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.
- (3) Sancțiunile stabilite în conformitate cu alineatul (1) și deciziile luate în conformitate cu alineatul (2) nu au caracter penal.

- ~~(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a dispozițiilor respective. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei normele privind sancțiunile care corespund dispozițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 până la 1 iulie 2006 și informează de îndată Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. Statele membre notifică Comisiei acele norme care nu corespund dispozițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 al Comisiei până la 3 martie 2011 și informează de îndată Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.~~
- ~~(2) Sancțiunile prevăzute în temeiul alineatului (1) nu au caracter penal.~~

Capitolul V

Dispoziții finale

↕ nou

Articolul 60

O infrastructură nouă pentru gaze naturale și hidrogen

(1) Noile infrastructuri majore de gaze naturale, și anume conductele de interconectare, instalațiile de GNL sau instalațiile de înmagazinare, pot beneficia, la cerere și pentru o perioadă determinată, de o derogare de la dispozițiile prezentului regulament, precum și de la articolele 28, 27, 29, 54, 72 alineatele (7) și (9) și 73 alineatul (1) din [Directiva reformată privind gazele]. Noile infrastructuri majore de hidrogen, și anume conductele de interconectare, terminalele de hidrogen și instalațiile subterane de înmagazinare a hidrogenului, pot beneficia, la cerere și pentru o perioadă determinată, de o derogare de la dispozițiile articolelor 62, 31, 32, 33 din [Directiva reformată privind gazele], precum și ale articolului 15 din prezentul regulament. Se aplică următoarele condiții:

- (a) investiția sporește concurența în domeniul furnizării de gaze naturale sau de hidrogen și îmbunătățește siguranța aprovizionării;
- (b) investiția contribuie la decarbonizare;
- (c) nivelul de risc legat de investiție este de așa natură încât investiția se realizează numai în cazul în care se acordă o derogare;
- (d) infrastructura este deținută în proprietate de o persoană fizică sau juridică separată, cel puțin în privința formei sale juridice, de operatorii de sistem în ale căror sisteme se va construi infrastructura;
- (e) se percep taxe de la utilizatorii infrastructurii respective și
- (f) derogarea nu aduce atingere concurenței de pe piețele relevante care sunt susceptibile de a fi afectate de investiție, bunei funcționări a pieței interne a gazelor, funcționării eficiente a sistemelor reglementate în cauză, decarbonizării sau siguranței aprovizionării cu din Uniune.

Aceste condiții trebuie evaluate ținând seama de principiul solidarității energetice. Autoritățile naționale trebuie să ia în considerare situația din alte state membre afectate și să echilibreze posibilele efecte negative cu efectele benefice de pe teritoriul său.

(2) Derogarea de la alineatul (1) se aplică și creșterilor semnificative de capacitate din cadrul infrastructurilor existente, precum și modificărilor aduse acestor infrastructuri

care permit dezvoltarea unor noi surse de aprovizionare cu gaze din surse regenerabile și cu gaze cu emisii scăzute de carbon.

- (3) Autoritatea de reglementare poate hotărî, de la caz la caz, cu privire la derogarea prevăzută la alineatele (1) și (2).

Înainte de adoptarea deciziei privind derogarea, autoritatea de reglementare sau, după caz, altă autoritate competentă din statul membru respectiv se consultă cu:

- (a) autoritățile de reglementare ale statelor membre ale căror piețe sunt susceptibile de a fi afectate de noua infrastructură și
- (b) autoritățile competente ale țărilor terțe, în cazul în care infrastructura în cauză este conectată la rețeaua Uniunii aflată sub jurisdicția unui stat membru și își are originea sau se termină într-o țară terță sau în mai multe țări terțe.

În cazul în care autoritățile consultate din țările terțe nu răspund consultării într-un termen rezonabil sau într-un termen determinat care nu depășește trei luni, autoritatea de reglementare în cauză poate adopta decizia necesară.

- (4) În cazul în care infrastructura în cauză se află pe teritoriul mai multor state membre, ACER poate prezenta un aviz consultativ autorităților de reglementare ale statelor membre în cauză, în termen de două luni de la data la care a fost primită cererea de derogare de către ultima dintre autoritățile de reglementare respective. Avizul respectiv poate fi utilizat ca bază pentru decizia acestora.

În cazul în care toate autoritățile de reglementare implicate ajung la un acord cu privire la cererea de derogare în termen de șase luni de la data la care a fost primită cererea de derogare de către ultima dintre autoritățile de reglementare, ele informează ACER cu privire la decizia lor. În cazul în care infrastructura în cauză este o linie de transport între un stat membru și o țară terță, autoritatea de reglementare sau, după caz, o altă autoritate competentă a statului membru în care este situat primul punct de interconectare cu rețeaua statelor membre se poate consulta cu autoritatea relevantă din respectiva țară terță înainte de adoptarea deciziei privind derogarea, cu scopul de a se asigura, în ceea ce privește infrastructura în cauză, că prezentul regulament se aplică în mod consecvent pe teritoriul și, după caz, în apele teritoriale ale statului membru în cauză. În cazul în care autoritatea consultată din țara terță nu răspunde consultării într-un termen rezonabil sau într-un termen determinat care nu depășește trei luni, autoritatea de reglementare în cauză poate adopta decizia necesară.

ACER exercită atribuțiile conferite autorităților de reglementare ale statelor membre în cauză în temeiul prezentului articol:

- (a) în situația în care toate autoritățile de reglementare implicate nu au ajuns la un acord în termen de șase luni de la data la care a fost primită cererea de derogare de către ultima dintre autoritățile de reglementare respective sau
- (b) la solicitarea comună a autorităților de reglementare în cauză.

Toate autoritățile de reglementare implicate pot solicita, împreună, ca termenul menționat la al treilea paragraf litera (a) să fie prelungit cu cel mult trei luni.

- (5) Înainte de a lua o decizie, ACER consultă autoritățile de reglementare relevante și solicitanții.
- (6) O derogare poate acoperi total sau parțial capacitatea noii infrastructuri sau pe cea a infrastructurii existente cu o capacitate semnificativ sporită.

La luarea deciziei de acordare a unei derogări, se ia în considerare, de la caz la caz, necesitatea de a impune condiții referitoare la durata derogării și la accesul nediscriminatoriu la infrastructură. La luarea deciziei privind respectivele condiții, se vor lua în calcul, în special, capacitatea suplimentară care urmează să fie creată sau modificarea capacității existente, orizontul de timp al proiectului și condițiile existente la nivel național.

Înainte de acordarea unei derogări, autoritatea de reglementare decide asupra normelor și mecanismelor pentru gestionarea și alocarea capacității. Normele impun ca toți utilizatorii potențiali ai infrastructurii să fie invitați să își manifeste interesul cu privire la contractarea de capacitate înainte de alocarea capacităților din cadrul noii infrastructuri, inclusiv pentru uz propriu. Autoritatea de reglementare impune ca normele referitoare la gestionarea congestiei să includă obligația de a oferi pe piață capacitatea neutilizată și impune ca utilizatorii infrastructurii să aibă dreptul de a-și comercializa capacitățile contractate pe piața secundară. La evaluarea criteriilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (e), autoritatea de reglementare ia în considerare rezultatele procedurii de alocare a capacităților.

Decizia de derogare, inclusiv condițiile menționate la al doilea paragraf al prezentului alineat, trebuie motivată corespunzător și publicată.

- (7) Atunci când analizează dacă se preconizează că o nouă infrastructură majoră va spori siguranța aprovizionării în temeiul alineatului (1) litera (a), autoritatea competentă analizează în ce măsură se preconizează că noua infrastructură va îmbunătăți respectarea de către statele membre a obligațiilor care le revin în temeiul Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, atât la nivel regional, cât și la nivel național.
- (8) Statele membre pot dispune ca autoritatea lor de reglementare sau, după caz, ACER să înainteze organismului competent din statul membru avizul său privind cererea de derogare în vederea obținerii unei decizii oficiale. Avizul respectiv se publică împreună cu decizia.
- (9) Autoritatea de reglementare transmite Comisiei, fără întârziere, o copie a tuturor cererilor de derogare, imediat după primirea acestora. Decizia de derogare se notifică fără întârziere Comisiei de către autoritatea competentă, împreună cu toate informațiile relevante. Aceste informații pot fi comunicate Comisiei în formă agregată, permițându-i Comisiei să evalueze decizia de derogare. Informațiile cuprind, în special:

²⁰ Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

- (a) motivele detaliate pe baza cărora autoritatea de reglementare sau statul membru a acordat sau a refuzat derogarea, împreună cu o trimitere la litera sau literele relevante de la alineatul (1) pe care se bazează decizia respectivă, inclusiv informațiile financiare care demonstrează necesitatea derogării;
- (b) analiza efectuată în privința efectelor acordării derogării asupra concurenței și asupra bunei funcționări a pieței interne;
- (c) motivele care justifică durata derogării și partea din capacitatea totală a infrastructurii pentru care s-a acordat derogarea;
- (d) în cazul în care derogarea se referă la o conductă de interconectare, rezultatul consultării cu autoritățile de reglementare în cauză;
- (e) contribuția infrastructurii la diversificarea aprovizionării.

(10) În termen de 50 de zile lucrătoare de la ziua următoare datei primirii notificării în temeiul alineatului (7), Comisia poate adopta o decizie prin care să solicite ca organismele de notificare să modifice sau să retragă decizia de acordare a unei derogări. Termenul respectiv poate fi prelungit cu încă 50 de zile lucrătoare în cazul în care Comisia solicită informații suplimentare. Termenul suplimentar începe în ziua imediat următoare primirii informațiilor complete. Termenul inițial poate fi, de asemenea, prelungit cu acordul comun al Comisiei și al organismelor de notificare.

În cazul în care informațiile solicitate nu sunt furnizate în termenul stabilit în cerere, notificarea se consideră retrasă, cu excepția cazurilor în care, înainte de expirarea termenului respectiv, fie termenul a fost prelungit cu acordul comun al Comisiei și al autorității de reglementare, fie autoritatea de reglementare a informat Comisia, printr-o declarație justificată corespunzător, că notificarea este considerată completă.

Autoritatea de reglementare se conformează deciziei Comisiei de modificare sau de retragere a deciziei de derogare în termen de o lună și informează Comisia în consecință.

Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

Atunci când Comisia aprobă o decizie de derogare, aprobarea respectivă își pierde efectul:

- (a) după doi ani de la adoptarea sa, în cazul în care construcția infrastructurii nu a început încă,
- (b) după cinci ani de la adoptarea sa, în cazul în care infrastructura nu a intrat în exploatare în perioada respectivă, cu excepția cazului în care Comisia decide că orice întârziere este cauzată de obstacole majore independente de voința persoanei căreia i-a fost acordată derogarea.

(11) Comisia deține competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 63 pentru a stabili orientări privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și privind procedura care trebuie urmată pentru aplicarea alineatelor (3), (6), (8) și (9) din prezentul articol.

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~61~~²⁸

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de ~~comitetul~~ [denumirea comitetului] instituit prin articolul ~~înființat în temeiul articolului 84~~⁵¹ din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] ~~Directiva 2009/73/CE~~. ⇒ Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. ⇐

↓ nou

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

↓ 715/2009

- ~~(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4), precum și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din respectiva decizie.~~

↓ 1999/2018 articolul 50

↓ 715/2009 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~62~~³⁰

Derogări și scutiri

Prezentul regulament nu se aplică:

~~(a)~~ sistemelor pentru transportul gazelor naturale situate în statele membre pe durata derogărilor acordate în temeiul articolului ⇒ 80 din [noua Directivă privind gazele] ⇐ ~~49 din Directiva 2009/73/CE~~.

~~(b)~~ noilor infrastructuri majore, respectiv interconectărilor, instalațiilor GNL și de înmagazinare și creșterilor semnificative ale capacității infrastructurilor existente, precum și modificărilor acestor infrastructuri care permit dezvoltarea de noi surse de

~~alimentare cu gaze menționate la articolul 36 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/73/CE, care sunt scutite de respectarea dispozițiilor articolelor 9, 14, 32, 33, 34 sau ale articolului 41 alineatele (6), (8) și (10) din respectiva directivă, atât timp cât sunt scutite de la aplicarea dispozițiilor menționate la prezentul paragraf, cu excepția articolului 19 alineatul (4) din prezentul regulament, sau~~

~~(e) sistemelor pentru transportul gazelor naturale cărora li s-au acordat derogări în temeiul articolului 48 din Directiva 2009/73/CE.~~

~~În ceea ce privește primul paragraf litera (a), statele membre cărora li s-au acordat derogări în temeiul articolului 49 din Directiva 2009/73/CE pot solicita Comisiei o derogare temporară de la aplicarea prezentului regulament, pe o perioadă de până la doi ani de la data la care expiră derogările menționate la respectivul punct.~~

↓ nou

Articolul 63

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 16, 28, 53, 54, 56 și 60 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, începând de la [data intrării în vigoare].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 16, 28, 53, 54, 56 și 60 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 16, 28, 53, 54, 56 și 60 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 64

Modificare adusă Deciziei (UE) 2017/684

Obligațiile de notificare pentru acordurile interguvernamentale din domeniul energiei în ceea ce privește gazele, astfel cum sunt prevăzute în Decizia (UE) 2017/684, se interpretează ca incluzând acordurile interguvernamentale referitoare la hidrogen, inclusiv compuși ai hidrogenului precum amoniacul și purtătorii de hidrogen lichid organic.

Articolul 65

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2019/942

Regulamentul (UE) 2019/942 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) emite avize și recomandări adresate operatorilor de sisteme de transport, ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, **Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen (ENNOH)**, entității OSD UE, centrelor de coordonare regionale, operatorilor pieței de energie electrică desemnați și entităților înființate de operatorii de sisteme de transport pentru gaze, de operatorii de sisteme de GNL, de operatorii de sisteme de înmagazinare a gazelor sau a hidrogenului sau de operatorii de rețele de hidrogen;”.

2. Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„La solicitarea ACER, autoritățile de reglementare, ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, **ENNOH**, centrele de coordonare regionale, entitatea OSD UE, operatorii de sisteme de transport, **operatorii de rețele de hidrogen**, operatorii pieței de energie electrică desemnați și entitățile înființate de operatorii de sisteme de transport pentru gaze, de operatorii de sisteme de GNL, de operatorii de sisteme de înmagazinare a gazelor sau a hidrogenului sau de operatorii de terminale de hidrogen furnizează ACER informațiile la același nivel de detaliu necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor ACER în temeiul prezentului regulament, cu excepția cazului în care ACER a cerut și a primit deja respectivele informații.”.

3. Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) literele (a) și (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) ACER prezintă Comisiei un aviz privind proiectul de statut, lista membrilor și proiectul de regulament de procedură al ENTSO de energie electrică în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/943, privind cele ale ENTSO de gaze în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din [Regulamentul privind gazele], **privind cele ale ENNOH în conformitate cu articolul 40 alineatul (5) din [Regulamentul privind gazele]** și privind cele ale entității OSD UE în conformitate cu articolul 53 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/943 și **cu articolul 37 alineatul (4) din [Regulamentul privind gazele]**.

(2) ACER monitorizează ducerea la îndeplinire a atribuțiilor ENTSO de energie electrică în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/943, a atribuțiilor ENTSO de gaze în conformitate cu articolul 24 din [Regulamentul

privind gazele], **a atribuțiilor ENNOH în conformitate cu articolul 46 din [Regulamentul privind gazele]** și a atribuțiilor entității OSD UE stabilite la articolul 55 din Regulamentul (UE) 2019/943 și la articolul 38 din [Regulamentul privind gazele].

(3) ACER poate emite un aviz pentru:

(a) ENTSO de energie electrică, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/943, ENTSO de gaze, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din [Regulamentul privind gazele, propus în COM(2021) xxx], și ENNOH, în conformitate cu articolul XX din [Regulamentul privind gazele], în ceea ce privește codurile de rețea;

(b) ENTSO de energie electrică, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/943, ENTSO de gaze, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din [Regulamentul reformat privind gazele, propus în COM(2021) xxx], și ENNOH, în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din [Regulamentul reformat privind gazele, propus în COM(2021) xxx], cu privire la proiectul de plan de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii și cu privire la alte documente relevante menționate la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/943 și la articolele 23 alineatul (3) și 42 alineatul (1) din [Regulamentul reformat privind gazele, propus în COM(2021) xxx], ținând seama de obiectivele nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente și sigure a piețelor interne ale energiei electrice și gazelor naturale;”.

4. Articolul 4 alineatele (6), (7) și (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Autoritățile de reglementare relevante se coordonează pentru a identifica în comun dacă ~~entitatea OSD UE~~ ENTSO de energie electrică, **ENTSO de gaze, ENNOH, entitatea OSD UE** sau centrele de coordonare regionale nu respectă obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii și, de asemenea, iau măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944 **sau cu articolul 72 alineatul (1) litera (e) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]**.

La solicitarea uneia sau mai multor autorități de reglementare sau din proprie inițiativă, ACER emite un aviz motivat, precum și o recomandare adresată ENTSO de energie electrică, **ENTSO de gaze, Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen**, entității OSD UE sau centrelor de coordonare regionale cu privire la respectarea obligațiilor acestora.

(7) În cazul în care un aviz motivat al ACER identifică un potențial caz de nerespectare de către ENTSO de energie electrică, **ENTSO de gaze, Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen**, entitatea OSD UE sau un centru de coordonare regional a obligațiilor care le revin, autoritățile de reglementare în cauză adoptă în unanimitate decizii coordonate, care stabilesc dacă există o nerespectare a obligațiilor relevante și, după caz, care identifică măsurile ce trebuie luate de ENTSO de energie electrică, **de ENTSO de gaze, de Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen**, de entitatea OSD UE sau de centrul de coordonare regional pentru a remedia nerespectarea respectivă. În cazul în care

autoritățile de reglementare nu adoptă astfel de decizii coordonate în unanimitate în termen de patru luni de la data primirii avizului motivat al ACER, chestiunea este transmisă ACER în vederea adoptării unei decizii în temeiul articolului 6 alineatul (10).

(8) În cazul în care o nerespectare de către ENTSO de energie electrică, **ENTSO de gaze, ENNOH**, entitatea OSD UE sau un centru de coordonare regional, care a fost identificată în temeiul alineatului (6) sau (7) din prezentul articol, nu a fost remediată în termen de trei luni sau în cazul în care autoritatea de reglementare din statul membru în care entitatea își are sediul nu a luat nicio măsură pentru a asigura respectarea, ACER emite o recomandare adresată autorității de reglementare de a lua măsuri în conformitate cu articolele 59 alineatul (1) litera (c) și 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944 **sau cu articolul 74 alineatul (1) litera (d) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]**, pentru a se asigura faptul că ENTSO de energie electrică, **ENTSO de gaze, ENNOH**, entitatea OSD UE sau centrul de coordonare regional își respectă obligațiile, și informează Comisia în acest sens.”

5. Articolul 5 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

(1) ACER participă la elaborarea codurilor de rețea în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (UE) 2019/943 și cu articolele **53 și 54** ~~6~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~, precum și a orientărilor în conformitate cu articolul 61 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/943 **și cu articolul 56 alineatul (5) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]**. În special, ACER:

- (a) prezintă Comisiei orientări-cadru fără caracter obligatoriu atunci când i se solicită acest lucru în temeiul articolului 59 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau al articolului **53 alineatul (4) ori 54 alineatul (4)** ~~6 alineatul (2)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~. ACER reexaminează orientările-cadru și le prezintă din nou Comisiei atunci când i se solicită acest lucru în temeiul articolului 59 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau al articolului **53 alineatul (7) ori 54 alineatul (7)** ~~6 alineatul (4)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~;
- (b) ~~prezintă ENTSO pentru gaze un aviz motivat privind codul de rețea în conformitate cu articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009;~~
- (be) revizuieste codul de rețea în conformitate cu articolul 59 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2019/943 **sau și cu articolul 53 alineatul (11) ori 54 alineatul (11)** ~~6 alineatul (9)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~. Atunci când efectuează această revizuire, ACER ține seama de opiniile exprimate de părțile implicate în cursul elaborării respectivului proiect de cod de rețea revizuit sub conducerea ENTSO de energie electrică, a ENTSO de gaze, a **ENNOH** sau a entității OSD UE și consultă părțile interesate relevante cu privire la versiunea

care urmează să fie transmisă Comisiei. În acest scop, ACER poate utiliza comitetul instituit în conformitate cu codurile de rețea, după caz. ACER raportează Comisiei rezultatul consultărilor. Ulterior, ACER transmite Comisiei codul de rețea revizuit, în conformitate cu articolul 59 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau și cu articolul 53 alineatul (11) ori 54 alineatul (11) ~~6~~ ~~alineatul (9)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~. În cazul în care ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, ENNOH sau entitatea OSD UE nu au elaborat un cod de rețea, ACER pregătește și prezintă Comisiei un proiect de cod de rețea atunci când i se solicită acest lucru în temeiul articolului 59 alineatul (12) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau al articolului 53 alineatul (12) ori 54 alineatul (12) ~~6~~ ~~alineatul (10)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~;

(cd) prezintă Comisiei un aviz motivat corespunzător, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau cu articolul 24 alineatul (1) sau 46 alineatul (2) ~~9~~ ~~alineatul (1)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~, în cazul în care ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, ENNOH sau entitatea OSD UE nu au pus în aplicare un cod de rețea elaborat în temeiul articolului 30 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau al articolului 23 alineatul (1) sau 42 alineatul (1), litera (a) ~~8~~ ~~alineatul (2)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~ sau un cod de rețea care a fost întocmit în conformitate cu articolul 59 alineatele (3)-(12) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau și cu articolul 53 alineatele (3)-(12) ori 54 alineatele (3)-(12) ~~6~~ ~~alineatele (1)-(10)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~, dar care nu a fost adoptat de Comisie în temeiul articolului 59 alineatul (13) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau și al articolului 53 alineatul (13) ori 54 alineatul (13) ~~6~~ ~~alineatul (11)~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~;

(de) monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor de rețea adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (UE) 2019/943 și cu articolele 53 și 54 ~~6~~ din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]** ~~Regulamentul (CE) nr. 715/2009~~ și a orientărilor adoptate în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/943 și cu articolul 56 din **[Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx]**, precum și efectul acestora asupra armonizării normelor aplicabile destinate să faciliteze integrarea pieței, precum și asupra nediscriminării, a concurenței efective și a funcționării eficiente a pieței, și transmite un raport Comisiei în acest sens.”.

6. Articolul 6 alineatul (3) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Până 5 iulie 2022 și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la independența autorităților de reglementare în temeiul articolului 57 alineatul (7) din Directiva (UE) 2019/944 și al

articolului 70 alineatul (6) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx].”.

7. La articolul 6 se introduc următoarele alineate (9a), (9b), (9c) și (9d):

„(9a) ACER emite recomandări adresate autorităților de reglementare și operatorilor de rețea în legătură cu bazele de active reglementate în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din [Regulamentul privind gazele].

(9b) ACER poate emite recomandări adresate autorităților de reglementare în legătură cu alocarea costurilor aferente soluțiilor la restricționarea fluxurilor transfrontaliere din cauza diferențelor de calitate a gazelor în conformitate cu articolul 19 alineatul (8) din [Regulamentul privind gazele].

(9c) ACER poate emite recomandări adresate autorităților de reglementare în legătură cu alocarea costurilor aferente soluțiilor la restricționarea fluxurilor transfrontaliere din cauza diferențelor de calitate a hidrogenului în conformitate cu articolul 39 alineatul (8) din [Regulamentul privind gazele].

(9d) ACER publică rapoarte de monitorizare privind congestia la punctele de interconectare în conformitate cu anexa I secțiunea 2.2.1 punctul 2 din [Regulamentul privind gazele].”.

8. Articolul 6 alineatul (10) primul paragraf literele (b) și (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) codurile de rețea și orientările **menționate la articolele 59-61 din Regulamentul (UE) 2019/943 și** adoptate înainte de 4 iulie 2019, precum și versiunile ulterioare revizuite ale respectivelor coduri de rețea și orientări; **sau**

(c) codurile de rețea și orientările **menționate la articolele 59-61 din Regulamentul (UE) 2019/943 și** adoptate ca acte de punere în aplicare în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011; **sau”**

9. La articolul 6 alineatul (10) primul paragraf se adaugă următoarele litere:

„(d) orientări în conformitate cu anexa I la [Regulamentul privind gazele] sau

(e) codurile de rețea și orientările menționate la articolele 53-56 din [Regulamentul privind gazele].”.

10. La articolul 6 alineatul (10) al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) atunci când autoritățile de reglementare competente nu au ajuns la un acord în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată ultima dintre aceste autorități cu privire la cazul respectiv sau în termen de patru luni în cazurile prevăzute la articolul 4 alineatul (7) din prezentul regulament sau la articolul 59 alineatul (1) litera (c) ori la articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944 **sau la**

articolul 72 alineatul (1) litera (e) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx];”.

11. Articolul 6 alineatul (10) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile de reglementare competente pot solicita în comun ca termenul menționat la al doilea paragraf litera (a) din prezentul alineat să fie prelungit cu un termen de cel mult șase luni, cu excepția cazurilor menționate la articolul 4 alineatul (7) din prezentul regulament sau la articolul 59 alineatul (1) litera (c) ori la articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944 **sau la articolul 72 alineatul (1) litera (e) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx].”.**

12. Articolul 6 alineatul (10) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care competențele de a decide cu privire la aspecte transfrontaliere menționate la primul paragraf au fost conferite autorităților de reglementare în cadrul noilor coduri de rețea sau orientări **menționate la articolele 59-61 din Regulamentul (UE) 2019/943 și** adoptate ca acte delegate după 4 iulie 2019, ACER este competentă doar în mod voluntar în temeiul celui de al doilea paragraf litera (b) din prezentul alineat, la cererea a cel puțin 60 % din autoritățile de reglementare competente. În cazul în care sunt implicate doar două autorități de reglementare, oricare dintre acestea poate sesiza ACER cu privire la caz.”.

13. Articolul 6 alineatul (12) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) emite o decizie în termen de șase luni de la data sesizării sau în termen de patru luni de la data respectivă în cazurile prevăzute la articolul 4 alineatul (7) din prezentul regulament sau la articolul 59 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944 **sau la articolul 72 alineatul (1) litera (e) din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx];”.**

14. Articolul 14 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„În exercitarea atribuțiilor sale, în special în procesul de elaborare a orientărilor-cadru în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (UE) 2019/943 sau cu articolul 53 ori 54 din [Regulamentul reformat privind gazele, propus în COM(2021) xxx], precum și în procesul de propunere a modificărilor aduse codurilor de rețea în temeiul articolului 60 din Regulamentul (UE) 2019/943 sau al articolului 55 din [Regulamentul reformat privind gazele, propus în COM(2021) xxx], ACER consultă în mod extensiv și într-un stadiu incipient participanții la piață, operatorii de sisteme de transport, consumatorii, **operatorii de rețele de hidrogen**, utilizatorii finali și, în cazurile în care acest lucru este relevant, autoritățile din domeniul concurenței, fără a aduce atingere competențelor lor respective, într-un mod deschis și transparent, în special în cazurile în care atribuțiile sale vizează operatorii de sisteme de transport **și operatorii de rețele de hidrogen.”.**

15. La articolul 15 se adaugă următoarele alineate (6) și (7):

„(6) ACER realizează studii care compară eficiența costurilor operatorilor de sisteme de transport din UE în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din [Regulamentul privind gazele].

(7) ACER prezintă avize care oferă un format armonizat pentru publicarea informațiilor tehnice privind accesul la rețelele de hidrogen în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.”.

16. Articolul 15 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„ACER, în strânsă cooperare cu Comisia, cu statele membre și cu autoritățile naționale competente, inclusiv autoritățile de reglementare, și fără a aduce atingere competențelor autorităților din domeniul concurenței, monitorizează piețele angro și cu amănuntul ale energiei electrice și gazelor naturale, în special prețul cu amănuntul al energiei electrice și al gazelor naturale, respectarea drepturilor consumatorilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/944 și în **[Directiva privind gazele]**, impactul evoluțiilor pieței asupra clienților casnici, accesul la rețele, inclusiv accesul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile, progresele înregistrate în ceea ce privește punctele de interconectare, barierele potențiale din calea comerțului transfrontalier, **inclusiv impactul adăugării de hidrogen în sistemul de gaze naturale și barierele din calea fluxului transfrontalier de biometan**, barierele de reglementare pentru entitățile nou intrate pe piață și pentru operatorii mai mici, inclusiv comunitățile de energie ale cetățenilor, intervențiile statului care împiedică prețurile să reflecte penuria reală, precum cele prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/943, performanța statelor membre în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu energie electrică pe baza rezultatelor evaluării adecvării resurselor la nivel european, menționată la articolul 23 din respectivul regulament, ținând cont în special de evaluarea *ex post* menționată la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2019/941.”.

17. La articolul 15 alineatul (2) se adaugă următorul al doilea paragraf:

„ACER, în strânsă cooperare cu Comisia, cu statele membre și cu autoritățile naționale relevante, inclusiv autoritățile de reglementare, și fără a aduce atingere competențelor autorităților din domeniul concurenței, monitorizează piețele hidrogenului, în special impactul evoluțiilor pieței asupra clienților din sectorul hidrogenului, accesul la rețeaua de hidrogen, inclusiv accesul la rețea al hidrogenului produs din surse de energie regenerabile, progresele înregistrate în ceea ce privește conductele de interconectare, potențialele bariere în calea comerțului transfrontalier.”.

18. Articolul 15 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„ACER publică anual un raport privind rezultatele monitorizării menționate la alineatul (1). În raportul respectiv, ACER identifică orice bariere aflate în calea realizării piețelor interne ale energiei electrice, și gazelor naturale și **hidrogenului**.”.

Articolul 66

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1227/2011

Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 2, la articolul 3 alineatele (3) și (4), la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 8 alineatul (5), sintagma „(de) energie electrică sau (de) gaze (naturale)” se

înlocuiește cu sintagma „(de) energie electrică, (de) hidrogen sau (de) gaze naturale”;

- (b) la articolul 6 alineatul (2), sintagma „piețelor/piețele de energie electrică și (de) gaze” se înlocuiește cu sintagma „**piețelor/piețele de energie electrică, de hidrogen și de gaze naturale**”.

Articolul 67

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2017/1938

Regulamentul (UE) 2017/1938 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament stabilește dispoziții care vizează garantarea siguranței aprovizionării cu gaze în Uniune prin asigurarea funcționării corecte și continue a pieței interne a gazelor naturale, a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii reduse de carbon (denumite în continuare „gaze”), permițând aplicarea unor măsuri excepționale atunci când piața nu mai este în măsură să furnizeze cantitățile de gaze necesare, inclusiv a unei măsuri de solidaritate de ultimă instanță, și stabilind o definiție și o atribuire clară a responsabilităților între întreprinderile din sectorul gazelor naturale, statele membre și Uniune, atât în ceea ce privește acțiunile preventive, cât și reacția la perturbările efective ale aprovizionării cu gaze.”.

2. La articolul 2 se adaugă următoarele definiții:

„27. «gaze» înseamnă gaze naturale astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx];

28. «stoc strategic» înseamnă gazele achiziționate, gestionate și înmagazinate de operatorii de sisteme de transport exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor lor de operatori de sisteme de transport și în scopul siguranței aprovizionării. Gazele înmagazinate ca parte a unui stoc strategic se expediază numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru menținerea în funcțiune a sistemului în condiții sigure și fiabile în conformitate cu articolul 35 din [Directiva reformată privind gazele, propusă în COM(2021) xxx] sau în cazul unei situații de urgență declarate în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului și, în caz contrar, nu pot fi vândute pe piețele angro de gaze;

29. «utilizator al sistemului de înmagazinare» înseamnă un client sau un client potențial al unui operator de sistem de înmagazinare.”.

3. La articolul 2 se adaugă următorul paragraf:

„Trimiterile la gaze naturale se interpretează ca trimiteri la gaze, astfel cum sunt definite la punctul 27.”.

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Simularea include identificarea și evaluarea coridoarelor de furnizare a gazelor în caz de urgență și identifică, de asemenea, statele membre care pot aborda riscurile identificate, inclusiv în ceea ce privește **înmagazinarea și GNL**.”;

(5) la alineatul (4), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) ținând seama de riscurile legate de controlul infrastructurii relevante pentru siguranța aprovizionării cu gaze, ceea ce poate presupune, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării, riscul folosirii infrastructurii existente în scopuri impropii, **inclusiv blocarea capacităților de înmagazinare**, sau cel al nerespectării dreptului Uniunii;”.

6. Se introduce următorul articol nou 7a:

„Articolul 7a

Măsuri preventive și de urgență

Statele membre iau măsurile preventive și de urgență adecvate. Aceste măsuri trebuie să țină seama de rezultatele celei mai recente simulări la nivelul Uniunii a scenariilor de perturbare prevăzute la articolul 7 și trebuie să fie adecvate pentru a aborda riscurile identificate în evaluările comune și naționale ale riscurilor.”.

7. Articolele 8 alineatul (1) și 9 alineatele (3)-(10) sunt mutate pentru a deveni articolul 7a alineatele (2)-(12).

8. Se introduc următoarele articole noi 7b, 7c și 7d:

„Articolul 7b

Utilizarea eficientă și în comun a infrastructurilor, precum și a instalațiilor de înmagazinare a gazelor

(1) Statele membre asigură utilizarea infrastructurii existente la nivel național și regional, în beneficiul siguranței aprovizionării într-un mod eficient. În special, statele membre permit schimbul transfrontalier de gaze și accesul transfrontalier la instalațiile de înmagazinare și de GNL.

(2) Evaluările comune ale riscurilor și orice actualizări ulterioare includ o analiză a caracterului adecvat al capacității instalațiilor de înmagazinare disponibile în regiune, a funcționării capacităților de înmagazinare și a contribuției acestora la siguranța aprovizionării Uniunii, inclusiv a riscurilor legate de controlul de către entități din țări terțe a infrastructurii de înmagazinare relevante pentru siguranța aprovizionării cu gaze. Această analiză compară rolul instalațiilor de înmagazinare a gazelor cu măsuri alternative, precum investițiile în eficiența energetică și în sursele de energie regenerabile.

(3) În cazul în care rezultatele acestei analize din cadrul evaluării comune a riscurilor sau al oricăror actualizări ale acestei evaluări indică faptul că există un risc la nivel regional, care poate fi un risc pentru unul sau mai multe state membre din același grup

de risc și care nu poate fi abordat în alt mod, statele membre iau în considerare una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) obligația ca utilizatorii de instalații de înmagazinare să înmagazineze un volum minim de gaze în instalații de înmagazinare subterane;
- (b) mecanisme de licitare sau echivalente care stimulează rezervările de capacități de înmagazinare în cadrul cărora sunt acoperite eventualele deficite de costuri;
- (c) obligația ca un operator de sistem de transport să achiziționeze și să gestioneze stocuri strategice de gaze;
- (d) oferirea posibilității de a integra pe deplin instalațiile de înmagazinare în rețeaua operatorului de sistem de transport dacă, în caz contrar, instalația de înmagazinare ar înceta operațiunile și în cazul în care o astfel de încetare a operațiunilor ar pune în pericol funcționarea sigură și fiabilă a sistemului de transport.

Aceste măsuri fac obiectul unei consultări în cadrul grupului de risc relevant, în special în ceea ce privește modul în care măsurile abordează riscurile identificate în evaluarea comună a riscurilor.

(4) Măsurile adoptate în temeiul articolului 7a și al alineatului (3) din prezentul articol sunt necesare, clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile, nu denaturează în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficace a pieței interne a gazelor și nu pun în pericol siguranța aprovizionării cu gaze a altor state membre sau a Uniunii. Măsurile nu blochează sau nu restricționează capacitățile transfrontaliere alocate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/459 al Comisiei.

(5) Dacă se identifică riscuri la nivel regional, statele membre din grupul de risc relevant urmăresc să convină, în cadrul grupului de risc regional, asupra nivelului vizat al stocurilor din regiune, pentru a se asigura că riscul identificat la adresa siguranței aprovizionării este acoperit în conformitate cu analiza comună a riscurilor.

Statele membre din grupul de risc relevant urmăresc să convină asupra unor scheme comune de finanțare a măsurilor luate în temeiul alineatului (3), alese pe baza evaluării comune a riscurilor. Alocarea costurilor între statele membre este echitabilă și se bazează pe analiza efectuată în conformitate cu alineatul (2). Dacă măsura este finanțată printr-o taxă, această taxă nu se alocă punctelor de interconectare transfrontaliere. Dacă statele membre nu pot conveni asupra unor scheme comune de finanțare, Comisia poate adopta orientări fără caracter obligatoriu cu privire la elementele esențiale care trebuie incluse.

(6) Statele membre din grupul de risc relevant convin asupra unei proceduri coordonate comune de retragere a gazelor înmagazinate în instalațiile de înmagazinare menționate la alineatul (3) din prezentul articol în caz de urgență, astfel cum este definit la articolul 11 alineatul (1). Procedura coordonată comună include procedura în cazul retragerii gazelor ca parte a acțiunilor coordonate de Comisie în caz de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (3).

(7) După consultarea internă în cadrul grupului de risc relevant menționată la alineatul (3), statele membre consultă Grupul de coordonare pentru gaz. Statele membre informează Grupul de coordonare pentru gaz cu privire la schemele comune de finanțare și la procedurile de retragere menționate la alineatele (5) și (6).

(8) Măsurile care rezultă din aplicarea alineatului (3) sunt incluse în evaluările riscurilor și, dacă este cazul, în planul de acțiune preventivă și planul de urgență care corespund perioadei date.

Articolul 7c

Evaluarea riscurilor la nivelul UE

Ca dispoziție tranzitorie, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, toate statele membre finalizează evaluările comune și naționale existente ale riscurilor și, dacă este cazul, planul de acțiune preventivă și planul de urgență, prin addendumul necesar pentru a se conforma articolului 7b alineatele (2)-(6). Aceste planuri actualizate sunt făcute publice și notificate Comisiei în conformitate cu procedura de la articolul 8 alineatul (7), iar Comisia emite o recomandare în condițiile definite la articolul 8 alineatul (8), care trebuie luată în considerare de către autoritatea competentă în cauză în conformitate cu procedura descrisă la articolul 8 alineatul (9).

Articolul 7d

Achiziții în comun pentru stocuri strategice

(1) Statele membre pot institui un mecanism pentru achiziționarea în comun de stocuri strategice de către operatorii de sisteme de transport în cadrul măsurilor preventive de asigurare a siguranței aprovizionării.

Mecanismul este conceput în conformitate cu legislația UE și cu normele în materie de concurență și în așa fel încât stocurile strategice să poată fi utilizate în cadrul acțiunilor coordonate de Comisie în caz de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (3).

Mecanismul este deschis participării tuturor operatorilor de sisteme de transport din Uniune care doresc să se alăture după instituirea sa.

(2) Statele membre participante notifică Comisiei intenția lor de a institui un astfel de mecanism. Notificarea include informațiile necesare pentru a evalua conformitatea cu prezentul regulament, precum volumul de gaze care urmează să fie achiziționat, durata măsurii, operatorii de sisteme de transport participanți, mecanismele de guvernare, procedurile operaționale și condițiile de activare într-o situație de urgență. De asemenea, ea precizează costurile și beneficiile preconizate.

(3) Comisia poate emite, în termen de trei luni, un aviz cu privire la conformitatea mecanismului avut în vedere cu prezentul regulament. Comisia informează Grupul de coordonare pentru gaz cu privire la notificarea primită și, dacă este cazul, ACER. Statele membre participante țin seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul Comisiei.

Articolul 7e

Raport privind înmagazinarea și achizițiile în comun pentru stocuri strategice

La trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia adoptă un raport privind aplicarea articolelor 7b, 7c și 7d și privind experiența, beneficiile, costurile și orice obstacole întâmpinate în utilizarea posibilității de achiziții în comun pentru stocuri strategice.”

9. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Capitolele regionale conțin măsuri transfrontaliere adecvate și eficace, inclusiv în ceea ce privește **instalațiile de înmagazinare și de GNL**, sub rezerva unui acord între statele membre care implementează măsurile din același grup de risc sau din grupuri de risc diferite afectate de măsură, pe baza simulării menționate la articolul 7 alineatul (1) și a evaluării comune a riscurilor.”;

10. la alineatul (6) se adaugă următoarea teză:

„Propunerea de cooperare poate include participarea voluntară la achiziții în comun de stocuri strategice, astfel cum se menționează la articolul 7c.”.

11. Se introduce următorul articol nou 8a:

„Articolul 8a

Măsuri privind securitatea cibernetică

(1) Atunci când stabilesc planurile de acțiune preventive și planurile de urgență, statele membre iau în considerare măsurile adecvate legate de securitatea cibernetică.

(2) Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 19 prin care stabilește norme specifice sectorului gazelor pentru aspectele de securitate cibernetică ale fluxurilor transfrontaliere de gaze, inclusiv norme privind cerințele minime comune, planificarea, monitorizarea, raportarea și gestionarea crizelor.

(3) Pentru a elabora acest act delegat, Comisia colaborează îndeaproape cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER), cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA), cu Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de gaze (ENTSOG) și cu un număr limitat de părți interesate principale afectate, precum și cu entități care dețin deja competențe în domeniul securității cibernetică, în limitele mandatelor lor, precum centrele de operațiuni pentru securitatea cibernetică (SOC) și echipele de intervenție în caz de incidente de securitate informatică (CSIRT), astfel cum sunt menționate în Directiva privind securitatea rețelelor și a sistemelor informatice (NIS 2.0).”.

12. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) alte măsuri preventive concepute pentru a face față riscurilor identificate în evaluarea riscurilor, **astfel cum se menționează la articolul 7a primul paragraf**, ca de exemplu cele referitoare la necesitatea de a dezvolta conductele de interconectare dintre statele membre învecinate, de a ameliora și mai mult eficiența energetică, **pentru a preveni monopolizarea capacității**, de a reduce cererea de gaze, precum și la posibilitatea de a diversifica rutele și sursele de furnizare a gazelor și la utilizarea regională a capacităților de GNL și de înmagazinare existente, dacă este cazul, pentru a menține furnizarea de gaze către toți clienții în măsura posibilului;”;

(ii) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) informații privind toate obligațiile de serviciu public legate de siguranța aprovizionării cu gaze, **inclusiv obligații privind capacitatea de înmagazinare și stocurile strategice**;”;

(iii) se adaugă următoarea literă (i):

„(i) informații privind măsurile legate de securitatea cibernetică, astfel cum se menționează la articolul 8a.”;

13. La articolul 12 alineatul (3) se adaugă următoarea literă (d):

„(d) coordonează acțiunile în ceea ce privește achiziționarea în comun de stocuri strategice, astfel cum se menționează la articolul 7c.”;

14. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) O măsură de solidaritate **este o măsură de ultimă instanță** care nu se aplică decât dacă statul membru solicitant:

(a) a declarat o stare de urgență în temeiul articolului 11;

(b) nu au fost în măsură să acopere deficitul de aprovizionare cu gaze a clienților săi protejați în virtutea principiului solidarității, în pofida aplicării măsurii prevăzute la articolul 11 alineatul (3);

(c) a epuizat toate măsurile bazate pe piață („măsuri voluntare”), toate măsurile care nu sunt bazate pe piață („măsuri obligatorii”) și alte măsuri cuprinse în planul său de urgență;

(d) a notificat o cerere explicită adresată Comisiei și autorităților competente ale tuturor statelor membre la care este conectat fie direct, fie, în temeiul alineatului (2), printr-o țară terță, însoțită de o descriere a măsurilor

implementate menționate la litera (b) de la prezentul alineat **și de angajamentul explicit** de a plăti o compensație echitabilă și promptă statului membru care acordă ajutorul de solidaritate în conformitate cu alineatul (8).

(4) Statele membre **care primesc o cerere de solidaritate** propun astfel de oferte pe baza unor măsuri voluntare axate pe cerere în cea mai mare măsură posibilă și pentru o durată cât mai lungă posibil înainte de a recurge la măsuri care nu sunt bazate pe piață.

În cazul în care măsurile bazate pe piață se dovedesc insuficiente pentru ca statul membru care acordă ajutor de solidaritate să soluționeze deficitul de aprovizionare cu gaze a clienților protejați în virtutea principiului solidarității din statul membru solicitant, statul membru care acordă ajutor de solidaritate poate introduce măsuri care nu sunt bazate pe piață pentru a respecta obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(5) În cazul în care există mai mult de un stat membru care ar putea acorda ajutor de solidaritate unui stat membru solicitant, statul membru solicitant, după ce consultă toate statele membre cărora li s-a solicitat acordarea de ajutor de solidaritate, selectează oferta cea mai avantajoasă din punctul de vedere al costului, al rapidității livrării, al fiabilității și al diversificării surselor de gaze. **În cazul în care ofertele disponibile bazate pe piață nu sunt suficiente pentru a acoperi deficitul de aprovizionare cu gaze a clienților protejați în virtutea principiului solidarității din statul membru solicitant, statele membre cărora li s-a solicitat să acorde ajutor de solidaritate sunt obligate să activeze măsuri care nu sunt bazate pe piață.**”;

(b) la alineatul (10) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care a fost acordat un ajutor de solidaritate în conformitate cu alineatele (1) și (2), quantumul final al compensației care a fost plătită de statul membru solicitant face obiectul unui control *ex-post* din partea autorității de reglementare și/sau a autorității în domeniul concurenței a statului membru care a acordat ajutorul de solidaritate, în termen de trei luni de la încetarea situației de urgență. Statul membru solicitant este consultat și își dă avizul cu privire la concluzia controlului *ex-post*. În urma consultării cu statul membru solicitant, autoritatea care exercită acest control *ex-post* are dreptul de a solicita rectificarea quantumului compensației, ținând seama de avizul statului membru solicitant. Concluziile acestui control *ex-post* se transmit Comisiei Europene, care le va lua în considerare în raportul său privind situația de urgență în temeiul articolului 14 alineatul (3).”;

(c) alineatul (14) se înlocuiește cu următorul text:

„(14) Aplicabilitatea prezentului articol nu este afectată în cazul în care statele membre nu convin asupra acordurilor lor tehnice, juridice și financiare sau nu sunt în măsură să le finalizeze. Într-o astfel de situație, în care **este necesară o măsură de solidaritate pentru a garanta aprovizionarea cu gaze a clienților protejați în virtutea principiului solidarității, mecanismele cuprinse în (noua) anexă IX se aplică în mod implicit solicitării și furnizării gazelor relevante.**”.

15. La articolul 14 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După o situație de urgență, autoritatea competentă menționată la alineatul (1) furnizează Comisiei, în cel mai scurt timp posibil și cel târziu în termen de șase săptămâni de la încetarea situației de urgență, o evaluare detaliată a situației de urgență și a eficacității măsurilor implementate, inclusiv o evaluare a impactului economic al situației de urgență, a impactului asupra sectorului energiei electrice și a asistenței furnizate Uniunii și statelor sale membre sau primite de la acestea. **Atunci când este relevant, evaluarea include o descriere detaliată a circumstanțelor care au condus la activarea mecanismului de la articolul 13 și a condițiilor în care au fost primite cantitățile de gaze care lipseau, inclusiv prețul și compensația financiară plătită și - dacă este cazul - motivele pentru care ofertele de solidaritate nu au fost acceptate și/sau gazele nu au fost furnizate.** Această evaluare este pusă la dispoziția GCG și se reflectă în actualizarea planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență.”.

16. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (8), la articolul 7 alineatul (5), la articolul 8 alineatul (5) **și la articolul 8a alineatul (2) (securitate cibernetică)** îi este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând de la 1 noiembrie 2017.

(b) la alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (8), la articolul 7 alineatul (5), la articolul 8 alineatul (5) **și la articolul 8a alineatul (2) (securitate cibernetică)** poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.”;

(c) la alineatul (6), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (8), al articolului 7 alineatul (5), al articolului 8 alineatul (5) **și al articolului 8a alineatul (2) (securitate cibernetică)** intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții.”.

17. Anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea 5 litera (a) al doilea paragraf, după a doua liniuță („măsurile pentru a diversifica rutele și sursele de furnizare de gaze”) se introduce următoarea liniuță:

„- măsurile de prevenire a blocării capacității;”;

(b) în secțiunea 11.3 litera (a) al doilea paragraf, după a doua liniuță („măsurile pentru a diversifica rutele și sursele de furnizare de gaze”) se introduce următoarea liniuță:

„- măsurile de prevenire a blocării capacității.”;

18. Textul din anexa II la prezentul regulament se adaugă ca anexa IX la Regulamentul (UE) 2017/1938.

↓ 715/2009 (adaptat)

Articolul ~~6834~~

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. ~~715/2009~~ ~~1775/2005~~ se abrogă ~~începând cu 3 martie 2011~~. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul ~~6932~~

Intrarea în vigoare

↓ Rectificare, JO L 229, 1.9.2009, p. 29 (adaptat)
⇒ nou

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând ~~cu 3 martie 2011~~ ⇒ din ianuarie 2023 ⇐

↓ 715/2009

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FISA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ „AGENȚII”

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor din surse regenerabile, în sectorul gazelor naturale și în sectorul hidrogenului (reformare).

Propunere de regulament al Parlamentului European și a Consiliului privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului (reformare).

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Domeniul de politică: Energie

Activitate: Pactul verde european

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare²¹

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Pactul verde european și Legea climei au stabilit obiectivul ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050, într-un mod care să contribuie la competitivitatea europeană, la creșterea economică și la situația locurilor de muncă. Obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră face obiectul unei evaluări în urma căreia să se obțină o cotă a surselor regenerabile situată între 38 % și 40 %. Combustibilii gazoși vor reprezenta în continuare o cotă importantă a mixului energetic până în 2050, impunând o decarbonizare a sectorului gazelor bazată pe o structură anticipativă care să asigure competitivitatea piețelor de gaze decarbonizate. Prezenta inițiativă face parte din pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”. Ea vizează structura piețelor de gaze, inclusiv a piețelor de hidrogen. Deși nu va rezolva singură problema decarbonizării, va elimina actualele obstacole în materie de reglementare,

²¹

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

creând astfel condițiile în care decarbonizarea să poată fi realizată într-un mod avantajos din perspectiva costurilor.

1.4.2. *Obiectiv(e) specific(e)*

Următoarele obiective specifice se axează pe obiectivele vizate de dispozițiile care necesită resurse suplimentare pentru ACER și DG Energie.

Obiectivul specific nr. 1:

Crearea unui cadru de reglementare pentru o dezvoltare bazată pe piață a sectorului hidrogenului și a rețelelor de hidrogen.

Obiectivul specific nr. 2:

Îmbunătățirea condițiilor în care se face comerțul transfrontalier de gaze naturale, ținând seama de rolul tot mai important al gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii reduse de carbon, precum și acordarea mai multor drepturi consumatorilor

Obiectivul specific nr. 3:

Asigurarea respectării legislației UE de către entitățile paneuropene ale operatorilor de rețea.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Resursele suplimentare vor permite ACER și DG Energie să efectueze sarcinile necesare în vederea îndeplinirii mandatului care le revine în temeiul legislației UE, conform cerințelor din prezenta propunere.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Obiectivul specific nr. 1:

Dezvoltarea infrastructurii de hidrogen și utilizarea în comun a acesteia de către diverși participanți la piață.

Obiectivul specific nr. 2:

Nivelul de tranzacționare și accesul pe piețe al gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii reduse de carbon (de exemplu, volumul de tranzacționare și numărul traderilor, ratele de utilizare a terminalelor de GNL și volumele gazelor primite).

Obiectivul specific nr. 3:

Instituirea oportună a Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen și includerea oportună a OSD din domeniul gazelor naturale în entitatea OSD UE.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Următoarea evaluare, în măsura în care se referă la ACER, ia în considerare estimările nevoilor de resurse pentru sarcinile actuale din studiul recent realizat de un consultant independent pentru a stabili necesarul de resurse pentru sarcini similare, dar suplimentare, cu ajustări pentru a evita supraestimarea. Numerele de ENI citate pentru sarcinile existente sunt estimări rotunjite ale personalului necesar în 2023, dar cu o reducere generală de 20 % pentru a ține seama de faptul că metodologia aplicată de consultant a fost predispusă la supraestimare, astfel cum se explică în Avizul Comisiei C(2021)7024 din 5.10.2021 privind proiectul de document de programare al Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei pentru perioada 2022-2024 și privind suficiența resurselor financiare și umane de care dispune ACER. Prin urmare, această LFS aplică o estimare mai prudentă a personalului necesar decât consultantul.

Deși volumele de gaze naturale furnizate clienților din UE vor scădea treptat, acest lucru nu va duce la o reducere a volumului de muncă pentru sarcinile existente ale ACER în viitorul apropiat: De exemplu, punerea în aplicare a codurilor de rețea pentru gaze naturale continuă indiferent de volumele transportate de rețea. Complexitatea va crește și mai mult, având în vedere rolul tot mai important al adăugării de gaze cu emisii scăzute de carbon în rețelele de gaze naturale. În plus, odată cu crearea unei rețele și a unei piețe pentru hidrogenul pur, reglementarea unui nou sector va fi adăugată pe lista de sarcini a ACER.

Obiectivul specific nr. 1: Crearea unui cadru de reglementare pentru o dezvoltare bazată pe piață a sectorului hidrogenului și a rețelelor de hidrogen.

- În ceea ce privește energia electrică și gazele naturale, dezvoltarea unui sector al hidrogenului bazat pe piață necesită norme mai detaliate sub formă de **coduri de rețea sau orientări**. Propunerea include 9 competențe de a adopta noi coduri de rețea sau orientări referitoare la hidrogen sub forma unor regulamente ale Comisiei.

În prezent, există 6 coduri de rețea sau orientări adoptate ca regulamente ale Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 715/2009 privind gazele naturale sau incluse ca anexe la

acest regulament. Consultantul a estimat că ACER are nevoie de 7 ENI pentru punerea lor în aplicare. Experiența dobândită la elaborarea și punerea în aplicare a codurilor de rețea și a orientărilor privind gazele naturale poate fi utilizată atunci când se elaborează coduri de rețea și orientări similare în domeniul hidrogenului (de exemplu, alocarea capacităților, interoperabilitatea).

Prin urmare, se estimează că sunt necesare 5 ENI pentru elaborarea și, ulterior, pentru punerea în aplicare a noilor coduri de rețea și orientări referitoare la hidrogen. Având în vedere dezvoltarea treptată a sectorului hidrogenului, ENI suplimentare ar trebui să fie introduse treptat: 1 ENI pe an, începând cu 2023.

- ACER va lua, de asemenea, **decizii privind repartizarea costurilor pentru noile infrastructuri transfrontaliere de hidrogen și pentru soluțiile de eliminare a restricțiilor datorate calității diferite a hidrogenului sau a altor gaze**. Consultantul a estimat că, pentru o decizie a ACER privind alocarea transfrontalieră a costurilor în temeiul Regulamentului TEN-E 347/2013 în cazul în care autoritățile de reglementare ale statelor membre nu pot ajunge la un acord, sunt necesare aproximativ 3 ENI timp de șase luni și, în cazul în care o decizie este contestată, sunt necesare resurse umane suplimentare. Presupunând că se ia o decizie o dată la doi ani, acest lucru ar necesita 1 ENI suplimentar într-un moment în care, având în vedere importanța tot mai mare a hidrogenului și a altor gaze decât gazele naturale, este probabil ca această competență decizională să fie activată (adică 2026).
- Un al **4-lea volum** (alături de vânzarea angro de energie electrică, vânzarea angro de gaze naturale și vânzarea cu amănuntul/consumatorii) **privind hidrogenul** urmează să fie adăugat la **raportul de monitorizare a pieței** întocmit de ACER, extinzând domeniul de aplicare al activităților ACER de monitorizare a pieței. În prezent, 7-8 ENI lucrează la cele trei volume existente. Întrucât hidrogenul va fi un domeniu nou pentru ACER, pentru care trebuie instituită expertiză internă, se estimează că este necesar 1 ENI suplimentar de la intrarea în vigoare a propunerilor și încă 1 ENI după ce se preconizează că sectorul hidrogenului va începe să se dezvolte și să devină o piață paneuropeană (adică aproximativ în 2027).
- Având în vedere importanța tot mai mare a hidrogenului și a altor gaze decât gazele fosile, **trebuie extins domeniul de aplicare al REMIT**. Acest lucru va necesita în total 5 ENI suplimentare, 2 începând din 2024 și 3 ENI suplimentare de îndată ce începe să se dezvolte o piață a hidrogenului, și anume din 2027. Cele 5 ENI vor fi eligibile pentru finanțare prin taxe.

Obiectivul specific nr. 2: Îmbunătățirea condițiilor în care se face comerțul transfrontalier de gaze naturale, ținând seama de rolul tot mai important al gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii reduse de carbon, precum și acordarea mai multor drepturi consumatorilor

- Este planificat un nou regulament al Comisiei privind **securitatea cibernetică**, echivalent cu acela care vizează sectorul energiei electrice. În conformitate cu experiența de care are nevoie ACER, în medie, de 1 ENI pentru fiecare cod de rețea sau orientare, de la intrarea în vigoare a propunerii este necesar 1 ENI suplimentar pentru securitatea cibernetică.

- Urmează să fie introdusă o nouă dispoziție care să impună operatorilor de rețea să aibă baze de active reglementate separate pentru rețelele de gaze naturale, de hidrogen și/sau de energie electrică, pentru a se evita subvenționarea încrucișată. ACER va avea sarcina de a emite **recomandări adresate operatorilor de rețea și autorităților de reglementare ale statelor membre cu privire la determinarea valorii activelor și la calculul taxelor pentru utilizatorii rețelei**, pe care le va actualiza o dată la doi ani. ACER va avea, de asemenea, sarcina de a publica o dată la patru ani **un studiu care să compare eficiența costurilor operatorilor de sisteme de transport din UE**. Pentru raportul existent asupra bunelor practici privind metodologiile tarifelor de transport și de distribuție în temeiul articolului 18 alineatul (9) din Regulamentul 2019/943 privind energia electrică, consultantul a estimat 0,4 ENI pe an, cu puțin mai mult decât în cazul raportului existent privind congestionarea la punctele de interconectare a gazelor. Potrivit propunerii, frecvența anuală a acestui raport se reduce, în principiu, la o frecvență bienală. În consecință, pentru a acoperi ambele noi sarcini de raportare, ar trebui să fie suficient 0,5 ENI suplimentar începând cu 2024.
- Reflectând dispozițiile Directivei (UE) 2019/944 reformate privind energia electrică, prezenta propunere va consolida dispozițiile care privesc și **consumatorii de gaze**. Aceste dispoziții ar trebui să fie însoțite de capacitatea ACER de a monitoriza drepturile consumatorilor și piețele cu amănuntul și, prin urmare, echipa ACER care lucrează la raportul anual de monitorizare a pieței ar trebui consolidată cu 0,5 ENI din momentul în care dispozițiile vor trebui transpuse de statele membre (respectiv din 2024).

Obiectivul specific nr. 3: Asigurarea respectării legislației UE de către entitățile paneuropene ale operatorilor de rețea.

- Propunerea îmbunătățește supravegherea ENTSO-G (reflectând dispozițiile referitoare la ENTSO-E), extinde domeniul de aplicare al entității OSD UE la operatorii de sisteme de distribuție a gazelor naturale și creează o nouă Rețea europeană a operatorilor de rețele de hidrogen.

Înființarea Rețelei europene a operatorilor de rețele de hidrogen și extinderea domeniului de aplicare al entității OSD UE creează un vârf al volumului de muncă pentru ACER în primul an de la intrarea în vigoare a propunerii, urmat de sarcinile periodice de monitorizare și, posibil, dar rar, de acțiuni de asigurare a respectării legislației. Ar trebui să fie suficient 1 ENI care, după primul an, va lucra și la principala sarcină de monitorizare a noii Rețele europene a operatorilor de rețele de hidrogen: evaluarea noului plan de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii.

Aceste ENI suplimentare, astfel cum sunt descrise mai sus, nu includ cheltuielile de regie. Aplicarea unui raport al cheltuielilor de regie de aproximativ 25 % (mai puțin decât în prezent) înseamnă că sunt necesare 5 ENI suplimentare. Avizele anterioare ale Comisiei privind documentele de programare ale ACER au remarcat faptul că schema de personal a ACER nu include dispoziții privind personalul care îndeplinește sarcini administrative sau de secretariat și că ACER se bazează într-adevăr pe personal interimar pentru astfel de sarcini. Pentru a

remedia situația fără însă a impune sarcini suplimentare asupra bugetului UE, aceste ENI care generează cheltuieli de regie ar trebui să fie AST/SC, deoarece ar urma să înlocuiască personalul interimar.

Din totalul de 21 ENI, maximum 7 ar urma să fie eligibile pentru finanțare prin taxe (2 AT, 3 AC GF IV și 2 AT AST/SC ca sprijin de secretariat pentru șefii celor două departamente REMIT).

Deși cea mai mare parte a volumului de muncă suplimentar pentru organismele UE va fi în cadrul ACER, un sector al hidrogenului care se va transforma treptat într-o piață paneuropeană și complexitatea sporită a rețelei și a pieței gazelor naturale ca urmare a aprovizionării tot mai mari cu alte gaze decât gazele fosile vor genera creșterea volumului de muncă și în cadrul DG Energie. O estimare prudentă indică faptul că este necesar 1 ENI suplimentar pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a dispozițiilor consolidate privind protecția consumatorilor. În ceea ce privește comerțul angro, în prezent, 8 ENI lucrează în domeniul piețelor gazelor (inclusiv la planificarea rețelelor și calitatea gazului). Adăugarea de norme privind hidrogenul și complexitatea tot mai mare a sectorului gazelor naturale necesită multiplicarea forței de muncă cu un factor de 1,5 - prin urmare, 4 ENI suplimentare, eșalonate în următorii ani în funcție de dezvoltarea sectorului hidrogenului și de creșterea cotei de piață a altor gaze decât gazele fosile.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

În prezent, nu există norme la nivelul UE care să reglementeze rețelele sau piețele dedicate hidrogenului. Având în vedere eforturile actuale de la nivelul UE și de la nivel național de a promova utilizarea hidrogenului din surse regenerabile ca înlocuitor pentru combustibilii fosili, statele membre ar urma să fie stimulate să adopte norme privind infrastructura dedicată transportului de hidrogen la nivel național. Astfel se creează riscul unui peisaj de reglementare fragmentat în UE, care ar putea împiedica integrarea rețelelor și a piețelor naționale de hidrogen, împiedicând sau descurajând astfel comerțul transfrontalier cu hidrogen.

Armonizarea ulterioară a normelor privind infrastructura de hidrogen (și anume, după intrarea în vigoare a legislației naționale) ar duce la creșterea sarcinilor administrative pentru statele membre și la creșterea costurilor de reglementare și a incertitudinii pentru întreprinderi, în special în ceea ce privește investițiile pe termen lung în producția de hidrogen și în infrastructura de transport.

Crearea unui cadru de reglementare la nivelul UE pentru rețelele și piețele dedicate hidrogenului ar urma să promoveze integrarea și interconectarea piețelor și rețelelor naționale de hidrogen. Normele la nivelul UE privind planificarea, finanțarea și exploatarea unor astfel

de rețele dedicate hidrogenului ar putea crea previzibilitate pe termen lung pentru potențialii investitori în acest tip de infrastructură pe termen lung, în special pentru interconexiunile transfrontaliere (care, în caz contrar, ar putea face obiectul unor legislații naționale diferite și potențial divergente).

În ceea ce privește biometanul, fără o inițiativă la nivelul UE, este probabil ca până în 2030 să persiste un mozaic de reglementări în ceea ce privește accesul la piețele angro, obligațiile de racordare și măsurile de coordonare OST-OSD. De asemenea, fără o anumită armonizare la nivelul UE, producătorii de gaze din surse regenerabile și de gaze cu emisii scăzute de carbon se vor confrunta cu costuri de racordare și de injectare foarte diferite în întreaga UE, care pot duce la condiții de concurență inegale.

Fără legislație suplimentară la nivelul UE, statele membre vor continua să aplice standarde de calitate a gazelor și norme diferite privind nivelurile de adăugare de hidrogen, riscând restricționarea fluxului transfrontalier și segmentarea pieței. Standardele de calitate a gazului ar continua să fie definite în principal de parametrii de calitate ai gazelor naturale, limitând integrarea gazelor din surse regenerabile în rețea.

Toate aceste aspecte pot scădea nivelul comerțului transfrontalier cu gaze din surse regenerabile, scădere care ar putea fi compensată prin creșterea importurilor de gaze fosile. Utilizarea terminalelor de GNL și a importurilor ar putea rămâne limitată la gazele fosile, în pofida faptului că nu ar fi necesară nicio adaptare a terminalelor de GNL în cazul disponibilității unor surse competitive de biometan sau de metan sintetic din afara UE.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Experiența dobândită cu propunerile legislative anterioare a arătat o tendință clară de subestimare a nevoilor de personal ale ACER. Acest lucru este valabil în special în cazul în care legislația include dispoziții privind competența de a adopta norme tehnice mai detaliate, cum ar fi codurile de rețea și orientările în temeiul Regulamentului (UE) 2019/943 privind energia electrică. Pentru a evita repetarea experienței cu cel de-al treilea pachet privind piața internă din 2009, când subestimarea nevoilor de personal a dus la un deficit structural de personal (soluționat cuprinzător abia începând cu bugetul UE pentru 2022), în cazul prezentei propuneri, necesarul de personal este estimat pentru mai mulți ani în viitor și ține seama de evoluțiile viitoare probabile, cum ar fi utilizarea competențelor.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Prezenta inițiativă este inclusă în programul de lucru al Comisiei pentru 2021 [COM (2020) 690 final] ca parte a Pactului verde european și a pachetului „Pregătiți pentru 55” și va contribui la obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu 1990, astfel cum se prevede în Regulamentul privind Legea europeană a climei, precum și la obiectivul UE de realizare a neutralității climatice până în 2050.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Aceste ENI sunt necesare pentru noi sarcini, iar sarcinile existente nu vor scădea în viitorul apropiat: un sector al hidrogenului se va dezvolta în paralel cu prelungirea utilizării sistemului de gaze naturale, acesta din urmă devenind și mai complex din cauza utilizării tot mai frecvente a altor surse de metan decât gazele fosile. Prin urmare, redistribuirea nu ar rezolva nevoile suplimentare de personal.

În măsura în care este posibil din punct de vedere juridic, ENI suplimentare vor fi finanțate prin sistemul de taxe existent pentru sarcinile ACER în cadrul REMIT.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

- ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)²²

☒ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie prin intermediul

- ☐ agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului european de investiții;

☒ organismelor menționate la articolele 70 și 71;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

Observații

²² Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Potrivit regulamentului său financiar, ACER trebuie să elaboreze, în contextul documentului său de programare, un program anual de lucru care să cuprindă detalii privind resursele, atât financiare, cât și umane, pentru fiecare dintre activitățile efectuate.

ACER informează lunar DG ENER cu privire la execuția bugetară, inclusiv cu privire la angajamente, și la plățile per titlu bugetar, precum și la posturile libere per tip de personal.

În plus, DG ENER este reprezentată direct în organismele de guvernare ale ACER. Prin intermediul reprezentanților săi din consiliul de administrație, DG ENER va fi informată cu privire la utilizarea bugetului și la schema de personal la fiecare reuniune din cursul anului.

În cele din urmă și în conformitate cu normele financiare, ACER face obiectul unor cerințe anuale de raportare a activităților și a utilizării resurselor prin intermediul consiliului de administrație și al raportului său anual de activitate.

Sarcinile implementate direct de DG ENER vor urma ciclul anual de planificare și monitorizare, astfel cum este implementat în cadrul Comisiei și al agențiilor executive, inclusiv în ceea ce privește raportarea rezultatelor în raportul anual de activitate al DG ENER.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Deși ACER va trebui să își formeze o expertiză nouă, este mai rentabil să se aloce noile sarcini în temeiul prezentei propuneri unei agenții existente care desfășoară deja activități similare.

DG ENER a instituit deja o strategie de control pentru gestionarea relațiilor cu ACER, ca parte a cadrului de control intern al Comisiei din 2017. ACER și-a revizuit și și-a adoptat propriul cadru de control intern în decembrie 2018.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Principalele riscuri sunt estimările eronate în ceea ce privește volumul de muncă creat de prezenta propunere, dat fiind faptul că ea urmărește să furnizeze un cadru de reglementare favorabil *ex-ante* și nu *ex-post*, după instituirea abordărilor naționale și apariția unor noi actori și a unor noi combustibili (hidrogenul și alte „gaze alternative”) în sectorul energetic. Acest risc trebuie acceptat, deoarece, după cum a demonstrat-o experiența, dacă necesarul de resurse

suplimentare nu este inclus în propunerea inițială, este foarte greu să se remedieze această situație mai târziu.

Propunerea include mai multe sarcini noi care atenuează acest risc, deoarece, deși volumul de muncă al unor sarcini viitoare ar putea fi subestimat, volumul altora ar putea fi supraestimat, creându-se astfel ocazia unei echilibrări ulterioare.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Nu se preconizează ca alocarea sarcinilor suplimentare pentru mandatul existent al ACER să genereze controale suplimentare specifice la nivelul ACER și, prin urmare, raportul dintre costurile de control și valoarea fondurilor gestionate va rămâne neschimbat.

De asemenea, sarcinile alocate DG ENER nu vor genera controale suplimentare și nici modificarea raportului privind costurile de control.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

ACER aplică principiile antifraudă ale agențiilor descentralizate ale UE, în conformitate cu abordarea Comisiei.

În martie 2019, ACER a adoptat o nouă strategie antifraudă, care abrogă Decizia 13/2014 a consiliului de administrație al ACER. Noua strategie, care vizează o perioadă de trei ani, se bazează pe următoarele elemente: o evaluare anuală a riscurilor, prevenirea și gestionarea conflictelor de interese, normele interne privind avertizarea în interes public, politica și procedura de gestionare a funcțiilor sensibile, precum și măsuri legate de etică și integritate.

DG ENER a adoptat și o strategie antifraudă revizuită (SAF) în 2020. SAF a DG ENER se bazează pe strategia antifraudă a Comisiei și pe o evaluare specifică a riscurilor efectuată la nivel intern pentru a identifica domeniile cele mai vulnerabile la fraudă, controalele deja instituite și acțiunile necesare pentru a îmbunătăți capacitatea DG ENER de a preveni, detecta și corecta fraudă.

Atât Regulamentul ACER, cât și dispozițiile contractuale aplicabile achizițiilor publice asigură faptul că auditurile și controalele la fața locului pot fi efectuate de serviciile Comisiei, inclusiv de OLAF, utilizând dispozițiile standard recomandate de OLAF.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./ Nedif ²³ .	din partea țărilor AELS ²⁴	din partea țărilor candidate ²⁵	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
02		Dif./	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

²³ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

²⁴ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²⁵ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

	02 10 06 și 02 03 02					
--	----------------------	--	--	--	--	--

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./ Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	2	Investiții strategice europene - Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)
---	---	---

ACER			Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
Titlul 1:	Angajamente	(1)	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
	Plăți	(2)	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
Titlul 2:	Angajamente	(1a)						
	Plăți	(2a)						
Titlul 3:	Angajamente	(3a)						
	Plăți	(3b)						
TOTAL credite pentru ACER	Angajamente	=1+1a +3a	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
	Plăți	=2+2a +3b	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: ENER							
• Resurse umane		0,152	0,304	0,304	0,456	0,760	1,976
• Alte cheltuieli administrative							
TOTAL DG ENER	Credite						

TOTAL credite la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760	1,976
--	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
TOTAL credite la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,842	1,298	1,684	2,070	2,678	8,572
	Plăți	0,842	1,298	1,684	2,070	2,678	8,572

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor ACER

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	↓	Tip ²⁶	Costur i medii	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Total nr.
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ²⁷ ...																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		

²⁶ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

²⁷ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

TOTAL COSTURI																
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale ACER

3.2.3.1. Rezumat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
Agenți temporari (grade AD)	0,456	0,760	0,912	1,064	1,216	4,408
Agenți temporari (grade AST)						
Agenți temporari (grade AST/SC)	0,152	0,152	0,304	0,304	0,456	1,368
Agenți contractuali	0,082	0,082	0,164	0,246	0,246	0,820
Experți naționali detașați						
TOTAL	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596

Cerințe privind personalul (ENI):

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

Agenți temporari (grade AD)	3	6	7	8	10	10
Agenți temporari (grade AST)						
Agenți temporari (grade AST/SC)	1	2	3	4	5	5
Agenți contractuali (GF IV)	1	2	3	3	6	6
Experți naționali detașați						

TOTAL	5	10	13	15	21	21
-------	---	----	----	----	----	----

dintre care sunt finanțate prin contribuția UE²⁸:

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

Agenți temporari (grade AD)	3	5	6	7	8	8
Agenți temporari (grade AST)						
Agenți temporari (grade AST/SC)	1	1	2	2	3	3

²⁸ În fiecare an, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia (UE) 2020/2152 a Comisiei, ACER va identifica acele costuri, inclusiv costurile cu personalul, care sunt eligibile pentru finanțarea prin taxe și va prezenta rezultatele în proiectul său de document de programare. În conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2019/942, Comisia furnizează un aviz cu privire la proiectul de document de programare al ACER, inclusiv cu privire la propunerile agenției în ceea ce privește costurile care sunt considerate eligibile pentru finanțarea prin taxe și posibilitățile de reducere a sarcinii asupra bugetului UE.

Agenți contractuali (GF IV)	1	1	2	3	3	3
Experți naționali detașați						

TOTAL	5	7	10	12	14	14
-------	---	---	----	----	----	----

Data planificată de recrutare pentru ENI este data de 1 ianuarie din anul respectiv.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află agenția

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea se exprimă în numere întregi (sau cel mult cu o zecimală)

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)					
20 01 02 01 și 20 01 02 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	1	2	2	3	5
20 01 02 03 (în delegații)					
01 01 01 01 (cercetare indirectă)					
10 01 05 01 (cercetare directă)					
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)²⁹					
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)					
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)					
Linie (linii) bugetară (bugetare) (precizați) ³⁰	- la sediu ³¹				
	- în delegații				
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)					
10 01 05 02 (AC, INT, END – cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL	1	2	2	3	5

²⁹ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

³⁰ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

³¹ În principal pentru fondurile Politicii de coeziune a UE, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA).

Acestea sunt sarcini noi, pentru care în prezent nu există personal alocat în cadrul DG ENER. Resursele umane necesare ar putea fi ocupate de angajați realocați în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☒ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente.

- Inițiativele „Pregătiți pentru 55” nu au fost luate în considerare atunci când s-au calculat rubricile din MFF. Prezenta inițiativă specifică fiind nouă, va necesita reprogramare atât pentru linia contribuției la ACER, cât și pentru linia care va sprijini volumul de muncă suplimentar din cadrul DG ENER. În măsura în care impactul bugetar al resurselor umane suplimentare pentru ACER nu poate fi asigurat din taxe sau din actuala contribuție a UE, el va fi acoperit prin realocări din alte linii bugetare gestionate de DG ENER în ceea ce privește ENI suplimentare nefinanțate din taxe, în special din linia bugetară 02 03 02 a programului „MIE – Energie”, fără însă a crea un precedent pentru utilizare fondurilor MIE.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau revizuirea cadrului financiar multianual³².

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

³² A se vedea articolele 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2093/2020 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - ☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ³³						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile diverse alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

³³ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

ANEXĂ
la FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Denumirea propunerii/inițiativei:

Regulament privind gazele (inclusiv modificări aduse Regulamentului ACER)

- 1. NUMĂRUL ȘI COSTURILE AFERENTE RESURSELOR UMANE CONSIDERATE NECESARE**
- 2. COSTURI AFERENTE ALTOR CHELTUIELI ADMINISTRATIVE**
- 3. TOTAL CHELTUIELI ADMINISTRATIVE**
- 4. METODE DE CALCUL UTILIZATE PENTRU ESTIMAREA COSTURILOR**
 - 4.1. RESURSE UMANE**
 - 4.2. ALTE CHELTUIELI ADMINISTRATIVE**

Prezenta anexă trebuie să însoțească fișa financiară legislativă atunci când se lansează consultarea interservicii.

Tabelele de date sunt utilizate ca sursă pentru tabelele conținute în fișa financiară legislativă. Acestea sunt destinate exclusiv uzului intern în cadrul Comisiei.

1. Costurile aferente resurselor umane considerate necesare

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual		2023		2024		2025		2026		2027		2028		2029		2030	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)																	
20 01 02 01 - Sediul central și birouri de reprezentare	AD	1	0,152	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						
	AST																
20 01 02 03 - delegațiile Uniunii	AD																
	AST																
•Personal extern ³⁴																	
20 02 01 și 20 02 02 – Personal extern – Sediul central și birouri de reprezentare	AC																
	END																
	INT																
20 02 03 – Personal extern - Delegațiile Uniunii	AC																
	AL																

³⁴ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

	END																
	INT																
	JPD																
Alte linii bugetare legate de resursele umane (a se preciza)																	
Subtotal HR – RUBRICA 7		1	0,15	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						

Acestea sunt sarcini noi, pentru care în prezent nu există personal alocat în cadrul DG ENER. Resursele umane necesare ar putea fi ocupate de angajați realocați în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		2023		2024		2025		2026		2027		2028		2029		2030	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)																	
01 01 01 01 (cercetare indirectă) ³⁵ 01 01 01 11 (cercetare directă) Altele (a se preciza)	AD																
	AST																
• Personal extern³⁶																	
Personal	- la sediu	AC															

³⁵ Vă rugăm să alegeți linia bugetară relevantă sau să specificați o altă linie, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

³⁶ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

extern acoperit din credite operaționale (fostele linii „BA”).		END																
		INT																
	- în delegațiile Uniunii	AC																
		AL																
		END																
		INT																
		JPD																
01 01 01 02 (cercetare indirectă)		AC																
		END																
		INT																
01 01 01 12 (cercetare directă)																		
Altele (a se preciza) ³⁷																		
Alte linii bugetare legate de resursele umane (a se preciza)																		
Subtotal resurse umane – În afara RUBRICII 7																		
Total resurse umane (toate rubricile CFM)			1	0,152	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						

Acestea sunt sarcini noi, pentru care în prezent nu există personal alocat în cadrul DG ENER. Resursele umane necesare ar putea fi ocupate de angajați realocați în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

³⁷ Vă rugăm să alegeți linia bugetară relevantă sau să specificați o altă linie, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

2. Costuri aferente altor cheltuieli administrative

☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	Anul N³⁸	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5	Anul N+7	Total
La sediu sau pe teritoriul UE:								
20 02 06 01 - Cheltuieli pentru delegații și reprezentare								
20 02 06 02 - Costuri aferente conferințelor și reuniunilor								
20 02 06 03 - Comitete ³⁹								
20 02 06 04 - Studii și consultări								
20 04 - cheltuieli IT (corporative) ⁴⁰								
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza dacă este necesar)								
În delegațiile Uniunii								
20 02 07 01 – Cheltuieli pentru delegații, conferințe și								

³⁸ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori

³⁹ Se indică tipul de comitet și grupul de care aparține.

⁴⁰ Este necesar avizul DG DIGIT – Echipa de investiții IT [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020, pagina 7].

reprezentare								
20 02 07 02 – Perfecționare profesională								
20 03 05 – Infrastructură și logistică								
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza dacă este necesar)								
Subtotal altele – RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								

milioane EUR (cu trei zecimale)

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	Anul N⁴¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5	Anul N+7	Total
Cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă (cu excepția personalului extern) din creditele operaționale (fostele linii „BA”):								
- la sediu								
- în delegațiile Uniunii								

⁴¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori

Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetare								
Politica de cheltuieli IT privind programele operaționale ⁴²								
Cheltuieli IT corporative pentru programele operaționale ⁴³								
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza dacă este necesar)								
Subtotal altele – în afara RUBRICII 7								
din cadrul financiar multianual								
Total alte cheltuieli administrative (toate rubricile CFM)								

⁴² Este necesar avizul DG DIGIT – Echipa de investiții IT [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020, pagina 7].

⁴³ Acest element include sistemele administrative locale și contribuțiile la cofinanțarea sistemelor informatice corporative [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020].

3. Total costuri administrative (toate rubricile CFM)

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rezumat	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Rubrica 7 – Resurse umane	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			
Rubrica 7 – Alte cheltuieli administrative								
Subtotal Rubrica 7	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			
În afara Rubricii 7 – Resurse umane								
În afara Rubricii 7 – Alte cheltuieli administrative								
Subtotal alte rubrici								
TOTAL RUBRICA 7 și în afara RUBRICII 7	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			

Acestea sunt sarcini complet noi. Creditele administrative necesare ar putea fi realizate printr-un buget realocat în cadrul DG-ului, completat, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

4.

4. Metodele de calcul utilizate pentru estimarea costurilor

4.1 Resurse umane

Această parte stabilește metoda de calcul utilizată pentru estimarea resurselor umane considerate necesare [ipoteze referitoare la volumul de muncă, inclusiv locuri de muncă concrete (profiluri profesionale specifice sistemului Sysper2), categoriile de personal și costurile medii aferente]

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual
NB: Costurile medii pentru fiecare categorie de personal de la sediul central sunt disponibile pe BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
•Funcționari și personal temporar Între 1 și 5 posturi AD pentru monitorizarea punerii în aplicare a regulamentului: - supravegherea și coordonarea cu ACER - dezvoltarea unui cadru de reglementare pentru o dezvoltare bazată pe piață a sectorului hidrogenului și a rețelelor de hidrogen. - dezvoltarea cadrului juridic necesar pentru îmbunătățirea condițiilor pentru comerțul transfrontalier de gaze naturale, ținând seama de rolul tot mai important al gazelor din surse regenerabile și al gazelor cu emisii reduse de carbon, precum și acordarea mai multor drepturi consumatorilor - asigurarea respectării legislației UE de către entitățile paneuropene ale operatorilor de rețea. Costurile medii provin din nota Ares(2020)7207955.
•Personal extern

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual
•Numai posturile finanțate din bugetul de cercetare
•Personal extern

4.2 Alte cheltuieli administrative

A se detalia metoda de calcul utilizată pentru fiecare linie bugetară

și în special ipotezele pe care se bazează (de exemplu, numărul de reuniuni pe an, costurile medii etc.)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual